

நியூ செஞ்சூரியின்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-76

# 2 நூகல் நூலகம்



New Centurian Ungal Noolagam (Tamil Monthly)

மாத இதழ்

மலர் : 13 இதழ் : 6

Vol : 13 Issue : 6

www.keetru.com

செப்டம்பர் 2021

September 2021

விலை

Price

₹ 30/-

ஆண்டு சந்தா

Annual Subscription

₹ 360/-

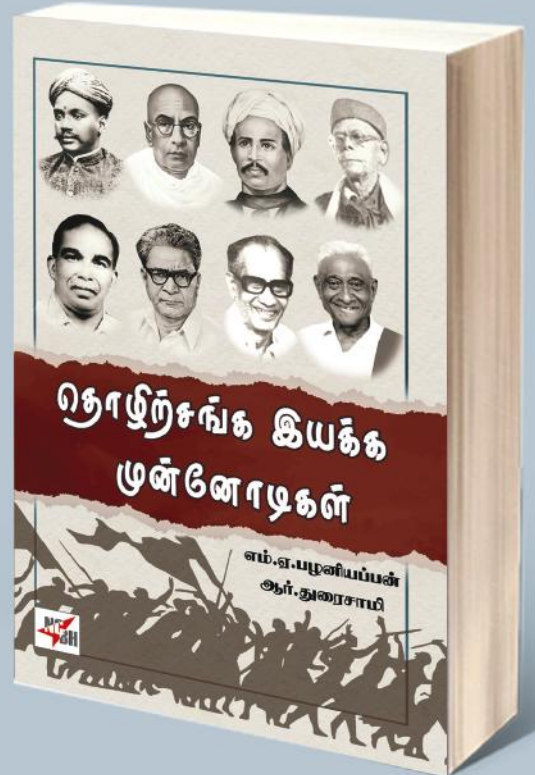
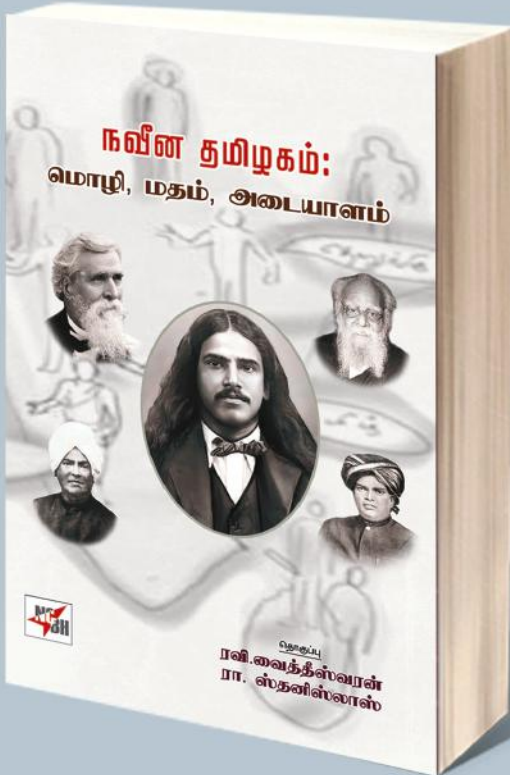
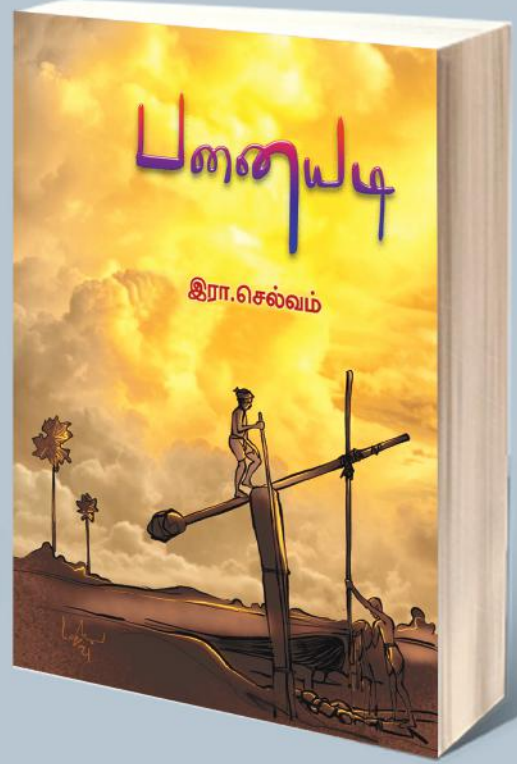


வ.உ.சி.யின் தீரிக்ரஸம்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்



# விரைவில் நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...



நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.  
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in



கற்றது கைம்மண்ணளவு  
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

## உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 13 இதழ் - 6 - செப்டம்பர், 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014  
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,  
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,  
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்  
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

செப்டம்பர் 2021

உள்ளே...



1	படித்துப் பாருங்களேன்...	04
	ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	
2	ஒற்றுமையே இன்றைய காலத்தின் தேவை	11
	து.ராஜா.....	
3	அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி	
	ஆமை நடை முயல் ஓட்டமாகுமா?	17
	பாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	
4	சென்னையில் சமையல்கலை நூல்கள்	
	அச்சடிப்பும் உணவு வரலாற்று	
	சுவையும் மணமும் (1860 1939)	23
	எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்.....	
5	வ.உ.சியின் திரிகூலம்	31
	ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	
6	சதுப்பேதம் பாலிமொழிச் சொல்லா?	35
	ஆ.கார்த்திகேயன்.....	
7	அம்பேத்கரின் தத்துவங்கள்	
	மார்க்சியத்துக்கு நெருக்கமானவை	39
	பேரா.இரா.முரளி.....	
8	வைகாசி இராமாயணம் கேட்ட கதை	45
	அ.கா.பெருமாள்.....	
9	புதிய கழலைக் கையாள...	49
	க.பழனித்துரை.....	
10	கிராவின் கரிசுக்காடு	55
	ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	
11	தமிழக வரலாற்றின் அழுத்தமான பதிவு	62
	ந.முருகேசுபாண்டியன்.....	
11	தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை!	68
	உதயை மு.வீரையன்.....	
12	கடல் மீதும் துண்டு நிலம் தேடும்	72
	நாடலியின் பாதக்குறிப்பு	
	அண்டனூர் சுரா.....	

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

படித்துப் பாருங்களேக்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்



## இந்தியாவில் நோய்களும் மருத்துவமும் ஒரு வரலாற்றும் மார்வை

தீபக் குமார், பதிப்பாசிரியர் (2012)

*Disease & Medicine in India, A Historical Overview.*

(Deepak Kumar, Editor) Tulika Books, New Delhi

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

இந்நூலின் முதற் பிரிவில் 'நவீன இந்தியாவிற்கு முற்பட்ட காலம்' என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றிருந்த எட்டு கட்டுரைகள் குறித்த அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து இவ்விதழில் 'நவீன இந்தியா' என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பத்து கட்டுரைகளின் சுருக்கமான அறிமுகம் இடம் பெறுகிறது.

**தொற்று நோய்கள்**

**மலேரியா**

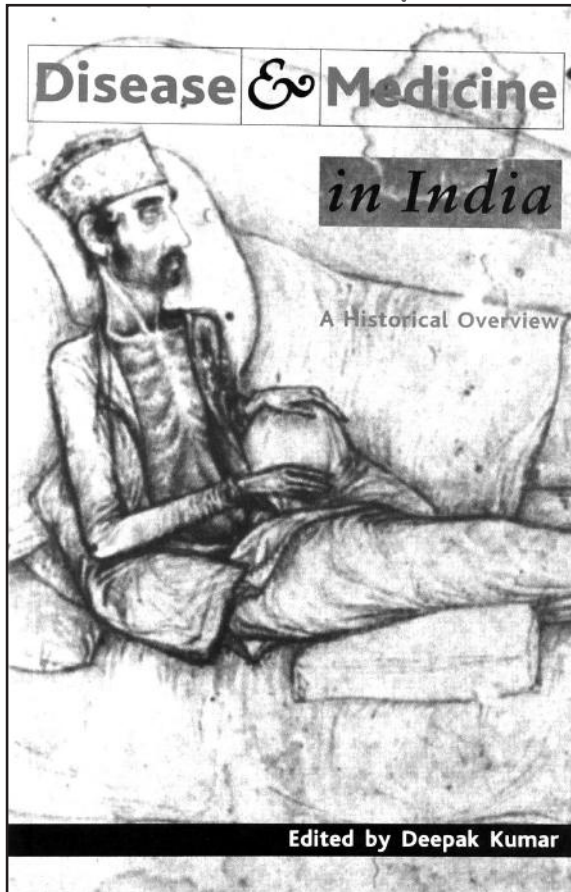
இந்தியாவில் பரவிய தொற்று நோய்களில் மலேரியா, காலரா, பெரியம்மை ஆகிய நோய்கள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தன. இவற்றுள் மலேரியா நோய்ப் பரவல் குறித்து முதல் இரண்டு கட்டுரைகள் குறிப்பிடுகின்றன.

முதலாவது கட்டுரையின் ஆசிரியரான இதிராசாமி : காசி வங்கதேசத்தின் டாக்கா பல்கலைக் கழகத்தில் வரலாற்றுப் பேராசிரியர். மலேரியா நோய்ப் பரவலில் சுற்றுச் சூழல் வகிக்கும் இடத்தை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வங்காளக் கிராமம் ஒன்றில் இந்நோய் முதலில் காணப்பட்டது. பின்னர் படிப்படியாக இன்றைய பங்களாதேஷ் மேற்கு வங்கம் உள்ளிட்ட வங்காளப் பகுதியில் பரவியது. மக்கள் இதைப் 'புதிய காய்ச்சல்' என்றழைக்க ஆங்கில அரசு 'பந்துவான் காய்ச்சல்' என்று பெயரிட்டது. இக்காய்ச்சலின் பரவலால் எண்ணிக்கையில்லாத அளவில் மக்கள் மடிந்தனர். இப்போதுங்கூட இப்பகுதி மலேரியா, டெங்கு காய்ச்சல்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகும் பகுதியாக உள்ளது. மலேரியா பரவுதலுக்கு முன்பு இருந்த காரணங்கள் இப்போதும் தொடர்கின்றன. இப்பகுதியில் நிகழும் வெள்ளப் பெருக்கு முடிவுற்றதும் பல்வேறு நோய்கள் உருவாகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றாக மலேரியா அமைகிறது. இந்நோய்ப் பரவல் குறித்துப் பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் கருத்துப்படி இரயில் சாலைப் போக்குவரத்துக்கள் உருவாக்கத்தில் அக்கறை காட்டிய ஆங்கில அரசு நீர் வழிப் போக்குவரத்தைப் புறக்கணித்தது. சாலைகள் இரயில் பாதைகள் அமைத்தல், புதிய குடியிருப்புகள் உருவாக்குதல் என வளர்ச்சிப் பணிகள் நடந்தபோது குழிகளும் கற்குவாரிகளும் உருவாயின. இவற்றில் தேங்கும் நீர் மலேரியாக் கொசுக்களின் உற்பத்திக்குத் துணை நின்றது. இதனால் வளர்ச்சியின் விளைவால் உருவாகும் நோயாக மலேரியா சுட்டப்பட்டது. பல்வேறு ஆறுகள் பாயும் சமவெளிப்பகுதிகளைக் கொண்ட வங்காளத்தில் முறையான வடிகால்கள் இல்லாமையும் மலேரியா நோய் பரவலுக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகியது. தண்ணீர் தேங்காது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆறுகள் பாயும் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களை விட நீரோட்டம் இன்றி தேங்கிய நிலையில் உள்ள ஆற்றங்கரைக் கிராமங்கள் மலேரியாக் கொசுக்களின் உற்பத்தி மையமாக விளங்கின. வெள்ளத் தடுப்பிற்காகக் கட்டப்படும் தடுப்பணைகளில் தேங்கும் தண்ணீரும் மலேரியாக் கொசுக்களின் உற்பத்திக் களமாயின.

காலனிய அரசிற்கு வருவாய் ஈட்டுவதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு இரயில் பாதைகளும்



தீபக் குமார்

சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டமையால் இவற்றின் உருவாக்கம் நீர் தேங்கி நிற்பதற்குக் காரணமாக அமைவது கண்டு கொள்ளப்படவில்லை. வளர்ச்சித் திட்டங்களின் எதிர்விளைவாக மலேரியா தோன்றிப் பரவியது. ஆனால் இவ் உண்மையைக் காலனிய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மலேரியாப் பரவலுக்கு அது மக்களைக் குறை கூறியது. இந்நோயானது பாரம்பரியம் சார்ந்த ஒன்று, இனம் சார்ந்தது என்ற கருத்தை அது உருவாக்கிய ஆணையங்கள் முன்வைத்தன. பலவீனமான இனங்கள் இயற்கையின் வளர்ச்சிப் போக்கில் இறந்து போகும் என்றன. இது சமூக டார்வினியம் (Social Darwinism) சார்ந்த கருத்து வெளிப்பாடு என்று கட்டுரையாசிரியர் சரியாகவே மதிப்பிட்டுள்ளார். மலேரியா நோய் குறித்த கடந்தகால அனுபவம் சூழல் சீர்கேட்டின் அனுபவ வரலாறாக அமைந்து எதிர்காலத்திற்கான வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. இக் கட்டுரையின் மையச் செய்தியுடன் தொடர்புடையதாக அடுத்த கட்டுரையும் அமைந்துள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மும்பை நகரைத் தாக்கிய மலேரியா குறித்த கட்டுரையை மும்பைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் சிம்கி சர்கார் எழுதியுள்ளார்.

1838-1841 காலகட்டத்தில் மும்பை நகரின் கொலாபா துறைமுகப் பகுதியில் மலேரியா பரவியது. கொலாபா வட்டார நிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதி கடல்நீர் பரவியிருந்த தாழ்வான இடத்தைச் சீர்திருத்தி உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

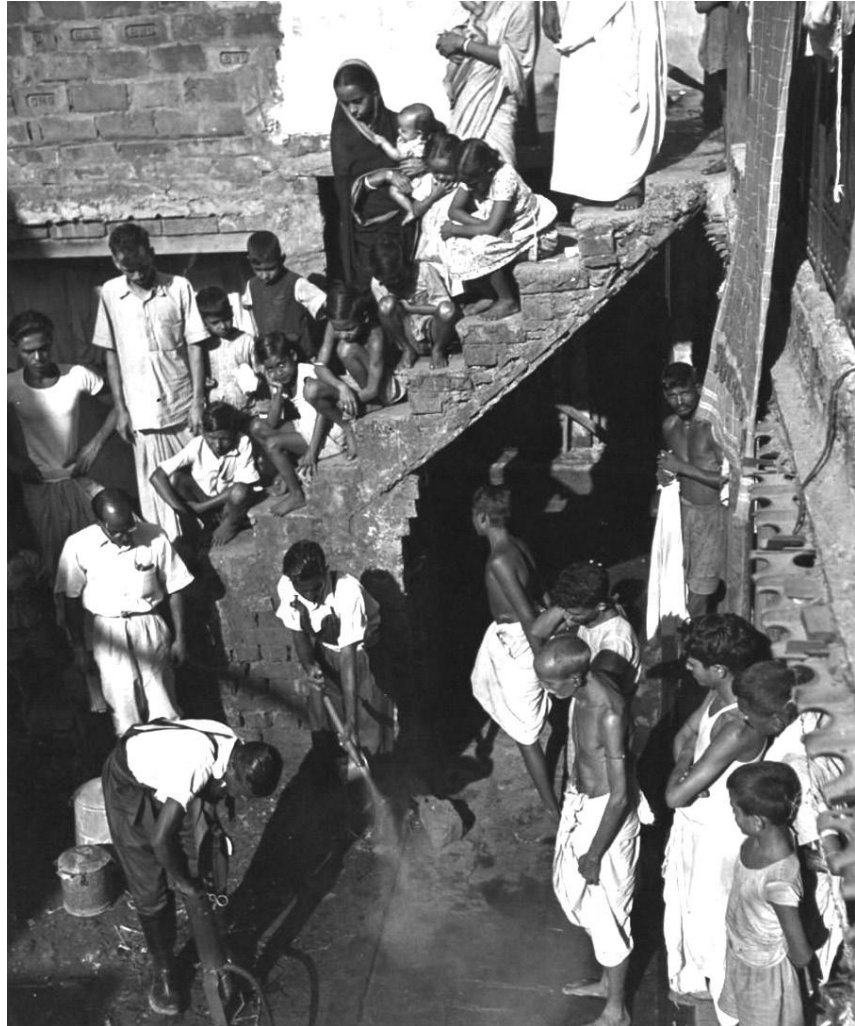
1861-1866 இல் இப் பகுதியின் நிலங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ததானது மலேரியா அதிகரிப்புக்குக் காரணமாக அமைந்தது. 1863 தொடங்கி 1866 வரையிலான நான்காண்டு காலத்தில் மலேரியாத் தாக்குதலால் நிகழ்ந்த இறப்புகளின் சராசரி எண்ணிக்கை 12,577 ஆக இருந்தது. 1865இல் இது 18,767 ஆக உயர்ந்தது. இந்நிகழ்வுகளையடுத்து துறைமுகத்தின் விரிவாக்கம் 1903 க்கும் 1907 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்தபோது மலேரியாப் பரவல் அதிகரித்தது. 1909இல் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்போது துறைமுகத்தை நோக்கியிருந்த வீடுகளில் வசித்தவர்களில் இருபது விழுக்காட்டினரும் துறைமுகத்தை விட்டுத் தள்ளியிருந்த வீடுகளில் வசித்தோரில் மூன்று விழுக்காட்டினரும் மலேரியாத் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருந்தது தெரியவந்தது.

காவல் பணியில் ஈடுபடுவோர், கூலிகள், தூய்மைப்படுத்தும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் மலேரியாத் தாக்குதலுக்கு ஆளானார்கள். துறைமுகத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்படும் கப்பல் துறைக்கு (Dock) எதிரே அமைந்திருந்த தூய ஜார்ஜ் மருத்துவமனை மும்பை நகரிலேயே மலேரியா மிகுந்த இடமாக விளங்கியது. மொத்தத்தில் மும்பை நகரில் மிகுதியான மக்களை மலேரியா பலிவாங்கியது. இந்த அளவுக்கு இதன், தாக்குதல் கிராமப்புறங்களில் இல்லை.

இச் செய்திகளின் தொடர்ச்சியாக மலேரியா நோய் உருவாதல் குறித்த பழைய கோட்பாடுகள், அது பரவும் முறை, அதைத் தடுக்கும் முறை, அதன் வகைகள் மும்பை நகரின் பொருளாதாரத்தில் மலேரியா ஏற்படுத்திய தீய விளைவுகள் எனபனவும் இக்கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

#### காலரா

ஐவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வு மாணவராக இருந்த துருப் குமார் சிங் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்



(1817-1870) வாந்திபேதி (காலரா) நோய்ப் பரவல் குறித்த கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

இந்நோய்த்தாக்குதல் ஏற்படுத்திய உயிரிழப்பு குறித்து இங்கிலாந்தையும் இந்தியாவையும் ஒப்பிடும் புள்ளிவிவரங்களை இக்கட்டுரை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துவதுடன் இங்கிலாந்தில் இதன் பரவல் குறைந்து வர இந்தியாவில் அதிகரித்து வந்ததையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். காலனிய அரசின் இராணுவத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவுக்கு இந் நோய் பரவாமலிருந்துள்ளது. ஆனால் பின்னர் அங்கும் பரவத்தொடங்கியுள்ளது. இங்கிலாந்தில் இருந்த படைப்பிரிவைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக இறப்பு எண்ணிக்கை இருந்ததாக 1859 இல் அமைக்கப் பட்ட ஆணையம் குறிப்பிட்டுள்ளது. முறையான கழிவகற்றலும் குடிநீர் வழங்கலும் இல்லாமையே இதற்கான காரணம் என்று அது குறிப்பிட்டது. இதன் அடிப்படையில் போர்வீரர்களுக்கென்று தனி வாழுமிடங்கள் (கன்டோன்மெண்டுகள்) உருவாக்கப்பட்டன. இருப்பினும் காலரா பாதிப்பு இந்தியப் படைவீரர்களை விட ஆங்கிலப்படை வீரர்களை அதிகம் பாதித்தது. 1867இல் வட இந்தியாவில் இருந்த ஆங்கில இராணுவ வீரர்களில் காலராவினால் இறந்தோர் எண்ணிக்கை ஆயிரத்துக்குப் பதினான்கு விழுக்காடாக இருந்தது. ஆனால் அதே இராணுவத்தில் பணியாற்றிய இந்தியர்களின் இறப்புவிசை ஆயிரத்துக்கு மூன்று விழுக்காடாக இருந்தது. அது மட்டுமின்றி பல்வேறு நோய்த் தாக்குதலால் இறப்போரில் இந்தியப் படைவீரர்களின் எண்ணிக்கையை விட ஆங்கிலப் படைவீரர்களின் எண்ணிக்கையே அதிக அளவில் இருந்தது. இருப்பினும் காலரா நாடு என்ற பெயரை இந்தியா பெற்றது. அய்ரோப்பாவிற்குச் செல்லும் இந்தியக் கப்பல்கள் தனிமைப்படுத்தி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. காலனிய அரசோ நோய்த்தடுப்பிலும் இனச் சார்பு நிலைப்பாடையே எடுத்தது.

### சிபிலிஸ்

சபியா சாச்சி மஸ்தா என்பவர் சுரங்கங்கள் குறித்த கல்வியாளர். தான்பாத் நகரில் செயல்பட்டுவந்த கல்வி நிறுவனம் ஒன்றில் அறிவியல் தொழில் நுட்பம் குறித்த வரலாறு கற்பித்து வந்தார். இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரை சிபிலிஸ் என்ற பால்வினை நோய் குறித்ததாகும். இந்நோயானது போர்ச்சுகீசிய வணிகர்களால் இந்தியாவில் பரவியது. இந்தியர்கள் இந்நோயை 'பரங்கி நோய்' என்றழைத்தனர். (இந்நோயால் தோன்றும் புண்களைப் பரங்கிப் புண் என்று தமிழர்கள் அழைத்துள்ளனர்.) இந்நோய்

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு இந்தியாவில் பரவி ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளை இந்நூலின் இரண்டாவது பிரிவில் இடம் பெற்றுள்ள நான்காவது கட்டுரை ஆராய்கிறது.

இந்நோயால் மிகுதியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆங்கில இராணுவத்தினர் என்று குறிப்பிடும் கட்டுரையாசிரியர் காலனிய அரசு அதிகாரிகளிடையிலான உரையாடலில் ஒரு பகுதியாக இது இருந்தது என்கிறார். இந்நோய்ப்பரவல் குறித்த அறிக்கை ஒன்று, போர்வீரர்களாக வரும் இளைஞர்கள் தம் பாலியல் வேட்கையைத் தணித்துக் கொள்வதற்கு சுய இன்பத்தில் ஈடுபடல் அல்லது பொருட் பெண்டிருடன் உறவுகொள்ளுதல் என்ற இரண்டு வழிமுறைகளே உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும் இவற்றுள் முதலாவது உடல் மற்றும் உள்ளச் சீர்குலைவுக்கும் இரண்டாவது அச்சமுட்டும் பால்வினை நோய்களுக்கும் வழிவகுக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்நோய்ப்பரவல் படை வீரர்களிடம் மட்டுமின்றி உயர் இராணுவ அதிகாரிகளிடமும் இருந்துள்ளது.

இந்நோய்த்தாக்குதல் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு, இது குறித்த புள்ளி விவரங்கள், அறிக்கைகள் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

### கிறித்தவத்தின் மருத்துவப் பணி

இதற்கு அடுத்த கட்டுரையாக அமைவது கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த கிறித்தவ மறைப் பணியாளர்கள் (The Canadian Baptist Missionaries) 1870 முதல் 1952 வரை தெலுங்கு மொழி வழங்கும் பகுதியில் மேற்கொண்ட மருத்துவப் பணிகளை அறிமுகம் செய்கிறது. இக்கட்டுரையின் ஆசிரியரான ராஜ் சேகர் பாசு கொல்கத்தாவிலுள்ள ரவீந்திர பாரதி பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தென் இந்தியாவில் கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்களின் செயல்பாடுகள் குறித்த ஆய்வில் தனித்துவம் உடையவர்.

1870ஆவது ஆண்டில் விசாகப்பட்டினத்திலும் அதன் சுற்றுப் பகுதிகளிலும் இச் சபையினர் செயல்படத் தொடங்கினர். பின்னர் சில ஆண்டுகளில் கோகொனாடா என்ற பகுதியை மையமாகக் கொண்டு தம் நடவடிக்கைகளை விரிவு படுத்தினர். மறைப்பணியாளர்களாகப் பெண்களை நியமித்து யேசுவின் நற்செய்தி ஏடுகளைக் கற்பித்ததுடன் உயர்சாதியினருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கும் பள்ளிகளைத் திறந்தனர். 1890இன் தொடக்கத்தில் மருந்தகங்களையும் மருத்துவ மனைகளையும், பெரும்பாலும் தீண்டாமைக்

கொடுமைக்கு ஆட்பட்ட மக்களுக்காகத் திறந்தனர். இவற்றில் பெண் மறைப்பணியாளர்களை நியமித்தனர்.

இம் மருத்துவப் பணியில் அவர்கள் பல்வேறு இடையூறுகளை எதிர்கொண்டனர். 1897 இல் நிகழ்ந்த பஞ்சத்தை அடுத்து காலராவும் அம்மை நோயும் பரவின. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் பணியில் ஈடுபட்ட அரசுக்குத் தம் மறைப்பணியாளர்களை அனுப்பி உதவினர். அத்துடன் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்படுத்தப் பட்டிருந்த மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி வழங்கினர். உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் மருந்தகங்களையும் மருத்துவமனைகளையும் நிறுவி அவற்றில் பணிபுரிய அனுப்பவும் வாய்ந்த மருத்துவப் பணியாளர்களை அனுப்பினர். 1898இல் மறைத் தளத்தின் அறிவுறுத்தலின்படி ஸ்மித் என்ற மருத்துவரும் செவிலியர் பயிற்சி பெற்றிருந்த அவரது மனைவியும் விசாகப்பட்டினத்திற்கு அருகிலுள்ள எல்லமஞ்சிலி என்ற ஊரில் சிறிய மருத்துவமனை ஒன்றை நிறுவினர். இது தொடங்கப்பட்ட சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே பெண் நோயாளிகளுக்கான சிறந்த மருத்துவமனை என்ற நற்பெயரை ஈட்டியது. இதன் விளைவாக சமூகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட வறுமை வாய்ப்பட்ட மக்கள் பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்கள் கிறித்தவத்தைத் தழுவினார்கள்.

இவர்களின் மருத்துவப் பணியின் வளர்ச்சி நிலையாக பிதாப்புரம் என்ற ஊரில் பெதஸ்தா மருத்துவமனை என்ற பெயரில் மருத்துவமனை ஒன்று கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த இரு பெண் மறைப்பணியாளர்களின் நிதியுதவியடன் உருவானது. 1904க்கும் 1908க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவிலும் கனடாவிலும் திரட்டப்பட்ட நிதியின் துணையுடன் பேறுகாலப் பிரிவு கட்டப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக இம் மறைப் பணியாளர்கள் மேற்கொண்ட மருத்துவப் பணியின் வளர்ச்சி நிலையைக் கூறிச் செல்கிறார் இக் கட்டுரையாசிரியர்.

கட்டுரையின் இறுதியில் தம் மருத்துவப் பணிக்கான சமூக ஒப்புதலைப் பெற இவர்கள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்கத்திய மருத்துவம் குறித்து பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த வெறுப்பு, கிறித்தவ மறைப் பணியாளர்களுக்கு எதிராகப் பிராமணக் குருக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரிவினரின் மாந்திரிகர்களும் மேற்கொண்ட எதிர்ப்பிரச்சாரங்களுக்கு ஊடாகத்தான் இவர்கள் செயல்படவேண்டியிருந்தது. தொற்று நோய்களுக்கு இவர்கள் அளித்த சிகிச்சையின் வெற்றி மேற்கத்திய

மருத்துவத்தின் மீது பரவலாக நிலவிவந்த ஒவ்வாமையை நீக்கியுள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவர்கள் தம்மை இந்தியர்களாகப் பாவித்து மருத்துவப் பணியை ஆன்மீகப் பணியாகவும் உலகளாவிய சகோதரத்துவமாகவும் நோக்கினர். காந்தியவாதி ஒருவர் குறிப்பிட்டது போன்று தம் பாவங்களைப் போக்க இந்தியப் பூசகர்கள் புனித நீர்நிலைகளில் தம் கரங்களைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தபோது இவர்கள் நோயாளிகளின் காயங்களைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தனர்.

### இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில்

ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிரான விடுதலை இயக்கத்தில் மக்களின் உடல் நலம் குறித்த சிந்தனைகள் இடம் பெற்றிருந்ததை காந்தியை முன்வைத்து அமித் மிஸ்ரா ஆராய்ந்துள்ளார். இவர் லக்னோ நகரில் செயல்பட்டு வரும் மருந்து ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் விஞ்ஞானி.

தம் கட்டுரைக்கான சான்றுகளை மகாத்மா காந்தியின், தேர்வு நூல்களில் இருந்து திரட்டியுள்ளார். உணவூட்டம். (Nutrition) உடல் நிலை ஆக்க மேம்பாடு, (Sanitation) தொற்று நோய்கள், எதிர்ப்பாற்றல், (Immunization) மருந்துச் சிகிச்சை, இயற்கைச் சிகிச்சை, என்ற உட்தலைப்புகளைக் கொண்டதாக இக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

காந்தியின் இயற்கைச் சிகிச்சை முறையை வளர்ச்செய்தால் அது கிராம மேம்பாட்டுத்திட்டத்தை உள்ளடக்கியதாகும் என்ற கருத்தில் இவருக்கு உடன்பாடுள்ளது.

### பிற கட்டுரைகள்

கொல்கத்தா இரவீந்திர பாரதி பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறை இணைப் பேராசிரியர் சுதா முகர்ஜி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வங்கப் பெண்களின் உடல் நலம் குழந்தைகளின் உடல் நலம் எவ்வாறுருந்தது என்பது குறித்து எழுதியுள்ளார். பெண்கள் குழந்தைகள் உடல்நலம் பேணுவதில் அய்ரோப்பியர்களின் தனியார் அமைப்புகளும் அரசு நிர்வாக அமைப்பும் வகித்த பங்களிப்பையும் ஆராய்ந்துள்ளார். இங்கிருந்த சுரங்கங்கள், சணல் ஆலைகள், மலைத்தோட்டங்கள் ஆகியனவற்றில் பணிபுரியும் பெண்களின் பேறுகால நலன் குறித்து அக்கறை காட்டுதல் ஓரளவுக்காவது நிகழ்ந்துள்ளது. பேறுகால இறப்பு, குழந்தை இறப்பு குறித்த புள்ளிவிவரங்களும் இக் கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கோட்டையம் மகாத்மா காந்தி பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் ஆய்வு மாணவராக இருந்த சுனிதா பி.நாயர் திருவிதாங்கூர் மாநிலத்தில்



மேற்கத்திய மருத்துவமுறை பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் எவ்வாறு இருந்தது என்பது குறித்த சமூக வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். அம்மைத் தடுப்பூசி அங்கு அறிமுகமானபோது அது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. தடுப்பூசி போடுபவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்குப் போட மறுத்தனர்.

அம்மைத் தடுப்பூசி குத்திக்கொள்ள பல்வேறு காரணங்களைக் கூறி பெரும்பான்மையான மக்கள் தொடக்கத்தில் மறுத்துள்ளனர். பிராமணியத்தை இழந்துவிடுவோம் என்று பிராமணர்கள் அஞ்சினர். பசு மாட்டிற்கு அம்மைக் கொப்பளம் வரச்செய்து அதிலிருந்து எடுக்கப்படும் அம்மைப் பாலை தம் உடலில் செலுத்திக்கொள்வது பசுவைப் புனித விலங்காகக் கருதும் தம் சமய நம்பிக்கைக்கு எதிரானது என்றனர். இத்தடுப்பூசி போட்டுக் கொள்வதால் பசுவின் குரல், உடல் அமைப்பு என்பன தம்மிடம் தோன்றிவிடும் என்றும் மனிதத்தலை மாட்டின் தலையாக மாறிவிடும் என்றும் நம்பினர். கல்வியறிவு பெற்றிருந்தவர்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்பு வந்தது. சிலர் தொழுநோய் சிபிலிஸ் போன்ற நோய்களை இத் தடுப்பூசி ஏற்படுத்தும் என்றனர்.

காலரா நோய் பரவியபோது நாட்டு வைத்தியர் ஒருவர் மருந்து தயாரித்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆங்கில மருத்துவமுறை படிப்படியாக அறிமுகமானதையும் தனியார்கள் குறிப்பாகக் கிறித்தவ அமைப்புகள் மருத்துவ மனைகளை உருவாக்கியதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்றொரு பக்கம் கேரளத்தின் பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளில் ஒன்றான ஆயுர்வேத வைத்திய முறை நவீனமாதலை நோக்கி நகர்ந்தது.

இந்திய தேசிய இயக்கத்தினர் உள்நாட்டு மருத்துவ முறைக்கு ஆதரவாகக் குரலெழுப்பத் தொடங்கினர். இதன் தாக்கத்தால் 1907இல் அகில இந்திய ஆயுர்வேத காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பு உருவானது. 1889இல் ஆயுர்வேத பாடசாலைகள் உருவாயின. 1895-96இல் இப் பள்ளிகளில் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மருத்துவ மானியம் வழங்கப் படலாயிற்று. 1917-18 இல் ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்கென்று தனித்துறை தொடங்கப்பட்டு ஆயுர்வேத இயக்குநர் என்ற பதவியும் உருவாக்கப்பட்டது. இத்துறை ஆயுர்வேத பாடசாலைகளின் பாடத் திட்டத்தை நவீனப் படுத்தியது. ஆயுர்வேத மருந்தகங்களும் மருத்துவ மனைகளும் செயல்பட்டு வந்தன. காலனிய ஆட்சியும் கூட ஆயுர்வேத மருத்துவ முறையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டியுள்ளது.

மேற்கத்திய மருத்துவ முறை குறித்த இந்தியர்களின் நிலைப்பாடு மும்பை மாநிலத்தில் 1900-20 காலகட்டத்தில் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை மும்பை பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் மிருதுளா ராமண்ணா ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார்.

நூலின் இறுதிக்கட்டுரை ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தில் சமூக மருத்துவம் மக்கள் நலம் குறித்த மையத்தில் பணியாற்றிவரும் மோகன் ராவ், உலக வங்கியின் உடல்நல அரசியல் குறித்து ஆராய்கிறார். இக் கட்டுரையில் இடம் பெறும் வரலாற்றுச் செய்திகளில் இருந்து பலரும் நழுவிச் செல்வதைக் கருதியதாலோ என்னவோ இக் கட்டுரைக்கு 'தவிர்க்கும் வரலாறு' (Eliding History) என்று தலைப்பிட்டுள்ளார். கட்டுரையின் இறுதியில் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்துக்களின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

“உலக முழுவதும் மட்டுமல்லாது நாடுகளுக்கும் 1980 முதல் ஏற்றத்தாழ்வுகள் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளமை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதனால் வறுமை அதிகரித்துள்ளது. இதன் காரணமாகக் காலனியம் முடிவுற்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் மேற்கு உலக நாடுகளில் உருவான மக்கள் நல அரசுகளிலும் சுகாதார மற்றும் மருத்துவ முன்னேற்றங்கள் முறியடிக்கப்பட்டுள்ளன. உலக முழுவதும் மனிதரின் சராசரி ஆயுள் குறைந்துள்ளதுடன் குழந்தை மற்றும் சிறார் இறப்பு விகிதமும் அதிகரித்துள்ளது.

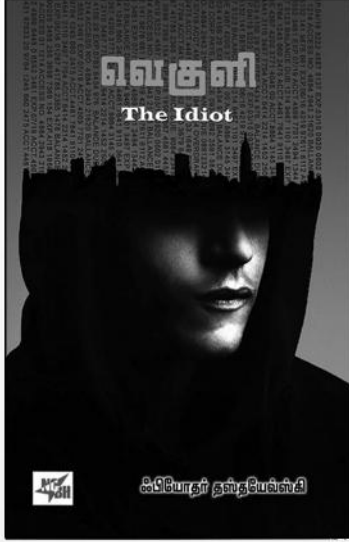
“அடித்தளமக்களுக்குத் தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய மருத்துவ முன்னேற்றத்தை விட வாழ்க்கைத்தர முன்னேற்றம் அடிக்கியத்துவம் உடையது என்ற புரிதல் அவசியம். முன்பு இந்தியாவில் பிற அம்சங்களுடனும் ஒருங்கிணைந்த முன்னேற்றத்துடனும் உடல்நலனை இணைத்துப் பார்க்கும் போக்கு இருந்தது.”

“இன்றைய புதிய முயற்சிகள் உலக வங்கியின் வழிகாட்டலில் பொதுச் சுகாதாரம் குறித்த பங்களையும் கண்ணோட்டத்தையும் வெறும் தொழில் நுட்பம் சாரந்தவையாக மாற்றிவிட்டன.”

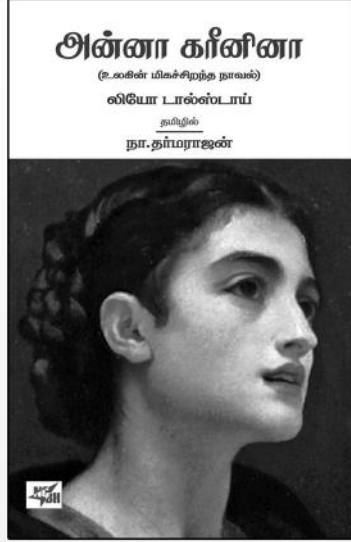
“அதே சமயம், மக்களின் சுகாதார நலனைத் தீர்மானிப்பதில் இதுவரை அரசுக்கு இருந்தவந்த பங்களிப்பு இன்று பெருமளவில் குறைக்கப் பட்டுவிட்டது. வெறும் தொழில் நுட்ப உத்திகளைக் கொண்டு செயல்படும் சுகாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் பயன் எப்போதும் நீடித்து நிற்பதில்லை. இந்தியாவில் செயல்படுத்தப்பட்ட மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் இதை நிரூபித்துள்ளது. மனித நாகரீக வளர்ச்சியின் கண்ணாடிகளில் சுகாதார முன்னேற்றமும் ஒன்று. அதில் இன்று தெரிவது உயர்வாகவும் இல்லையா, மின்னுவதாகவோ மிளிர்வதாகவோ இல்லை.



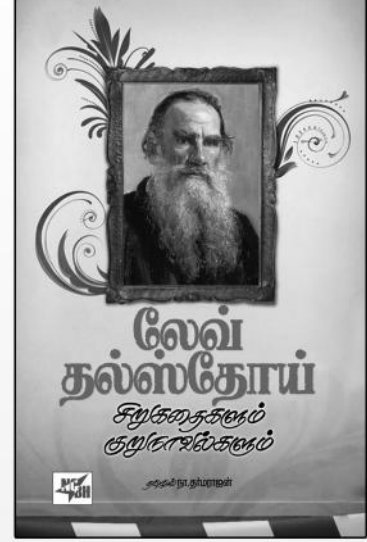
## நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்...



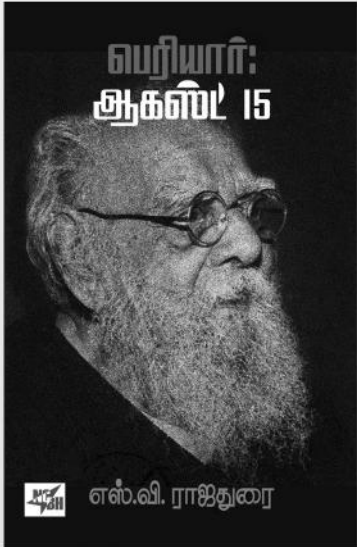
**வெகுளி**  
ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி  
தமிழில்: ச.வின்சென்ட்  
பதிப்பாசிரியர்: சா.ஜெயராஜ்  
₹ 750/-



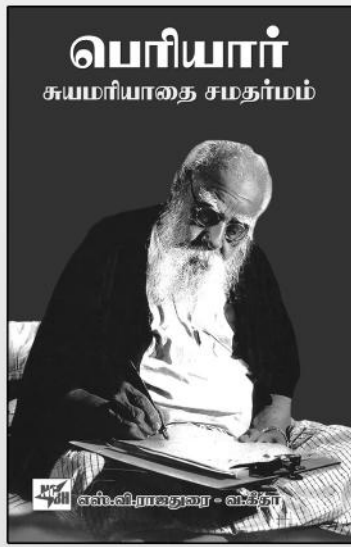
**அன்னா கரீனினா**  
(உலகின் மிகச்சிறந்த நாவல்)  
லியோ டால்ஸ்டாய்  
தமிழில்:  
நா.தர்மராஜன்  
₹ 1100/-



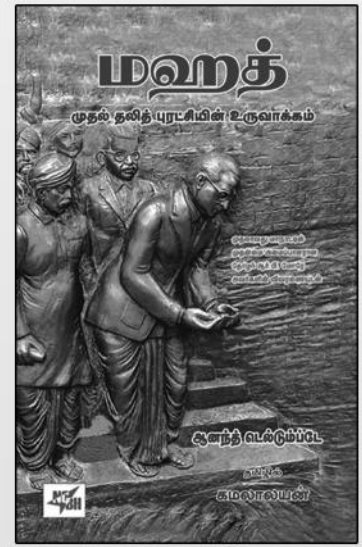
**லேவ் தல்ஸ்தோய்**  
சிறுகதைகளும்  
குறுநாவல்களும்  
தமிழில்: நா.தர்மராஜன்  
₹ 550/-



**பெரியார்: ஆகஸ்ட் 15**  
எஸ்.வி.ராஜதுரை  
₹ 750/-



**பெரியார்**  
சுயமரியாதை சமதர்மம்  
எஸ்.வி.ராஜதுரை - வ.கீதா  
₹ 990/-



**மஹத்**  
முதல் தலித் புரட்சியின் உருவாக்கம்  
ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே  
தமிழில்: கமலாலயன்  
₹ 550/-

# ஒற்றுமையே இன்றைய காலத்தின் தேவை

து.ராஜா

“ கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கு இடையே ஒற்றுமை, கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கும் அம்பேத்கரிய சிந்தனை மற்றும் செயல்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை ஆகியவற்றைக் காலத்தின் தேவையாக நாம் பார்க்க வேண்டும். ”

அறிஞர் பெருமக்களே! தோழர்களே! அனைவருக்கும் வணக்கம். Marx- Ambedkar a continuing dialogue என்று ஆங்கிலத்திலும் மார்க்ஸ் அம்பேத்கர் - தொடரும் உரையாடல் என்று தமிழிலும் என இரண்டு பதிப்புகளைக் கொண்டு வந்த நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்துக்கு என்னுடைய நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன். தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைச் செய்து, அது சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர் ரகு அந்தோணி அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறிஞர் பெருமக்கள் சிலருடைய உரைகளை நான் கேட்டேன்.

## மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர்

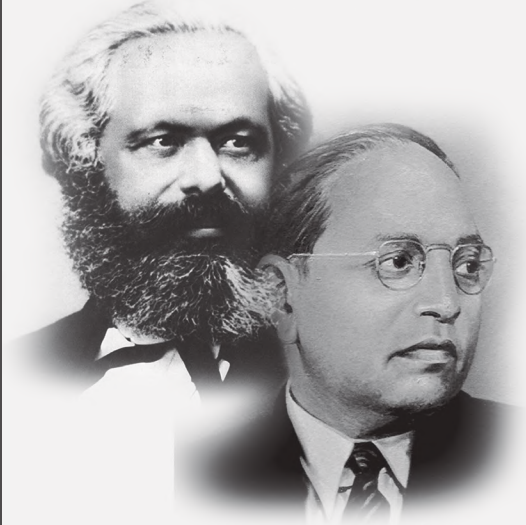
தொடரும் உரையாடல்



D.ராஜா  
N.முத்துமோகன்

## Marx and Ambedkar

Continuing the Dialogue



D. Raja  
N. Muthumohan

இந்த நூல் வந்ததற்கு ஒரு பின்னணி இருக்கிறது. ஒரு கதை இருக்கிறது. 2006 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மராட்டிய மாநிலத்தில் நாக்பூருக்கு அருகில் கயர்லாஞ்சி என்கிற இடத்தில் தலித் மக்களுக்கு எதிரான ஒரு கொடூரம் நிகழ்ந்தது. இரண்டு தலித் பெண்கள் (தாயும் மகளும்) எப்படி கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள், கேவலப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை நாடே அறியும். அந்த நேரத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய கட்சியினுடைய தலைமை இச்சம்பவம் குறித்து ஒரு வெளியீடு கொண்டு வரப்பட வேண்டும், ஒரு சிறு நூல் புக்லெட் வடிவத்தில் வெளிவர வேண்டும்; அதை நீங்கள் தான் எழுத வேண்டும் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அப்பொழுதுதான் நான் அதை எழுத முடிவு செய்தேன். இது 7 அத்தியாயங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

பல்வேறு விதமான கொந்தளிப்புகள், கொடுமைகள் நிகழ்ந்த வண்ணமிருந்தன. அதனைத்தான் முதலில் நான் தொடக்கமாக எடுத்துக் கொண்டேன். அதைச் சொல்லுகின்ற போது கூட, 18 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் இந்திய சமூகத்தில் இந்த ஜாதிக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடிய மாபெரும் புரட்சியாளர்கள் என்று மகாத்மா

பூலேவை நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். அதேபோல ஸ்ரீநாராயணகுரு, கேரளாவில் இருந்த தலித் போராளி அய்யன்காளி அவர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பண்டிதர் அயோத்திதாஸ் அவர்களையும் பெரியார் ஈ.வெ.ரா அவர்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பின்னர் டாக்டர் அம்பேத்கர் இந்தப் போராட்டத்தை எப்படி ஒரு புரட்சிகரமான முறையில் கொண்டு சென்றார் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுத் தான் அதைத் தொடங்கியிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் கயர்லாஞ்சியைப் பற்றியது. அந்த நிகழ்வை ஒரு தேசிய அவமானம் என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மூன்றாவது அத்தியாயம் தலித் மக்களுடைய இன்றைய வாழ்நிலையைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் அம்பேத்கரின் கருத்துக்கள், ஜாதி, வர்க்கம் குறித்த டாக்டர் அம்பேத்கரின் கருத்துக்கள், பார்வை பற்றியது இந்த அத்தியாயம். அடுத்த அத்தியாயம் அம்பேத்கரும் மார்க்சிசமும். கடைசியாக இதிலிருந்து மேலெழும்பிச் செல்ல என்ன வழி என்பது குறித்தது.

என்னுடைய "Dalit Questions Way Forward" என்னும் நூல் வெளிவந்தவுடன், உங்களுக்கெல்லாம்

தெரிந்த தலித் தலைவர், வழக்கறிஞர், அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு மக்களுக்காகப் போராடிய மாபெரும் போராளி, புரட்சியாளர் கோவிந்த் பன்சாரி. சனாதன சக்திகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டவர். அவர் இந்த நூலைப் படித்துவிட்டு, “தோழர் ராஜா! இதை ஏன் நீங்கள் விரிவாக்கம் செய்யக்கூடாது. அதை ஒரு நூல் வடிவத்தில், பல்வேறு கோணங்களில் பிரச்சினைகளை விவாதித்து முன்வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்” என்று அவர்தான் சொன்னார். அப்போதுதான் இப்படியொரு நூலைக் கொண்டு வருவதற்கான எண்ணம் எனக்குள் வந்தது. இந்தப் பணியை நான் மட்டுமே செய்துவிட முடியாது என்பதும் எனக்குப் புரிந்தது. எனக்கிருக்கிற அரசியல் பணிகளுக்கு மத்தியில் இதனைக் குறித்த ஆய்வுகளையெல்லாம் செய்து முடித்து, அதையொரு முழு வடிவத்தில் கொண்டு வருவது சிரமம் என்று எனக்குப் புரிந்தது.

அப்பொழுது உடனடியாக எனக்கு நினைவில் வந்த ஒரு தோழர் டாக்டர் முத்துமோகன். இளம் பருவத்திலிருந்து இயக்க ரீதியாக நாங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். பேராசிரியர் வானமாமலை காலத்தில் அவரைச் சுற்றியிருந்த அந்த சிந்தனையாளர் வட்டத்தில் யார் யார் இருந்தார்கள் என்பதிலிருந்து தோழர் முத்துமோகன் அவர்களை எனக்குத் தெரியும். பின்னர் தோழர் முத்துமோகன் அவர்கள் மாஸ்கோவிற்கு உயர் படிப்பிற்காகச் சென்றார். மாஸ்கோவில் அவர் இருந்த காலத்தில் மாஸ்கோ ஸ்டேட் பல்கலைக்கழகத்தில் பலமுறை அவரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். அப்போது அவர் எனக்கு சில பரிசுகளையும் கொடுத்திருக்கிறார். அதில் ஒன்று கார்ல் மார்க்ஸ் இடதுகையை தலையில் வைத்துக் கொண்டு, வலது கையால் எழுதிக் கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு சிலை. அதனை வேறு எங்கேயும் பார்க்க முடியாது. அவர் எப்படி பெற்றார் என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் கொடுத்த அந்த சிலையை இன்னும் நான் போற்றி, பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதேபோல ஒரு செஸ் போர்டைக் கொடுத்தார். அதுவும் என்னிடம் இருக்கிறது. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அந்த அளவிற்கு நாங்கள் நெருக்கமான உறவுகளோடு இருக்கிறோம். இது வெறும் சாதாரண உறவுகள் அல்ல. கருத்துத் தளத்தில் ஒன்றுபட்ட சிந்தனை, ஒத்த கருத்துக்கள், அதேபோல அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றிய ஒரேவிதமான அக்கறை, அதற்கான அணுகுமுறை ஆகியவை எங்களிடம் இருந்த காரணத்தினால் அவரிடம் இதைப்பற்றி சொல்லி நான் வேண்டுகோள் வைத்தேன். நாம் இதைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைய காலகட்டத்தில்

இதுவொரு முக்கியமான பணியாக இருக்கப்போகிறது. ideological political pattern என்று எடுத்துக் கொண்டால் இப்படிப்பட்ட ஒரு பணியை நாம் செய்தாக வேண்டும் என்று அவரிடம் வலியுறுத்தினேன். அவர் மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தார். பின்னர் அமிர்தசரஸ் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போனார். இந்த பணியைப் பற்றி நான் சொல்லுகின்றபொழுது உடனடியாக அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். “ஆமாம். நாம் இதனைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு நூலாகக் கொண்டு வரவேண்டும்” என்று அவரும் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டார்.

எனவே இரண்டுபேரும் பல சந்திப்புகளை மேற்கொண்டோம். அதிலெல்லாம் இந்த கருத்துக்களை விவாதித்தோம். இந்த நூலில் என்னென்ன நாம் சொல்ல வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்தோம். அதற்குத் தலைப்பு வைப்பதைக் கூட நாங்கள் இணைந்து யோசித்துதான் செய்தோம். 'Marx-Ambekar Continuing the Dialogue' என்று ஆங்கிலத்தில் அதை வைத்தோம். தமிழில் அது 'தொடரும் உரையாடல்' என்று வந்திருக்கிறது. எனவே இந்த நூல் வெளிவருவதில் தோழர் முத்துமோகன் அவர்களுக்கு முக்கியப் பங்கு இருக்கிறது. அதில் அவருடைய பங்கு சாதாரணமானது அல்ல. கட்சியில் சீனியர் என்கிற முறையில் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மார்க்சிய அறிஞர்களில் முக்கியமான ஒருவர் முத்துமோகன் என்று நான் எப்போதும் கருதுகிறேன். உடனே அவர் முன்வந்ததால் நாங்கள் இருவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டு, இந்த நூல் வெளிவந்திருக்கிறது.

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு முன்னால் தோழர் ஏ.பி.பரதன், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்செயலாளராக இருந்த அவரிடம் இந்த நூலின் நகலை அத்தியாயம், அத்தியாயமாகக் காட்டி, அவரும் அதை உற்றுநோக்கி சில கருத்துக்களைச் சொல்லி, அது முன்னுரையாகவும் இந்த நூலில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இப்படி இந்த நூல் உருவாவதற்கு சில பின்னணி இருந்தது. தேவையும் இருந்தது. இன்றைக்கு மார்க்ஸ், அம்பேத்கர் குறித்து பல்வேறு விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதைப் பேரறிஞர்கள் பலரும் இங்கேயும் முன்வைத்தார்கள். மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர் என்று வருகின்றபொழுது ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்கிற முறையில் நான் அதை எப்படி அணுகினேன்; தோழர் முத்துமோகன் எப்படி அணுகினார் என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டும்.

மதுரையில் ஒரு கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. மார்க்சிய - தலித் சிந்தனையாளர்கள் இணைந்து

நடத்திய ஒரு கருத்தரங்கு அது. நான் டெல்லியிலிருந்து அதில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சென்றிருந்தேன். விவாதம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றது. கடைசியாக நான் பேசினேன். பேசுகிறபொழுது கடைசியாக ஒரு கேள்வியையும் முன்வைத்தேன். இப்போது அம்பேத்கர் உயிரோடு இருந்தால் அவருடைய அணுகுமுறை, அவர் யாரோடு சேருவார் என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்டேன். இந்துராஷ்டிரா என்ற கொள்கையை அம்பேத்கர் முழுக்க முழுக்க நிராகரித்தவர். “நான் இந்துவாகப் பிறந்துவிட்டேன்; ஆனால் இந்துவாக சாக மாட்டேன்” என்று சொன்னது மட்டுமல்ல, அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குகிற பொழுதே, அரசியல் சாசனக் கூட்டத் தொடரிலேயே “இந்து ராஷ்டிரா ஒரு எதார்த்தமாகிவிட்டால் அதைவிட பேரிடர் இந்த நாட்டுக்கு எதுவும் இருக்க முடியாது. அதனால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது; இந்தியா எப்போதும் ஒரு மதவாத நாடாக மாறிவிடக்கூடாது. இந்தியா ஒரு குடியரசாக இருக்க வேண்டும்” என்பதுதான் டாக்டர் அம்பேத்கர் சொன்னது.

இப்போது பாஜக, ஆர்எஸ்எஸ் இந்த அளவுக்கு மூர்க்கத்தனமாகச் செயல்படுகிறது; அம்பேத்கர் அவர்களுக்கு சார்பாக இருப்பார் என்று யாராவது கருதுகிறீர்களா என்று கேட்டேன். உடனே எல்லோரும் இல்லை, இல்லை, அம்பேத்கர் எந்த சூழலிலும் அப்படியொரு நிலையை மேற்கொள்ள மாட்டார். சனாதன சக்திகளுக்கெதிராக அம்பேத்கர் மிகப்பெரிய அளவில் போராடுவார் என்று சொன்னார்கள். அடுத்து நான் கேட்டது, ‘இந்த நியோலிபரல் கொள்கைகளின் காரணமாக இன்றைக்கு இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதிலும் சமத்துவமின்மை, நாடுகளுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வு அதிகமாகி வருகின்றன. அதைப்போல ஒவ்வொரு நாட்டுக்குள்ளேயும் மக்களுக்கிடையே சமத்துவமின்மை அதிகமாகி வருகின்றன. அதன் காரணமாக பல பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்கின்றன. இந்த கட்டத்தில் அம்பேத்கர் என்ன செய்வார். இந்த நவீன பொருளாதார கொள்கைகளை அம்பேத்கர் ஏற்பாரா?’ என்று கேட்டேன். சில நொடிகள் அமைதி நிலவியது. அப்போதுதான் அந்த அமைதிக்குள்ளாக நுழைந்து நானே பேசினேன்.

அம்பேத்கர் இப்போது இருப்பாரானால், இந்த நவீன பொருளாதாரக் கொள்கைகளை மிகப்பெரிய அளவில் எதிர்ப்பார். ஏனென்றால் அம்பேத்கர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகிற பொழுதே இதுகுறித்து பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

சிலர் கேட்டார்கள், ஏன் சோசலிசத்தை நீங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வைக்கவில்லை என்று. அப்போது தான் அம்பேத்கர் சொன்னார் “directive principles of state policy” என்று நான் எழுதியிருக்கிறேன். அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதெல்லாம் சோசலிசம் என்று குறிப்பிட்டார். அதேபோல பல இடங்களில் அம்பேத்கர் ஸ்டேட் சோசலிசம் என்று பேசியிருக்கிறார். உற்பத்தி சாதனங்களெல்லாம் மக்களுக்கு உடைமையானதாக இருக்க வேண்டும். மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற அரசு ஒரு மக்கள் நல அரசாக இருக்க வேண்டும். சோசியலிசம் கட்டப்பட வேண்டும் என்று தான் அம்பேத்கர் பேசியிருக்கிறார். எனவே அம்பேத்கர் இந்த நியோலிபரல் பாலிசியை ஒருகாலத்திலும் ஏற்க மாட்டார். பின் அம்பேத்கர் எங்கே போவார் என்று நான் திரும்பக் கேட்டேன். எல்லோரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கும் நானே கூறினேன் “அம்பேத்கர் என்னை நோக்கி வருவார்; நான் அம்பேத்கரை நோக்கிப் போவேன். இருவரும் கட்டித் தழுவுவோம். இருவரும் கரம்கோர்த்து நாங்கள் செயல்படுவோம், நடைபோடுவோம்” என்று

அம்பேத்கரை துச்சமாகப் பார்ப்பது போன்ற சில போக்குகள் இருக்கின்றன. சிலருடைய கவனங்களை ஈர்ப்பதற்காகவே அம்பேத்கரை சிறுமைப்படுத்துகிற, கொச்சைப்படுத்துகிற செயல்களில் எல்லாம் ஈடுபடுகிறார்கள்.

நான் பேசினேன்.

இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர் குறித்த இந்த உரையாடலில் தோழர் முத்துமோகனும் நானும் ஏன் தொடங்கினோம் என்பதை எல்லோரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்குக்கூட சில முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அம்பேத்கரையும் மார்க்ஸையும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிறுத்துவது, ஒருவரை சிறுமைப்படுத்தி இன்னொருவரை உயர்த்துவது என்கிற போக்குகளெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. தலித் அரசியலிலேயே பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் தலித் சோசியலிசம் என்று பேசுகிற நிலையும் கருத்துக்களத்தில் வந்திருக்கிறது. ‘தலித் சோசலிசம்’ (dalit socialism) அப்படியென்றால்

'தலித் கேப்பிட்டலிசம்' (dalit capitalism) என்ற ஒன்று இருக்கிறதா? அதேபோல கம்யூனிஸ்ட்டுகள் பேசுகிற சோசலிசம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது என்கிற கேள்விகளெல்லாம் வருகின்றன. அந்த இடங்களில் தான் 'asiatic mode of production' பற்றிய கருத்துக்களையெல்லாம் முன்வைக்கத் தொடங்கினோம். மார்க்சியம் என்பது ஓர் அறிவியல்; மார்க்சியம் ஒரு சித்தாந்தம் என்கிற முறையில் அது உலகம் தழுவிய ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் அதனைச் செயல்படுத்துகிற பொழுது, ஒவ்வொரு நாட்டினுடைய சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு உட்பட்டு அதனைச் செயல்படுத்த வேண்டும். இதைத்தான் லெனினும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இன்றைக்கு இந்தியாவில் கம்யூனிசம், அதுபேசும் புரட்சி வெற்றி பெற வேண்டுமானால் இந்திய நாடு யாரையும் காப்பியடிக்க முடியாது. சீனாவிற்கென்று ஒரு பாதை இருக்கிறது. கியூபாவுக்கென்று ஒரு பாதை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் சோசியலிசம் பற்றிய பார்வை இருக்கிறது; புரட்சிக்கான ஒரு பாதை இருக்கிறது. அந்த பாதை என்பது அந்தந்த நாட்டினுடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது சீனாவில் "Socialism With Chinese Characteristics" என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல இந்தியாவில் நாம் சோசலிசம் என்று பேசுகிற பொழுது, "Indian Characteristics" என்று நாம் பேச வேண்டும். எனவே இந்தியாவில் இன்றைக்கு சோசியலிசத்தைப் படைக்க வேண்டுமானால் நாம் வர்க்கப் போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்த வேண்டும். இந்திய கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியைப் பொருத்தவரை, நான் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறேன். நான் இப்போது கட்சியினுடைய பொதுச்செயலாளராக இருக்கிறேன்; அதற்கு முன்னர் தேசியச் செயலாளராக இருந்தபோது கூட நான் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இந்தியப் புரட்சி என்பது எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும்? இந்தியாவில் வர்க்கப் போராட்டம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும்? என்ற கேள்விகளை எழுப்பும்போது நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தியாவில் வர்க்கப் போராட்டம் என்பது வெறும் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கான போராட்டம் மட்டுமல்ல; அது ஜாதியக் கட்டமைப்புக்கு எதிரான, அதனை தகர்த்தெறிவதற்கான போராட்டமாக, டாக்டர் அம்பேத்கர் சொன்னதைப் போல "Annihilation Of Caste" என்பது தான் இந்த வர்க்கப் போராட்டத்தினுடைய ஒரு பகுதியாக இருக்கும்.

அதேபோல, பல அரசியல் அதிகாரத்துக்கு எதிரான போராட்டம். உழைக்கும் மக்கள்,

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அரசியல் அதிகாரம் வேண்டும். இதைத்தான் தொடர்ந்து நான் வலியுறுத்தி வருகிறேன். எங்கள் கட்சியும் வலியுறுத்தி வருகிறது. இந்த கட்டத்தில்தான் மார்க்ஸ் - அம்பேத்கருக்கு இருக்கிற நெருக்கம் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அம்பேத்கரே சொல்லியிருக்கிறார் "நான் பொருளாதாரப் பேரறிஞர்; நான் மார்க்ஸைப் படித்திருக்கிறேன். ஆழமாகக் கற்றிருக்கிறேன். அதேபோல பௌத்தம் மற்றும் கம்யூனிசம் என்பதை ஆழமாகக் கற்றிருக்கிறேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதை நாம் ஆழமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அம்பேத்கருக்கு ஏன் அந்த வரலாற்றுத் தேவை ஏற்பட்டது, பௌத்தத்தையும் மார்க்ஸையும் இணைத்துப் பார்க்கிற ஒரு பார்வை அம்பேத்கரிடம் ஏன் உருவானது? என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது சாதாரணமானதல்ல; அம்பேத்கர் வேறு யாரையும் கொண்டு வரவில்லை. பௌத்தத்தை விவாதிக்கும்போது கார்ல் மார்க்ஸை தான் அவர் எடுத்துக் கொள்கின்றார். அவர்களுக்கிடையே தான் ஒப்புமையை கொண்டு வருகிறார். அதேபோல மார்க்ஸ் இந்தியாவைப் பற்றி பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். மார்க்ஸ் மிகப் பெரிய படிப்பாளி. அறிவாளி. அதேபோல அவருடைய நண்பர் ஃபிரடெரிக் ஏங்கெல்ஸ் ஐரோப்பாவிலியே தலைசிறந்த படிப்பாளி என்று பெயர் பெற்றவர். இவர்களெல்லாம் நூல்களைத் தேடி ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் மட்டுமல்ல; நடைமுறை இயக்கங்களையும் தேடி, அதை உருவாக்கியவர்கள். அதை நாம் உள்வாங்கிக் கொள்வது அவசியம். அம்பேத்கர் நடத்திய போராட்டங்களை நாம் உற்றுநோக்க வேண்டும்.

கொங்கண் பகுதியில் மக்களுடைய நிலவுரிமைக்காகப் போராடியிருக்கிறார். வர்க்கம், ஜாதி ஆகியன ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்களைப் போன்றவை. இதனை நாம் எப்படி பார்க்க வேண்டும்? ஒவ்வொரு வர்க்கத்துக்குள் ஜாதி இருக்கிறது. அதேபோல ஒவ்வொரு ஜாதிக்குள்ளும் வர்க்க வேறுபாடுகள் வளர்கின்றன. இதனை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இயற்கையியல் ரீதியான மாறுதல்களை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்திய சமூகத்தில் ஜாதி என்பது ஓர் அடிப்படை பிரச்சினை. இதைத்தான் அம்பேத்கர் "Caste is a Monstar; where ever you go it passes your path" அரசியல் சீர்த்திருத்தம், பொருளாதார சீர்த்திருத்தமெல்லாம் ஜாதி இருக்கிறவரை அர்த்தமற்றது என்று அம்பேத்கர் குறிப்பிடுகிறார்.

எனவே இந்திய சமூகத்தில் ஓர் அடிப்படையான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்து, எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று கவலைகள் இல்லாத, துயரங்கள் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையைப் பெற வேண்டுமானால் இந்திய சமுதாயத்தில் ஓர் அடிப்படை மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இது ஜாதியில்லாத ஓர் இந்தியாவாக, சுரண்டல் இல்லாத இந்தியாவாக அதைப் படைப்பதற்காக நாம் முன்னேற வேண்டும். இங்குதான் இன்றைய சூழலில் கம்யூனிஸ்ட்டுகள், அம்பேத்கரிய இயக்கங்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் யார் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்று இப்போது ஆய்வு செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். இதைத்தான் மார்க்சும் குறிப்பிட்டார். எல்லா தத்துவ ஞானிகளும் உலகத்தைப் பல்வேறு வழிகளில் வியாக்யானம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் முன்னால் இருக்கிற பிரச்சினை, மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்? இதனை மாற்றுவது எப்படி? மாற்றத்திற்கான வழிமுறை என்ன? ஜாதியக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட இந்திய சமுதாயத்தில், பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகிற உழைக்கக்கூடிய மக்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக அரசியல் அதிகாரமற்றவர்களாக இருக்கிற ஒரு சூழலில் நாம் செய்ய வேண்டும். இங்குதான் நாம் மார்க்சிடமும் வழிகாட்டுதலைப் பெறுகிறோம். அம்பேத்கரிடமும் வழிகாட்டுதலைப் பெறுகிறோம். மார்க்ஸ் - அம்பேத்கருக்கிடையே உள்ள இணக்கமான அணுகுமுறையை உள்வாங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

மாநிலத்துக்கு மாநிலம் பல புரட்சியாளர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பெரியார் இருந்தார். அதேபோல பண்டிதர் அயோத்திதாஸ். அதேபோல சிங்காரவேலு செட்டியார். இவர்களிடமிருந்து உத்வேகத்தையும் ஒளியையும் பெறாமல் தமிழ்நாட்டில் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்துவிட முடியாது. கேரளாவில் அய்யன்காளி. அவர் கோவில்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்துப் போராடவில்லை. பள்ளிக்கூடத்தின் கதவுகள் திறக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்விஉரிமை கோரி போராட்டம் நடத்தினார். இன்றைக்கு கேரளா இந்தியாவிலேயே எழுத்தறிவு பெற்ற முதல் மாநிலமாகக் கருதப்படுகிறதென்றால், அய்யன்காளியை குறிப்பிடாமல் அந்த பெருமையைப் பேசிவிட முடியாது. அதேபோல மராட்டிய மாநிலத்தில் பூலேவை சொல்கிறோம். சாவித்ரி பூலே பெண்கல்வியைக் குறித்து அந்த காலத்திலேயே பேசியவர். நமது இந்தியாவின் வரலாறு இப்படி தனித்துவங்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் இன்றைய காலகட்ட பிரச்சினைகளை மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டும்.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூட தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சி என்று பேசியது. அதேபோல மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சி என்றும் மார்க்சிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் கட்சி புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி என்று பேசுகிறது. ஆனால் எங்கே அந்த புரட்சி? அதனைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு இடையே ஒற்றுமை, கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கும் அம்பேத்கரிய சிந்தனை மற்றும் செயல்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை ஆகியவற்றைக் காலத்தின் தேவையாக நாம் பார்க்க வேண்டும். அப்படித்தான் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பார்க்கிறது. நான் பார்க்கிறேன்.

அம்பேத்கரை துச்சமாகப் பார்ப்பது போன்ற சில போக்குகள் இருக்கின்றன. சிலருடைய கவனங்களை ஈர்ப்பதற்காகவே அம்பேத்கரை சிறுமைப்படுத்துகிற, கொச்சைப்படுத்துகிற செயல்களில் எல்லாம் ஈடுபடுகிறார்கள். இது வன்மையான கண்டனத்துக்குரியது. மார்க்ஸ் என்கிறபொழுது, கம்யூனிஸ்ட் விரோதிகள் மார்க்ஸ் அயல்நாட்டுக்காரர், மார்க்சியம் அயல்நாட்டைச் சேர்ந்தது என்று பேசலாம். ஆனால் மார்க்ஸ் நம்முடைய மண்ணைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டவராக, நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். மார்க்சியம் அந்நியமான ஒரு கொள்கை அல்ல; அது நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையான கொள்கைகளில் ஒன்று. அப்படித்தான் அதைப் பார்க்க வேண்டும்.

தோழர்களே! பேரறிஞர்களே! உங்களுடைய மதிப்புரையை நான் கேட்டேன். நிறைய ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் வைத்திருக்கிறீர்கள். வரக்கூடிய காலத்தில் எங்களுடைய இந்த தத்துவார்த்தப் பணி மேலும் தொடர்கிற பொழுது, என்ன செய்யலாம் என்பதை நானும் தோழர் முத்துமோகன் அவர்களும் கட்டாயம் எங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்துவோம். கருத்துத்தளத்தில் நாம் நடத்த வேண்டிய போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம். இந்த நிகழ்வை சிறப்பு ஏற்பாடு செய்த அம்பேத்கர் படிப்பு வட்டத்துக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி!

அம்பேத்கர் படிப்பு வட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்த "மார்க்ஸ் அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல்" (என்சிபிஎச்) எனும் நூலுக்கான விமர்சன அரங்க நிகழ்வில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசிய பொதுச்செயலாளர் து.ராஜா அவர்கள் ஆற்றிய உரை.





# அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி ஆமை நடை முயல் ஒட்டமாகுமா?

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி என்பது அதன் பயன்பாட்டைப் பொறுத்தே அமையும் என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை. 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை இரண்டாம் நிலையிலிருந்த ஆங்கிலம்-கிரேக்க லத்தீன் மொழிச் செல்வாக்கை உதறிவிட்டு, வளரத் தொடங்கியதை ஆங்கில மொழி வரலாறு அறிந்தோர் உணர்வர். ஆங்கிலத்தின் பல்துறைப் பயன்பாடும், பல நாடுகளில் அதன் பரவலும் அதன் வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றன. தமிழ் மன்னர்களும் கங்கை கொண்டு, கடாரம் கொண்டு இமயத்தை வென்றனர் என்றாலும் தமிழை அங்கு பரப்பவில்லை. சென்றனர்; வென்றனர்; திரும்பினர். பிற மண்ணில் தமிழ் வளராவிட்டாலும் கூட, தமிழ் மண்ணிலாவது தமிழுக்கு உரிய ஊக்கமும்

ஆக்கமும் தொடர்ந்து தரப்படவில்லை. இருப்பினும் தமிழ் தனது திறமையை, வலிமையைத் தன்னைப் பயன்படுத்திய துறைகளில் மெய்ப்பித்து வந்துள்ளது.

பண்டைய சமுதாயம் நிலவுடைமைச் சமுதாயமாகும். இந்தப் பின்னணியில் உள்ளூறை உவமமாகக் கல்லணை, மாமல்லபுரம், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் பொறியியல் தொழில் நுட்பச் சான்றுகள், சித்த மருத்துவத்தில் தேவையான நூல்கள், வானியல், கணிதவியல் பற்றிய கருத்துக்கள், நூல்கள் இப்படிப் பல துறைகளிலும் தமிழ் தனது முத்திரையை ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்பே பதித்துள்ளது. ஆனால் இவைகளுக்கு எல்லாம் தக்க பதிவுகள் இல்லை.

ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின் நவீன அறிவியல் துறை மிகவும் விரைந்து இவ்வுலகில் வளர்ந்து வருகிறது. அதற்கேற்ப நம் தமிழகமும் ஒத்து உயரவேண்டுமானால் நம் மொழியில் அறிவியல் நுட்பக் கருத்துகளைப் பயின்று வருதல் வேண்டும். அதற்கேற்ப முயற்சிகளும் பயிற்சிகளும் நடைபெறுதல் வேண்டும். இக்கருத்தினை ஒட்டி அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி அவ்வாறு நடைபெற்றுள்ளதா? நடைபெற்றனவெனில் எந்த அளவு அவை பயன் தந்துள்ளன? அதில் முடக்கம் இருப்பின் அதற்குத் தீர்வு என்ன என்று விடை காணுதல் நல்லது.

### காரணங்கள்

அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி குறித்த வரலாறு மெல்ல நடைபோட்டு வந்துள்ளது. இதற்குக் காரணங்கள், தமிழ் மருத்துவமான சித்த மருத்துவம் தங்கள் தவயோகத்தின் பொழுது ஏற்படும் சிக்கல்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டது எனினும், பின்னர் குருகுலக் கல்வியாக்கப்பட்டு பாரம்பரியமாக போதிக்கப்பட்டது. மருத்துவச் செய்திகளும் ஒளிவு மறைவாகச் செய்யுள் வடிவத்தில் ஓலைச் சுவடியில் எழுதப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

சங்க காலத்திற்குப் பிறகு தமிழர்களைத் தமிழன் ஆட்சி செய்யவில்லை. தொடர்ந்து பிற மொழியினரே ஆட்சி செலுத்தினர். தமிழர் ஆட்சியின் போதும் தமிழ் வளர்க்கப்படவில்லை. களப்பிரர் பாலி மொழியையும், வடமொழியையும் போற்றினர். பல்லவர் பிராகிருதத்தையும், வடமொழியையும் ஆதரித்தனர். நாயக்கர் காலத்தில் வடமொழி தலைமை பெற்றது. பின்னர் சுமார் 200 ஆண்டு ஆங்கில ஆட்சி நிலவியது. இதனால் சாதாரணத் தமிழ் மக்களால் தமிழில் அறிவியலை வளர்க்க இயலவில்லை.

இக்காலக் கட்டங்களில் எழுதப்பட்ட வடமொழி, சமயச் சார்புடைய மொழியாக மக்களிடம் அழுத்தம் கொண்டிருந்ததால் அறிவியல் அறிவு பெற்றவர்களாக விளங்கி வந்தவர்கள் பெரும்பான்மையினர் தமிழை விட வடமொழி அறிவை நிரம்பப் பெற்றவராக விளங்கினர். மேலும் புதிய கலைச் சொல்லாக்கத்துக்குத் தமிழினும் வடமொழியே ஏற்றது என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டிருந்தது. இக்கருத்தைப் பாரதி தன் கட்டுரையில் கூறும்போது ஒன்று அக்கால மொழி வழக்கு, இரண்டு கல்லாதவரை அடிமைப்படுத்துவதே கல்வியால் பெரும் பயன் என்றும் பெரும்பான்மைத் தமிழருக்குப் புரியாத மொழியில் சொல்வது உயர்வு என்றும் கருதப்பட்ட நிலை என்று கூறுகிறார்.

ஆங்கில மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புகளால் நோய்களுக்கான காரணம், நுண்ணுயிர், வைரசு என்று

அறிந்த நிலையில் சென்னையில் காலரா தோன்றிய போது இதைத் தடுக்க தமிழில் துண்டறிக்கை முதன்முதலில் சென்னை கிறிஸ்துவ சமயத்தினர் அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இச்சமயத்தில் தான் நோய்களுக்கான காரணம் சமயத்திலிருந்து பிரித்துச் சொல்லப்பட்டது. மேலும் மருத்துவம் ஜனநாயகப் படுத்தப்பட்டு மேலை நாட்டு மருத்துவம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் மருத்துவம் அதிகக் கலைச்சொற்களைக் கொடையளிக்க முடியாத நிலையிலேயே மறைமுகப் பணியில் (பரிபாஷை) இருந்தது.

இச்சமயம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அறிவு மொழியாக வடமொழி இருந்ததால் கலைச் சொற்களும் வடமொழியாக அமைந்திருந்தது. ஆகவே மருத்துவத்தைப் பரப்ப வந்த தமிழ் இதழ்களின் பெயர்கள் கூட வடமொழியாகவே இருந்தன. (எ.கா) ஆரோக்கிய போதினி (1908) வைத்திய போதினி (1910) ஆரோக்கிய தீபிகை (1929).

### யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மருத்துவம்

ஐரோப்பியர் வருகையோடு புதிய அறிவியல் தொழில் நுட்பம் தமிழகத்திலும் தமிழர் குடியேறிய நாடுகளிலும் கால் கொள்ளத் தொடங்கிற்று. அந்த அறிவியலைத் தமிழர்க்குத் தெரிவிக்கும் முயற்சியில் பலர் ஈடுபட்டனர். 1832இல் இரேனியஸ் பாதிரியார் பூகோள சாஸ்திரம் என்ற நூலை வெளியிட்டார். 1860களில் இவ்வகையில் டாக்டர் சாமுவேல் ஃபிஷ் கிறீன் மருத்துவத்தை தமிழில் கற்பித்து 11 நூல்களுடன் கலைச்சொல் அகராதிகளையும் வெளியிட்டார். மேலும், அன்றைய நிலையில் புதிதான விஞ்ஞானத் துறையில் நின்று பணிபுரிந்து தமிழில் மருத்துவ அறிவியலை அறிமுகப்படுத்தி அத்துறையை வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். அது தமிழுக்கு அன்று புதியதோர் துறை. அத்துடன் நில்லாது 33 மாணவர்கட்குத் தமிழ் வழியில் மேலை மருத்துவத்தைக் கற்பித்து மருத்துவராக்கினார். அதன்பிறகு அவர் இலங்கையிலிருந்து தன் பணியை விட்டு அமெரிக்காவிற்குச் செல்லாதிருப்பின் அவர் கொள்கைப்படி, மருத்துவக்கல்லூரியில் தமிழ் வழியில் மேலை மருத்துவத்தைத் தொடர்ந்து கற்பித்திருப்பார்.

இக்காலத்தில் தமிழகத்தில் சென்னை மருத்துவத் துறையில் பணியாற்றிய ம.ஜகநாத நாயுடு 1866ஆம் ஆண்டு “சாரீர வினா விடை” எனும் நூலையும் பிறகு “சுகபரி பாலன தினசரியை” என்ற நூலையும்

வெளியிட்டுள்ளார். அதன் பின்னர் 1901இல் எஸ்.எஸ்.முனுசாமி முதலியாரால் தேக தத்துவ சாஸ்திரம், 1908இல் ரங்கூனிலிருந்து சாமுவேல் என்பவரால் மானிட மரம் சாஸ்திரம் அல்லது சிசு உற்பத்தி சிந்தாமணி என்னும் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1911இல் பி.எஸ்.பிள்ளையால் தமிழ் மெட்டிரியாமெடிகா வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1924இல் ஆரோக்கியமும் நீடித்த ஆயுளும் என்ற நூலும், 1927இல் வேங்கடராமஜயர் எழுதிய பிள்ளையுள்ளம் என்ற நூலும் வெளி வந்தன. 1933இல் உடலுறுதி எனும் நூல் சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியால் இயற்றப்பட்டது. அதன்பிறகு 1941இல் டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ்.ராஜனால் வீட்டு வைத்தியம் எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதன் பின்னர் ஒரு சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்றாலும் 1967இலிருந்து தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், மதுரை காந்தி நினைவு நிதி, சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், தென் மொழிகள் புத்தக டிரெஸ்டு, வானதி பதிப்பகம், பூம்புகார் பதிப்பகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் போன்றவை பல மருத்துவ நூல்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளன.

### வேதனை

இவற்றையெல்லாம் கூட்டிப் பார்த்தால் 150 ஆண்டுகளில் ஒட்டு மொத்தமாக மேலை மருத்துவப் புத்தகங்கள் 100 கூடக் கிடையாது. இவற்றிற்கான காரணங்கள் என்ன என்று ஆய்வு செய்ததில் மேற்சொன்ன செய்திகளைத் தவிரச் சில வெளிப்பாடுகள் மிகவும் வியப்பானவையாகவும் வேதனை தருவனவாகவும் உள்ளன.

1955 வரை தமிழகத்தில் ஆட்சி மொழியாகத் தமிழ் இல்லை. சென்னை மாகாணமாக இருந்த பொழுதும் வட்டார மொழிகளில் ஆட்சி நடைபெறவில்லை. மேலும் அரசாங்க வேலைகளைத் தமிழில் நடத்த நினைத்த அன்றைய அரசே சோதனையாக திருச்சி மாவட்டத்தில் மட்டும் கடிதப் போக்குவரத்தைத் தமிழில் ஏனோதானோ என நடத்தியது. அதை விரிவுபடுத்தத் தேவையில்லை என்றும் தீர்மானித்தது. 1955ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் கெஜபதி நாயக்கர் பிரேரணை மூலம் கடிதப் போக்குவரத்தில் முதலாவது தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்ததை அன்றைய ஆளுநர் அனுமதி அளிக்காத நிலையில் தமிழை வளர்க்கத் தடைகள் எழுந்தன.

1930க்குப் பிறகு தான் தமிழ்நாட்டில் தாய்மொழிக் கல்வித் திட்டம் வகுக்கப் பட்டது. இக்காலக் கட்டத்தில் வெளிவந்த கலைச்சொல் பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ள சொற்கள் பெரும்பாலாவை வடமொழி அல்லது ஆங்கில ஒலி பெயர்ப்புகளாகும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் இக்காலகட்டத்தில் தமிழைத் தூக்கிப் பிடிக்க உண்டாக்கப் பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. இதை நிச்சயப்படுத்தும் விதமாக முதல் பட்டமளிப்பு விழாவில் நிறுவனர், துணைவேந்தர் இருவரும் இப்பல்கலைக்கழகம் தமிழ் அபிவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட நிலையம் என்று சொன்னார்கள். மேலும் இப்பல்கலைக்கழகம் தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி கல்லூரிகளில் வரப்போகிறது என்ற காலத்தில் கல்லூரிக் கல்வி மட்டத்தில் இடைநிலை வகுப்புகளுக்கு அறிவியல் பாடநூல்களை வெளியிட்டது. அவைகள் நவீன அசேதன இராசாயனம் (Modern in Organic Chemistry) 2 பகுதிகள், பௌதீக நூல் 2 பகுதிகள் (1941) ஆகும். இந்நிலையில் கல்லூரி மட்டத்தில் தாய்மொழிப் பயிற்சி புகுத்தப்படாமையால் இதற்குப் பிறகு இப்பல்கலைக்கழகம் அறிவியல் நூல்களை வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கலாம் என்று தமிழக அரசு 1959இல் ஓர் ஆணையைப் பிறப்பித்தது. அந்த ஆணை 1937இல் பள்ளிகளில் பயிற்சி மொழி போன்று திட்டவட்டமானதாக இல்லை. கலைத்துறைப் பாடங்களை விரும்பினால் தமிழில் நடத்தலாம், ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்ற நிலை இருந்ததால் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. இதனால் சில சலுகைகள் தரப்படும் என்று கூற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

1959 முதல் தமிழகக் கல்லூரிகளில் கலைத்துறைப் பாடங்கள் தமிழில்தான் பயிற்றுவிக்கப்படும் என்று அரசு திட்டவட்டமாக அறிவித்திருந்தால் இன்று அறிவியலும் அந்த நிலையை எட்டியிருக்கும்.

கல்லூரிகளில் பாடநூல்கள் இல்லை என்ற நிலையைக் களைய 1959இல் கல்லூரித் தமிழ்க் கல்விக்குழு ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டு, பின்னர் 1962இல் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் 416 கலை பாடத்திற்கான நூல்களையும், 418 அறிவியல் நூல்களையும் வெளியிட்டது.

1969 சூன் தமிழ்ப் பயிற்று மொழியை மிகுவிக்கும் வகையில் தமிழக அரசுக் கல்லூரிகளில் சில பாடங்களைத் தமிழ் வழியில் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இது தமிழ்த் திணிப்பு எனப்பட்டது. 1970இல் இவ்வாணையைச் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்காரர்களும், ஏ.லெஷ்மணசாமி முதலியார் போன்றவர்களும் எதிர்த்தனர்.

இதைக் காரணம் காட்டியே தமிழகத்தில் ஆங்கிலம் சார்பாக ஓர் இயக்கம் உருவெடுத்தது. சென்னை பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு விழா

மண்டபத்தில் டாக்டர் ஏ.எல்.முதலியார், டாக்டர் ஏ.ராமசாமி முதலியார் உட்பட பலர் ஆங்கிலப் பாதுகாப்பு மாநாடு நடத்தினர்.

இதன் காரணமாகப் பயிற்றுமொழி ஆணை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இந்த, காலகட்டத்தில் கல்வி மாநில அரசிடமிருந்து பொதுப் பட்டியலுக்கு மாறியது.

இந்த மாற்றம் தமிழ் மொழிக் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் ஊறு விளைவிப்பதாக அமைந்தது. இதன்பிறகு தமிழ் நாட்டில் மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் கேந்திர வித்யாலயா பள்ளிகள் நூற்றுக் கணக்கில் தோன்றி ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு மேலும் வழி கோலின. இந்நிலையில் 1962இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் 1975 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் அறிவியல் நூல்களை வெளியிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டது. இதனால் தமிழில் எழுதிய பல அறிவியல் நூல்கள் தட்டச்சு வடிவிலேயே இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இது போலவே 1983ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் அறிவியல் தமிழ்துறை என்ற ஒரு புதிய துறை புதிதாக உருவாக்கப்பட்டு 15 மருத்துவ நூல்களையும் 14 பொறியியல் நூல்களையும் வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டு எழுதி வாங்கித் தயார் நிலையில் உள்ளன. இதில் பல நூல்கள் இன்னும் அச்சேறாமலேயே இருக்கின்றன.

இந்திய சோவியத் கூட்டு ஏற்பாடுகளின் படி அறிவியல் நூல்களைத் தமிழில் பரிமாறிக் கொள்ள 1954ஆம் ஆண்டு என்.சி.பி.எச். நிறுவனத்திற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் 'அனைவருக்கும் அறிவியல்' என்ற நிலைப்பாட்டுடன் மீர், முன்னேற்ற பதிப்பகங்கள் மூலம் பல மருத்துவ நூல்கள் ரஷ்ய மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி டாக்டர் அ.கதிரேசனால் 5 மருத்துவப் புத்தகங்கள் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டன. இதைத் தவிர ஏ.எஸ்.மூர்த்தியின் "இதயத்தை வலுவாக்கும் (1918) பாக்கிய சுந்தரத்தின் "நான் தந்தையைப் போல் இருக்கிறேன்" என்பதைப் போன்ற பல அறிவியல் நூல்கள் குறைந்த விலையில் வெளி வந்து திசையெங்கும் விற்கப்பட்டன. ஆனால் சோவியத் யூனியன் தகர்வுக்குப் பின்னால் தன் வெளியீட்டை இப்பதிப்பகங்கள் நிறுத்திக் கொண்டன.

### இலங்கையில் தமிழ் ஆர்வம்

தமிழ் மக்களிடையே மேல்நாட்டு மருத்துவம் பரவ எண்ணியவர் ஓர் அமெரிக்கப் பாதிரியான டாக்டர் கிறீன். இவர் இந்தக் குறிக்கோளை

நிறைவேற்ற எடுத்த காலம் அன்னியர் ஆட்சியில் அடிமையாக வாழ்ந்த காலம். தமிழினை அறியாத இவர் தமிழைப் படித்துக் கலைச் சொல்லாக்க முறைகளைத் திட்டமிட்டு வகுத்துப் புத்தகம் எழுதி அல்லது எழுத வைத்துச் சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே முப்பத்து மூன்று மாணவர்களுக்குத் தமிழில் மருத்துவம் கற்பித்துள்ளார்.

டாக்டர் கிறீன் அந்நாளிலேயே மாணவர்கள் மேல்நாட்டு மருத்துவக் கல்வியைத் தமிழில் படித்தால் பயனுண்டா எனச் சற்றுச் சலனமடைந்தார்கள். "எனது மாணவர்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து மாறி, தமிழில் கற்பது பற்றி சலனமடைந்துள்ளனர். அரசு சேவையில் ஈடுபட்டுச் சம்பளம் பெறும் வாய்ப்புக் குன்றுமென அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள், உண்மை. ஆனால் வைத்தியர்களை அவரவர் கிராமத்தில் நிலைபெறச் செய்தலே என் எதிர்கால நோக்கமாகும். எனவே பத்து நாட்கள் ஓய்வு கொடுத்து வைத்தியக் கல்வியைத் தொடர்வார்களா அன்றேல் வேறு தொழிலை நாடுவார்களா? எனத் தீர்மானிக்க அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்துள்ளேன்" எனக் கூறியுள்ளார். இக்கூற்று இன்றைக்கும் நம் அனைவராலும் எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கவொன்று.

இவர் எழுதிய நூல்களை அச்சிடுவதற்கு அரசு நிதியுதவி கோரிய பொழுது இலங்கை தேசாதிபதி. 'அமெரிக்க மிசன் நடைமுறையில் கொண்டிருக்கும் ஆங்கிலம் தவிர்க்குங் கொள்கை பேராபத்தானதும் தற்கொலைக்கு ஒப்பானதுமாகும்' எனப் பதில் எழுதி உதவி அளிப்பதற்கு மறுத்த பிறகும் ஒவ்வொரு மூன்று ஆண்டுகளும் ஆறு மாணவர்களைப் பயிற்றுவிப்பேன். ஆம் கடவுள் எமக்கு ஆயுட் காலந்தரின காலப்போக்கில் இம்மாகாணத்தை மேனாட்டு வைத்தியங்கள் கற்ற சுதேசிகளால் நிரப்பி விடுவேன்'. என்று மார்த்தட்டிப் புத்தகங்களை அமெரிக்க இலங்கை மிசன், தென்னிந்தியக் கிறித்துவப் பாடசாலை புத்தக சங்கம் ஆகியன புத்தகம் வாங்கி உதவியதன் வாயிலாக வெற்றி கண்டுள்ளார். இன்றைய நிலையில் ஜப்பான், இஸ்ரேல் போன்ற வளர்ந்த நாடுகள் தற்போது நமக்கு இக்கருத்து வழியே தான் வழிகாட்டுகின்றன.

மொழியைப் புதிய சூழலுக்குப் பயன்படுத்தும் போது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களுக்கு அவ்வப்போது தீர்வுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே வரும். இது நமக்கு மட்டுமல்ல எல்லா மொழிகளுக்கும் பொருந்தும். மலேசியாவிலுள்ள 'திவான் பாஷா புஸ்தக்' மலாய் மொழியில் கலை அறிவியல் மருத்துவம் பொறியியல் ஆகிய பாடங்களைப் பல்கலைக் கழக நிலை வரை பாட நூல்களை எழுதி மெளனப் புரட்சி செய்து வருகிறது.

இதே போல் இலங்கை அரசாங்க மொழித் திணைக்களம் பல்கலைக்கழக நிலை வரை ஏராளமான ஆங்கில நூற்களை மொழிபெயர்த்து வெற்றி பெற்றுள்ளது.

இதற்கெல்லாம் மகுடம் சூட்டியது போல் ஜெர்மனியில் எல்லா மருத்துவ நூல்களும் ஜெர்மானிய மொழியில் எழுதப்பட்டு, ஜெர்மானிய மொழியிலேயே மருத்துவம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

### அறிவியல் தமிழ் ஆமை நடை போடுவதை முயல் ஓட்டமாக்குவதற்கு எதிர்காலத் தேவை என்ன?

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உழைக்கும் பல்கலைக்கழகக் கூட்டமைப்பு உருவாக்க வேண்டும். பல நாட்டுக் கூட்டமைப்பு ஒருமைப்பாட்டுக் குழுவின் மூலம் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். இதனால் தமிழக வெளியீடு சிங்கை, இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் படித்துப் பயன்பெற வாய்ப்பு உண்டு. உயிரியற் கலைச் சொற்கள், வேதியியல் சொற்களுக்கு அனைத்துலக ஒருமைப்பாடு கண்டுள்ளதை எடுத்தாள வேண்டும். அறிவியலாளர் எழுதி மொழி அறிஞர், தமிழறிஞர் கூட்டுடன் சொல் பயன்பாடு, மொழி அமைப்பு ஆகியன பிழைபடாமல் நூல் வெளி வரவேண்டும்.

பிற மொழிச் சொற்களை ஏற்க வேண்டிய இடத்தில் ஏற்க வேண்டும். அரசால் புதிய தமிழ் இலக்கணம் எழுதக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அறிவியல் கல்விக்கு ஏற்றவாறு சொல்லாக்கம், சொல்லமைப்புகளை எளிய, இனிய முறையில் பயன்பாட்டுத் தமிழ் இலக்கணத்தை உருவாக்க வேண்டும். 31 மொழிகளில் 65 நாடுகளில் 250 கலைச்சொல்லாக்கக் குழுக்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. இதன் உதவியை நாடவேண்டும். கலைச்சொற்களைத் திரட்டி எல்லா நாட்டுக்குமான பொதுமை காண வேண்டும்

மற்ற மொழிச் சொற்களுக்கு நிகரான சொற்கள் எளிதில் கிடைக்கப் புதிய அகராதிகள் அவசியம். இது தவிர ஒரு மேற்கோள் அகராதித் திட்டமும் வட்டாரச் சொல் அகராதியும் இன்றியமையாதது, இன்று வரை ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட மருத்துவச் சொல்லுக்கான அகராதி பல்கலைக்கழகங்களின் மூலம் வெளிவராதது வருந்தத்தக்கதே. புதிய கண்டுபிடிப்புகள், கருவிகள் பல நாடுகளில் உருவாக்கம் பெறும் பொழுது அப்போதே இங்குப் பழக்கத்தில் தமிழ்ச்சொல் வர வழி செய்தல் வேண்டும்.

### மொழிபெயர்ப்பு மையம்

அறிவியல் பாடநூல் முதற்பதிப்புக்கும் அதன் அடுத்த பதிப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்

அந்தத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சிகளையும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் புத்தகத்தில் காட்ட வேண்டும். இதற்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மையம் தேவை. இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு வசதி இருப்பின் கால மிச்சம் ஏற்படும் வாய்ப்பு உண்டு. இவ்வசதியற்ற நிலையில் அல்லது இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு உதவா நிலையில் தேவைக்குரிய மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் நூல் ஆசிரியருக்கு அல்லது கட்டுரை ஆசிரியருக்கு உரிய தேவையான கட்டுரைகளை மட்டும் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தல் வேண்டும். அல்லது தேவைக்குத் தகுந்தபடி ஜெர்மன், ரஷ்யன், பிரஞ்சு முதலிய பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொடுத்து இவர்களாகவே மொழிபெயர்ப்பு செய்து கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும். இதில் இடர்ப்பாடு நேரும் என்ற நிலையில் ஒரு பொது மையத்தில் பல மொழி அறிந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இயங்கச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வகைத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதுவரை பல்வேறு தமிழ்க் களஞ்சிய அகராதிகள் துறை சார்ந்தனவாகவும் பொது அறிவியலிலும் வெளி வந்துள்ளன. இவற்றுள் சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ள “ஆனந்த விகடன்” குழுமத்தால் பஸ்துறை அறிஞர்களின் உதவியுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ள “பிரிட்டானிகா தகவல் களஞ்சிய அகராதி” மற்றும் சென்னை அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின், சுற்றுச்சூழல் அறிவியல் சிறப்புத் தகுதிக்கான திறன் மையம் பல்கலைக்கழக மான்யக் குழுவின் உதவியுடன் வெளியிட்டுள்ள “சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி” ஆகியன சிறப்பாக உள்ளன. சுற்றுச்சூழல் களஞ்சிய அகராதி போன்று ஏனைய துறைசார்ந்த அறிவியல் களஞ்சிய அகராதிகளை எதிர்காலத்தில் வெளிக்கொணரலாம். இதற்கு இது ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாகும்.

விடுதலைக்குப் பின்னர் அறிவியல் தமிழ் நூல்கள், கட்டுரைகள் பொருளடைவை இராம.சுந்தரம் அவர்கள் 1980 வரை தொகுத்துள்ளார். இப்பணி 2021 வரை நிறைவு செய்ய வேண்டிய பணியாகும். 1980க்குப் பிறகும் பல அறிவியல் நூல்களும், கட்டுரைகளும் களஞ்சியங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நூல், கட்டுரை, பொருளடைவுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதோடு நிலலாமல் இந்நூல்கள் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு கலைச்சொல், துறைச் சொற்றொடர், வாக்கிய அமைப்பு, நடைச் செப்பம், நூலின் கருப்பொருள் ஆகியவை திறனாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும். திறனாய்வின்றி எத்துறையிலும் தரத்தை எதிர்பார்ப்பது சரியான முறையோ, நடைமுறையோ

ஆகாது. இப்பணியை ஆர்வலரும், அறிவியல் தொழில்நுட்ப அறிஞர்களும், அறிவியல் தமிழ்த்துறையினரும், தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களும் செய்ய வேண்டும். தொடர்ந்து சீரான தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் திட்டவட்டமான கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். புதுமையாக்கத்தாலும் அறிவியல் வளர்ச்சி மற்றும் பயன்பாட்டாலும் மொழியில் ஏற்பட்டுவரும் பல மாற்றங்களை நெறிமுறைப்படுத்த வேண்டியது இன்றைய இன்றியமையாத தேவை. இதற்கு மொழியியல் அறிஞர்கள், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய ‘மொழித் திட்டக்குழு’ (Language Planning Commission) அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்திட்டக்குழு வகுக்கும் மொழிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் எதிர்காலச் செயல்பாடுகள் இருக்க வேண்டும்.

இம்மொழித் திட்டக் குழுவின் உட்பிரிவாக, “அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கலைச்சொல் தரப்படுத்தல் குழுவும்” (Commission for standardization of scientific and technical terminology) அமைக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. இம்மொழித் திட்டக் குழுவிற்கு உறுதுணையாகத் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தமிழக

அரசின் அறிவியல் தமிழ் மன்றம் போன்றவற்றின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பதும் தேவையான ஒன்று. ஏனெனில் எதிர்காலத் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி இலக்கியம் சார்ந்ததாக மட்டும் இல்லாது அறிவியல் தமிழ் சார்ந்ததாகவும் உள்ளது.

இவையனைத்தையும் விட மிக முக்கியமானது ஒன்று உண்டு. 100 மொழிகளைப் பேசி எழுதி வந்த இந்தோனிஷியா, சுதந்திரம் பெற்றவுடன் மக்களவைச் சட்டத்தின் மூலம் “பாஷா இந்தோனிஷியாவே” பயிற்சிமொழிக்குரிய இந்தச் சட்டத்தை இனிவரும் எந்த அரசும் மாற்றக் கூடாது என்ற நிலையில், அங்கு அம்மொழி கோலோச்சி வருகிறது. தமிழகத்தில் தந்தைப் பெரியாரின் எழுத்து மாற்றம், லை, வை, னை யாக மாறியது சட்டத்தினால் தான். ஆக அறிவியல் நூல்கள் எழுதத் தமிழறிவு, ஆர்வம், முயற்சி, உழைப்பு, பொறுமை தேவை என்பதை விட இனிமேல் அறிவியலுக்கான பாடமொழி தமிழ் என்ற ஒரு சட்டமே இன்று தேவையானது. இதில் இரண்டாவது எண்ணம் என்பது கூடாது. தேவை அதிகமாகும் போது பொருள் உற்பத்தியும் பெருகும் என்பது சித்தாந்தம், தேவையானால் மொழிப் பயிற்சிக்கு ஆங்கிலத்தைத் துணையாகக் கொள்ளலாம்.



22.08.2021 அன்று தாம்பரம் கிளை நூலகத்தில் நடைபெற்ற 54வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை தாம்பரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமிகு. எஸ்.ஆர்.ராஜா துவக்கி வைத்தார். தாம்பரம் பெருநகராட்சி ஆணையாளர் இரா.லட்சுமணன், காவல்துறை உதவி ஆணையாளர் எஸ்.ஏ. சீனிவாசன், செங்கல்பட்டு மாவட்ட நூலக அலுவலர் க.மந்திரம், ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி மூ.புகழேந்தி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மண்டல மேலாளர் எஸ்.மணவாளன் மற்றும் கிளை மேலாளர் எஸ்.குமார் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன்

சென்னையில்  
சமையல்கலை நூல்கள்  
அச்சடிப்பும்  
உணவு வரலாற்று  
சுவையும் மணமும்  
(1860 - 1939)

தமிழகக் கடற்கரையில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையையும், அவர்களின் உணவுப் பழக்கங்களையும், மாறிவரும் உணவு வகைப்பட்டியல் மற்றும் உண்ணும் நேரம் ஆகியவைப் பற்றியும் சில ஆதாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் இருந்த போர்ச்சுகீசிய மெஸ்திசோ பெண்களும், அவர்களின் அடிமைகளும், சிறிதளவுகூட ரொட்டியை உண்ணாமல், சோற்றை உண்டனர். சோற்றுடன் நீரும், மாங்காய், உப்பில் ஊறிய வடுமாங்காய், புளிக்காய், மீன், கறி ஆகியவற்றை சோற்றின் மேல் ஊற்றி உண்பர். தமிழர்கள் கரண்டி இல்லாமல் கையால் மட்டுமே உணவு உண்டனர். ஐரோப்பியர் யாராவது கரண்டியில் உண்பதைப் பார்த்தால் அவரைப் பார்த்து நகைப்பர். நீரைக் குடிப்பதற்கு கருப்பு மண்ணாலான குடுவை மெல்லியதாகவும், சன்னமாகவும், லிஸ்பனில் பயன்படுத்தப்படும் பூச்சாடிகள் போல், அதன் கழுத்துப் பகுதியில்

முழுவதும் துளைகளுடன் நீர்த்தாழைப் போல் உள்ள, குடுவையை போர்ச்சுக்கீசியர் பயன்படுத்தினர்.<sup>1</sup> தமிழர்கள் நீர் குடிப்பதாக இருந்தால், குடுவையின் துளையுள்ள வாய்ப்பகுதியை, தங்கள் வாய்க்கு மேல் உயர்த்திப் பிடித்து, ஒரு சொட்டுகூட சிந்தாமல் அருந்தினர். இதனால் வேறு நபர்கள் நீர் குடிக்கவும், சுத்தமாகவும் இருக்க முடியும். போர்ச்சுக்கல்லிலிருந்து வந்த புதிய நபர் ஒருவர், தமிழர்கள் போல் நீர் குடிக்க முயலும் போது, நீர் அவர் மார்பில் சிந்தி விழுவதைப் பார்த்து, சரியாக நீரைக் கூட அருந்த முடியாததைக் கண்டு, தமிழர்கள் ஏளனம் செய்வர்.<sup>2</sup> சென்னையில் ஐரோப்பியர்களின் ஒரு வாரத்திற்கான உணவுப் பட்டியலைப் பற்றியும், உணவுப் பழக்கங்கள் குறித்தும் 1750ஆம் ஆண்டு ஒரு ஆவணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.<sup>3</sup> ஐரோப்பியர்களின் உணவு பெரும்பான்மையாக அசைவ உணவையே சார்ந்திருந்தது. அவை பின்வருமாறு:

- **ஞாயிறு காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக்கட்டி மற்றும் சாக்லெட்
- **ஞாயிறு பிற்பகல் உணவு:** மாட்டுக்கறி, காட்டுக் கோழிக்கறி மற்றும் வான்கோழி
- **ஞாயிறு இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், மீனும்.
- **திங்கள் காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக் கட்டி மற்றும் காபி
- **திங்கள் பிற்பகல் உணவு:** வாத்துக்கறி
- **திங்கள் இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், வறுத்த/காய்ந்த மீனும்
- **செவ்வாய் காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக் கட்டி மற்றும் தேநீர்
- **செவ்வாய் பிற்பகல் உணவு:** பன்றிக்கறியும், மாவு திணித்த கறியும்
- **செவ்வாய் இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், சோறு, பால் மற்றும் சர்க்கரையும்
- **புதன் காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, மூங்கில் அரிசிக் குழம்பு
- **புதன் பிற்பகல் உணவு:** முயல், மான் இறைச்சி மற்றும் காய்கறிக் கலவை
- **புதன் இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், ஜவ்வரிசி குழம்பும்
- **வியாழன் காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக் கட்டி மற்றும் அரிசிக் குழம்பு
- **வியாழன் பிற்பகல் உணவு:** கோழிக்கறி மற்றும் வறுத்த கோசு

- **வியாழன் இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், அரிசிக் கறியும்
- **வெள்ளி காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக்கட்டி மற்றும் தேநீர்
- **வெள்ளி பிற்பகல் உணவு:** இளம் ஆட்டிறைச்சி அல்லது அதன் தோள்பட்டைக் கறி
- **வெள்ளி இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், பழவகை கலவையும்
- **சனி காலை உணவு:** ரொட்டி, வெண்ணை, பாலாடைக் கட்டி மற்றும் காபியும்
- **சனி பிற்பகல் உணவு:** மாட்டிறைச்சி, கஞ்சி மற்றும் புறாக்கறி
- **சனி இரவு உணவு:** பிற்பகல் மிஞ்சிய உணவும், முட்டை மற்றும் கேக் (இனிப்பு அப்பமும்)

சென்னையில் ஐரோப்பியர்கள் பல வகையான மது வகைகளைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளது ஆவணங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பிரெஞ்சு ஓயின், ஆப்பிரிக்க நன்முனையிலிருந்து வந்த ஓயின், வெள்ளை ஓயின், சிவப்பு ஓயின், கிளாரட் ஓயின், ரெனிஷ் ஓயின், மோசல் ஓயின், ஸ்பானிஷ் ஓயின், மலாக்கா ஓயின், கனரி ஓயின், மஸ்கடால் ஓயின், மாலம்சே ஓயின், மதியரா ஓயின், பாம் ஓயின் மற்றும் பெர்ஷிய ஓயின் ஆகியவையாகும். மதியரா ஓயின் மிகச் சிறந்தது என்றும், இதனுடன் மூன்று பங்கு நீர் சேர்த்து அருந்தினால் தாகம் தீர்க்கவும், சுவையாகவும் இருந்தது எனவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து மற்றும் ஜெர்மனியிலிருந்து சிறுவகை பீர் மற்றும் காரமான பீர்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.<sup>4</sup> ஆங்கிலேயக் காரமான பீர், ஆப்பிரிக்க ஓயின், மதியரா மற்றும் கனரி தீவுகளிலிருந்து வந்த ஓயின்யெல்லாம் சென்னையில் கிடைத்ததாக டேனிஷ் சமயப்பரப்பாளர் ஜான் ஆண்டனி சர்டோரியஸ் உறுதிப்படுத்தி உள்ளார்.<sup>5</sup>

காலனியகால முதலில், ஐரோப்பியர்கள், தமிழ் சமையல் பணியாளை பணியமர்த்தியது இல்லை. சிங்கப்பூரில் இருந்த தாமஸ் ஸ்டேம்போர்ட் ரெப்பல்ஸ் ஒரு தமிழ் சமையல்காரரைப் பணிக்கு அமர்த்தியிருந்தார். அந்த சமையல்காரரிடம் மிகவும் வெளிப்படையாகவே மிகுந்த பற்றுக் கொண்டிருந்ததால் மேற்கு ஜாவாப் பகுதியில் ஒரு கணிசமான அளவு நிலம் தானமாக அளித்தார்.<sup>6</sup> 35 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்த ஒரு குடியிருப்பாளர், 1880ஆம் ஆண்டு ஒரு சமையல்கலை நூல் அச்சடித்திருப்பதாகவும், அதில் ஐரோப்பியக் குடும்பங்கள் காலை உணவு, சிற்றுண்டி மற்றும் இரவு உணவில் அரிசி உண்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். காலை உணவில் வறுத்த ஆட்டுக்கறி, மீன், முட்டை

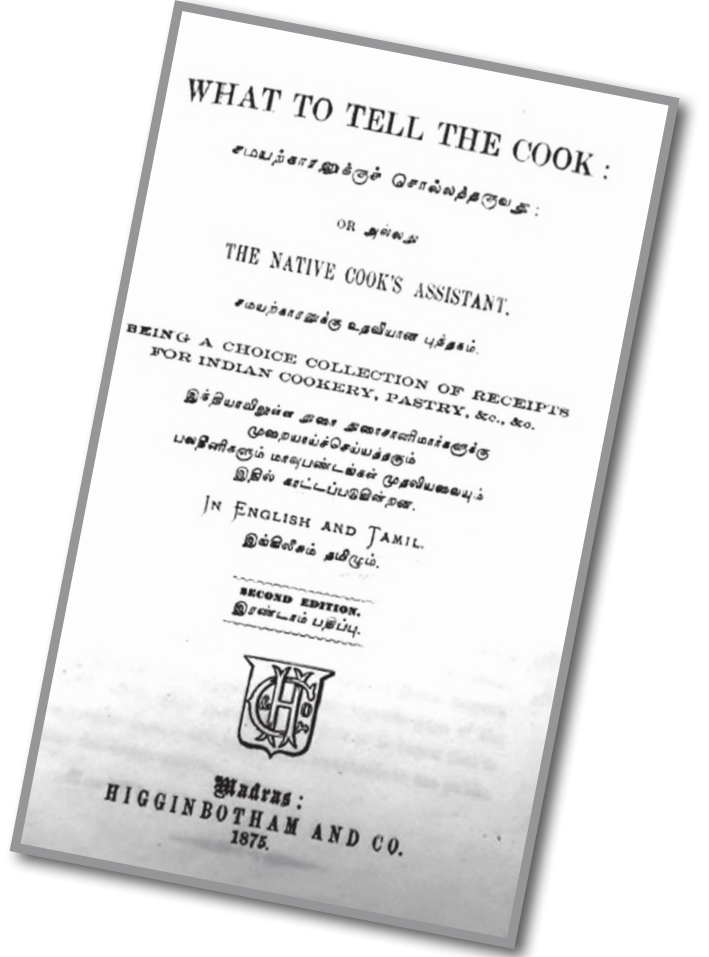


ஊற்றாப்பம் (ஆம்லெட்) கோழிக்கறியுடன் அரிசி கலந்து சமைக்கப்பட்ட உணவு அல்லது வேறு விதமான கறி உணவு வகைகளையும், அடுத்ததாக வறுத்த முட்டை, பழப்பாகு (ஜாம்) மற்றும் பழங்களை உண்டனர். எப்போதாவது காலை உணவாக வேகவைத்த அரிசியுடன் செய்த கிச்சரி, வறுத்த மீன், முட்டை ஊற்றாப்பம், அரிசி மாவு, இறைச்சி, உருளைக்கிழங்கு கலந்து செய்யப்பட்ட பணியார உருண்டை, கோழிக்கறி குழம்பு ஆகியவைகளை எடுத்துக் கொண்டனர்.<sup>7</sup>

பின்னர், ஆங்கிலேயர் சென்னையில் தங்கள் இல்லங்களில் உள்ளூர் சமையல்காரர்களை உணவு தயாரிக்கப் பணியமர்த்திக் கொண்டனர். இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்களுடன் உறவுகொண்ட ஆசிய மரபைச் சார்ந்த ஆங்கிலோ-இந்தியர்களை சமையல் பணிக்கு விருப்பமாக பணியமர்த்தினர். அக்காலத்தில் ஆங்கில சமையல்வகை நூல்கள் சென்னையில் எழுதி அச்சடித்து விநியோகிக்கப்பட்டது. அந்த சமையல்நூலின் முதல் பத்தியில் பெயர் தெரியாத நூலாசிரியர் கடந்த 25 ஆண்டு கால வாழ்வில், சமையல்கலையில் பெற்ற அனுபவத்தில் இதை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஆங்கிலோ-இந்திய குடும்பத் தலைவிக்கும், சமையல் செய்பவருக்கும் ஒரு வழிகாட்டி நூலாகவும் அமைந்து, இதன் மூலம் காலனிய கலப்பின சமையல்கலைப் பரவ வழிவகுத்துக் கொடுத்தது.<sup>8</sup>

**சென்னையில் 1860, 1875 மற்றும் 1878ஆம் ஆண்டுகளில் அச்சடிக்கப்பட்ட உணவு மற்றும் நறுஞ்சுவை வரலாற்று சமையல்குறிப்பு நூல்கள்**

19ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் சமையல் நூல்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு, அவை வெளியிட்டதற்கான குறிக்கோள்களையும் தெரிவித்தன. இதேபோல் சென்னையிலும் நூல்கள் அச்சடிக்கப்பட்டன. சென்னையில் ரீடெல் என்பவர் 'இந்தியக் குடும்பம்சார்ந்த பொருளாதாரம் மற்றும் கைக்கொள்ளும் நூலும்' என்ற பெயரில் நூல் வெளியிட்டார். இந்நூலில் பல்வேறு வகையான முழுமையான சமையல்கலை செயல்முறைகளும், கீழை நாட்டுக்குரியவை, ஆங்கில நாட்டுக்குரியவை, இதர பல வகையான கருத்துக்களை பொதுப் பயன்பாட்டில் வீட்டுக்குரிய காரியங்களுக்கும், பொது சமையல்கூடங்களுக்கும், தனி நபர்களுக்கும், தலைமை நிர்வாக இடங்களுக்கும் அல்லது பொது இடங்களுக்கும் இந்நூல் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. இந்நூல் மிகவும் புகழ் பெற்று, ஐந்தாவது பதிப்பை சென்னை வேப்பேரியில் இருந்த கிருஸ்துவ அறிவு



சமையல்காரனுக்கு சொல்லத்தருவது அல்லது சமையல்காரனுக்கு உதவியான புத்தகம்

ஊக்குவிக்கும் சங்கம் 1860ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்டது.<sup>9</sup>

இந்நூல் அக்கால சமையல் மற்றும் வீட்டுவிளக்க கையேடு, சென்னையில் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.<sup>10</sup> குடும்பத்தலைவிகள் தங்களின் பணியாட்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய அறிவுறுத்தல்கள் என்று தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. முகவுரையில் ரீடெல் உள்ளூர்வாசிகளுடன் தொடர்புகொள்ளும் வகையில் தெளிவாகவும், கூடுமானவரை எவ்வளவு சுலபமாகப் பணியை நிறைவேற்ற முடியுமோ அதற்காகவும், பொதுவாக கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களைக் கொண்டு தயாரிக்கவும் அதில் கூறியிருந்தார்.<sup>11</sup>

கறி என்பது எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அதன் தரம் என்பது முக்கியமாக, நறுமணப் பொருட்கள், நறுஞ்சுவையாக்கத் தகுந்த பொருத்தமான அளவுகளிலும், அதன் வெதுவெதுப்பான விகிதத்தில், மிளகாய் மற்றும் இஞ்சியைச் சேர்த்து செய்யும்



போதுதான் அமையும் என ரீடெல் அறிவுறித்தினார். ஆட்டுக்கறியை வெண்ணை, நெய், எண்ணெய் அல்லது கொழுப்பு, இதனுடன் குழம்பு, பால், தேங்காய் நீர் அல்லது காய்கறிகளுடன் வறுக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் நல்ல கலை அம்சத்துடன் போதுமான அளவு சரியாக கலந்து தயாரிக்கும் போது, ருசியுடனும் ஊட்டமளிக்கும் வகையிலும் மனத்திற்கும், சுவையாக இதமளித்து, உடல் உறுப்புகளுக்கு ஆசையூட்டும் வண்ணம் இருக்கும். ஆனால் இதையே கவனக்குறைவாக தயாரித்தால் கண்ணுக்கும் வயிற்றுக்கும் ஒத்துக்கொள்ளாது எனவும் கூறியுள்ளார்.<sup>12</sup> ரீடெல் தன் நூலின் 28வது இயலில் கீழை நாட்டு சமையல்கலைப் பகுதியில் பிற உணவு வகைகள், களி, மூன்று வகை முல்லிங்கவானி ரசம் (கோழிக்கறி, முயல், ஆட்டுக்கறி அல்லது மயில் ஆகியவற்றைக் கொண்டு செய்வது), இரண்டு பல்லாசங் என்ற சமையல்குறிப்புகள் (நறுமணமுள்ள காய்ந்த இறால், மிளகாய், உப்பு, பூண்டு, பச்சை இஞ்சி, புளிச்சாறு, நெய், வெங்காயம், எலுமிச்சை அல்லது ஆரஞ்சு மற்றும் எலுமிச்சை இலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு செய்வது) மற்றும் 17 சட்னி சமையல்குறிப்புகள் பற்றி எழுதியுள்ளார்.<sup>13</sup> ரீடெல் இரண்டு வகை போலி ஆமை ரசம், விலை உயர்ந்த புதியதாக செய்த உணவு வகைகளையும் சேர்த்துள்ளார். இவை விக்டோரியன் காலத்தில், மிகவும் நவீனமான பேரார்வம் கொண்ட உணவு வகையாக திகழ்ந்ததாகும். பெரும்பாலான போலி ஆமை ரசம், ஒரு இளம் கன்றின் தலை மற்றும் கால் கொண்டு செய்யப்பட்டது, இதற்கு ரீடெல் இரண்டு செம்மறியாட்டுத் தலை, எட்டுக் கால் ஆகியவை, மிகவும் சிறப்பாக போலி ஆமை ரசம் செய்வதற்கு தகுந்ததாய் இருக்கும் என கூறியுள்ளார்.<sup>14</sup>

சென்னையில் தொடர்ந்து சமையல்குறிப்பு நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. பெரும்பான்மையாக அறியப்பட்ட 1875ஆம் ஆண்டு வெளியான சமையல்குறிப்பு நூலான 'சமைப்பவருக்கு என்ன சொல்ல வேண்டும் அல்லது உள்ளூர் சமையலரின் உதவிகள்' நல்ல விளக்கம் அளிப்பதாக இருந்தது. இந்நூல் ஆங்கிலத்திலும்,

தமிழிலும் வெளியிடப்பட்டு நெதர்லாந்து இண்டிஸ் என்ற நாளிதழில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளூர் சமையல்காரர்களுக்கு நல்ல உணவு வகைகளை தயாரிக்க உதவுவது மட்டுமல்லாது, வீட்டுக்காரர்களுக்கு வேலை செய்யும் முறையை விளக்கமாக சொல்வதில் ஏற்படும் சிக்கலைத் தடுப்பது இந்நூலின் நோக்கமாக இருந்தது. தலைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் பெயரிடப்பட்டிருப்பதால் வீட்டுத்தலைவி இரவு உணவு செய்யச் சொன்னால், சமையல் செய்வவர், எது தேவையோ அதில் தமிழில் இருப்பதை படித்துத் தெரிந்து கொள்வார்.<sup>15</sup> இந்த சமையல்குறிப்பு நூலில் சென்னையில் உள்ள ஆங்கில காலனியர்கள், மாதத்தில் 31 நாட்களும் உண்பதற்காக, ஐரோப்பிய, ஆசிய உணவு கலப்பு வகைகளை, பதிவு செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

- **முதல் நாள்:** தெளிந்த சாறு, வறுத்த ஆட்டுக்கால், பிரெஞ்சு அவரை (ஆட்டிணைச்சியும் மொச்சையும் காய்கறிகளும் சமைத்த உணவு), கோழிக் கறி, ரொட்டி, வெண்ணை களி.
- **இரண்டாம் நாள்:** மிளகு நீர், மாட்டுக்கறி உணவு வகை, பக்குவப்படுத்திய இறைச்சிக் கறி, கபாப் கறி, முட்டை, பால், சர்க்கரை மற்றும் மாவு கலந்த அடை.
- **மூன்றாம் நாள்:** காய்கறி ரசம்/சூப், வேகவைத்த வாத்தும் நாக்கும், ஆட்டுக்கறி மற்றும் வெள்ளரிக்காய் குழம்பு, காய்ந்த கறி, பாலும் முட்டையும் சேர்ந்த மாவு.
- **நான்காம் நாள்:** பட்டாணி ரசம்/சூப், பன்றிக் கறி, வறுத்த குறுவாத்து, இறால் மற்றும் இனிப்பு அடை (ஆம்லெட்).
- **ஐந்தாம் நாள்:** எருதுவால் ரசம், வேகவைத்த ஆட்டுக்கறியும், வெள்ளரிக்காய் சாறும், கோழிக்கறி அடை/கட்லட், காய்கறிகள், பழவகை களி.
- **ஆறாம் நாள்:** வெளிர் ரசம்/சூப், வாத்து வறுவல், மாட்டுக்கறி, கறி உருண்டை, ஜவ்வரிசி களி.
- **ஏழாம் நாள்:** முயல் ரசம்/சூப், பொதினா சாறு, இளங்கறி வறுவல், மத்திமீன் கறி, மாங்காய் பழரசம்.
- **எட்டாவது நாள்:** முள்ளங்கி ரசம்/சூப், வாத்து வறுவல், ஐரிஸ் குழம்பு, கறி வறுவல், கூவைக்கிழங்குப் பாசு.
- **ஒன்பதாவது நாள்:** அரிசி ரசம்/சூப், பறவை வகை சமைத்த உணவு, ஆட்டுக்கறி அடை, உப்பு மீன் மற்றும் முட்டை, வாழைத் தின்பண்டம்.

- **பத்தாவது நாள்:** கேரட் ரசம்/சூப், வறுத்த மாட்டிறைச்சி, துண்டுதுண்டான ஆட்டுக்கறி, கறிஅடை மற்றும் பழக்கலவை.
- **11வது நாள்:** போலி ஆமை ரசம்/சூப், நறுமணமிகுந்த ஆட்டுக்கறி சுருள், வேகவைத்த கோழிக்கறி, ஆட்டுக்கறி, வெண்ணிற கூழ் உணவு.
- **12வது நாள்:** கெட்டியான ரசம்/சூப், உப்பிட்ட வேகவைத்த பன்றிக்கறி, காடைக் குழம்பு, மீன்கறி, பசைபோன்ற கறி
- **13வது நாள்:** ஆட்டுக்கறி சாறு, வறுத்த மான் கறி, மெயின்டினான் அடை/கட்லட், செம்மறிஆட்டு தலைக்கறி, பாலாடை, மாஅடை/கேக்
- **14வது நாள்:** தக்காளி ரசம், சமைத்த முயல் கறி, மென்மையான கஞ்சி, மிச்சமான கறியை வைத்து செய்யப்படும் சோமாச போன்ற உணவு
- **15வது நாள்:** கோழி அல்லது பறவை உள்ளூருப்பு ரசம்/சூப், வறுத்த வாத்து, வேகவைத்த ஆட்டுக்கறி துண்டுகள், மூளைக்கறி, உருளைக்கிழங்கு களி
- **16வது நாள்:** பாலஸ்தீன ரசம்/சூப், கன்று இறைச்சி மற்றும் பட்டாணி, காட்டு வாத்து, மலாய் கறி, தோர்ப்பு களி.
- **17வது நாள்:** ஜூலியன் ரசம்/சூப் (தீக்குச்சி போல் காய்கறியை நசுக்கி செய்யும் ரசம்), வறுத்த பன்றிக்கறி, கோழிக்கறி, முட்டைக்கறி, கிழங்கு வகை அடை.
- **18வது நாள்:** சிப்பி ரசம்/சூப், ஆட்டுக்கறியை லேசாக வறுத்து பின் மூடப்பட்டு வேகவைப்பது, புறாவும் பட்டாணியும், கறிக்குழம்பு, மிக மிருதுவான பாலேடு போன்ற அடை.
- **19வது நாள்:** கௌதாரி ரசம்/சூப், நறுமணமூட்டிய மாட்டுக்கறி, காட்டுக் கோழி துண்டுக்கறி, ஜார்ஜ் அடை/ புட்டிங்
- **20வது நாள்:** உருளைக்கிழங்கு ரசம்/சூப், வாத்து குழம்பும் முள்ளங்கியும், மாட்டுக்கறி பெர்சிலேட் (கொத்தமல்லி போன்ற தழையும் பூண்டு, மூலிகைகள், எண்ணெய் மற்றும் புளிக்காடி சேர்த்து செய்யப்படுவது), கபாப் கறி, அரிசி அடை/ புட்டிங்
- **21வது நாள்:** பச்சைப் பட்டாணி ரசம், கன்றின் தோள்பட்டை குழம்பு, செம்மறியாட்டு நாக்கு, காய்ந்த கறி, ஆப்பிள் தோற்றம் கொண்ட மாவுப்பண்டம் மற்றும் அரிசி வகை உணவு
- **22வது நாள்:** வெள்ளரி ரசம்/சூப், மணமும் சுவையும் கொண்ட மாவுடன் கூடிய கோழிக்கறிப்

பண்டம், செம்மறியாட்டுத் தலைக்கறி, ஆட்டுக்கறி, ஓயின் மற்றும் பிராந்தி மது வகையுடன் செய்யப்படும் மிருதுவான இனிப்பு அப்பம் (டிப்பிசி கேக்).

- **23வது நாள்:** பாளை அல்லது பூயு என்ற பிரெஞ்சு ரசம், ஆட்டுக்கறி, பன்றிக்கறி மற்றும் காய்கறிகளை பாளையில் சமைத்துத் தருவது, பாறைப் புறாக்களி, இறால், ஸ்நோடன் களி.
- **24வது நாள்:** கெட்டியான ரசம்/சூப், வறுத்தக் கறி, இனிப்பு ரொட்டிகள், கோழிக் கறி, ஜவ்வரசி இனிப்பு பாகு.
- **25வது நாள்:** மிளகு நீர், காட்டுக் கோழியால் செய்த கறி வகை, சீனவகை கறிக் குழம்பு, எலுமிச்சை கெட்டி குழம்பு.
- **26வது நாள்:** போலி ஆமை ரசம்/சூப், வறுத்த ஆட்டுக் கறி, காட்டுக் கோழி மற்றும் அரிசியுடன் வேகவைத்த கறி, கொழுப்பு அல்லது வெண்ணையுடன் சமைத்த உணவு வகை, பழைய முறையில் செய்யப்பட்ட இங்கிலாந்து களி.
- **27வது நாள்:** வெளிர் ரசம்/சூப், வறுத்த கன்றி இறைச்சி, வேகவைத்த ஆட்டுக்கறித் துண்டு, கோழிக் கறி மற்றும் சாக்லெட்.
- **28வது நாள்:** தெளிவு ரசம்/சூப், வேகவைத்த வாத்து, ரிசோல் என்ற ஆட்டுக்கறி மற்றும் நறுமணமூட்டிகள் கொண்டு வறுத்து பொரிப்பது, செம்மறியாட்டுத் தலைக்கறி, தேங்காய் களி/புட்டிங்
- **29வது நாள்:** இங்கிலாந்து ஸ்காட் வகை ரசம்/சூப், மாட்டுக்கறியில் செய்த களி வகை உணவு, ஆட்டுக்கறி மற்றும் தக்காளி அடை/கட்லட், தலைக்கறி, அடிலய்ட் களி.
- **30வது நாள்:** எருதுவால் ரசம், வறுத்த காட்டுக் கோழி உணவு வகை, பிரஸ்லு பன்றிக் கறி, மீன் வகை உணவு, பாம்பே களி.
- **31வது நாள்:** ஜூலியன் ரசம்/சூப் (தீக்குச்சி போல் காய்கறியை நசுக்கி செய்யும் ரசம்), வறுத்த செம்மறி ஆட்டுக்கறி, காய்கறிகள், முட்டையும் பாலும் சேர்ந்த புளிப்பான தின்பண்டம்.
- 31 நாட்களுக்கும் சொல்லப்பட்ட உணவு வகைகளில் இரவு உணவுகளில் ஒரு நாள் தவிர அனைத்து நாட்களிலும் ஒவ்வொரு கறி வகையை இடம் பெறச் செய்வதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் ஒவ்வொரு காலத்திலும் மறுமுறை

அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு ஏழாவது முறையாக 1910ஆம் ஆண்டு வெஸ்லியன் மெத்தாடிஸ்ட் ஆலயத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் தலைப்பு அனைவரும் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் உள்ளூர் சமையலரின் உதவியாளர்க்கும் சமையல்காரர்களுக்கும் என்ன சொல்ல வேண்டும் அல்லது இந்திய சமையல் குறிப்புகள், உணவு வகைகள் மற்றும் மாவுப் பண்டங்களில் சேகரிப்பிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. காலனிய வீடுகளில் இருந்த வீட்டுத்தலைவிகளுக்கு உதவவும், ஓய்வு நேரங்களில் செய்யவும், இந்த சமையல்குறிப்பு நூல் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.<sup>16</sup>

‘சென்னைக்கு சமையலறை சம்பந்தப்பட்ட சிறு குறிப்புகள் அல்லது புலம்பெயர்ந்த ஆங்கிலோ இந்தியருக்கான மறுசீரமைத்த சமையல் குறிப்புகள் முப்பது அத்தியாயங்களில்’ என்ற நூலை 1878ஆம் ஆண்டு கென்னி எர்பர்ட் வெளியிட்டார். சென்னையில் உள்ள பெண்களுக்கு மிகவும் விரிவாகவும், பணிவாகவும் எழுதப்பட்டு, அதன் முதல் நூல் உழைப்பையே இந்நூலுக்கு அர்ப்பணித்தார். மேலும் அன்றாடம் செய்யப்படும் வேலைகள் மூலம் அவர் அந்நூலில் பொதிந்துள்ள புரியாத சொற்களுக்கு உதவி புரிவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.<sup>17</sup> உறைந்த கறி வகைகளும், பழங்கால கீழை நாட்டின் அலங்கார கூட்டிணைவுகளும், பிரமிக்க தக்கவகையிலும், வியக்கும் வகையிலும் செய்யப்பட்டவை எல்லாம் படிப்படியாக உணவு மேசையிலிருந்து மறைந்து போனதாக கென்னி எர்பர்ட் அந்நூலில் எழுதியுள்ளார்.<sup>18</sup> இருந்தபோதிலும் ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் அன்றாடம் உள்ளூர் உணவு வகைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், கறியும் மிளகுநீரும் காலை உணவிலோ, நண்பகல் உணவிலோ அருந்தினாலும், இவையெல்லாம் இரவு உணவு வகைக் குறிப்புகளில் சொல்லப்படவில்லை.<sup>19</sup> இதற்குக் காரணம், கறியும், மிளகுநீரும் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் முறைப்படியான அலுவலகம்சார்ந்த அமைப்பிலும், இடங்களிலும், ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் என்ற நிலையை நிறுத்திக் கொள்வதற்காக காட்டப்படவில்லை. அக்காலத்து சென்னையில், ஆங்கில காலனிய உணவுத் திட்டங்கள் சிக்கனமாகவே இல்லை. இந்நூலை 1994ஆம் ஆண்டு ஆண்டு ஐந்தாம் பதிப்பாக பிராஸ்பக்ட் புகல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.<sup>20</sup>

**ஆங்கில காலனிய ஆட்சியில் சென்னையில் அச்சான சமையல்குறிப்புகளும், வீட்டுக்குத் தேவையானவை பற்றிய கையேடும் (1909 - 1939)**

‘சோட்டா மெம், இந்தியாவில் ஆங்கில மணமகள், இந்திய வீட்டுப் பொறுப்பான்மையும்

தேவையான குறிப்புகளும்’ என்ற நூலை சென்னையில் லாங் என்ற பெண் 1909ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இவருடைய நூல் அனுபவமற்ற பல இளம் ஆங்கிலப் பெண்களுக்கு இந்தியாவில் வீட்டுப் பொறுப்பைக் கவனிப்பதற்கு, ஒரு ஒழுங்குமுறையாக இருக்கும் என தெரிவித்தார். இந்திய சமையல் அருமையாக உள்ளது எனவும், சிறிய பொருட்களிலிருந்து எவ்வளவு அதிசயமான நல்ல சுவையான உணவு வகைகளை செய்கிறார்கள், முதல்முறை சமையல் செய்ததிலேயே செலவு பிடித்ததாக இருந்தாலும், அருமையாக அமைந்ததாகவும், வியக்கத்தக்க வகையில் மிகவும் குறைந்தஅளவு சமையல் உபகரணங்களுடன் செய்து முடித்ததாகவும் அவர் கூறியுள்ளார்.<sup>21</sup>

தேவைக்கு உதவும் நண்பர் சங்கம் என்ற தொண்டு நிறுவனம் 1813ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நிறுவப்பட்டது. தகுதிவாய்ந்த ஏழைகளுக்கு உதவி புரியவும், முதியோர், ஆதரவற்றோர், நலிவுற்றோர், ஐரோப்பிய, ஆங்கிலோ இந்திய கிருஸ்துவர் சென்னையில் எந்த வகையினராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு உதவும் நோக்கத்தோடு இச்சங்கம் செயல்பட்டது.<sup>22</sup> சமையல்குறிப்பு நூல்கள், ஆங்கிலேய மனைவிமார்கள் கணிசமான அளவுள்ள காலனிய மக்கள் வாழும் வட்டாரத்தில், தொடர்ந்து பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டன. 1939ஆம் ஆண்டு ஒரு சமையல்குறிப்பு நூல் முழுவதும் இந்துஸ்தானி மொழியில் வெளியானது. காலனியச் சமையல்குறிப்பு நூல்கள், முக்கியமாக காலனிய வீட்டு மனைவிமார்களுக்காக எழுதப்பட்டன. ஒரு சில சமையல்குறிப்பு நூல்கள் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன், ஆங்கில உள்ளூர் பணியாட்களுக்காக வெளிவந்தன<sup>23</sup> ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு, மிகவும் விரும்பமான சமையல் வகைகளைக் கொண்டு, நிறுவனத்திடமோ, சமூக அமைப்புகளிலிருந்தோ சேகரிக்கப்பட்டன.<sup>24</sup>

அக்கால நடைமுறை, செயலாற்றல்மிக்க ஆங்கில காலனியமயமாக்கம் உணர்த்துவது எதையென்றால், அவர்கள் ஆட்சி செய்பவர்களாக ஒருபுறம் இருந்தாலும், ஆங்கிலேயர்கள் வாழ்க்கைமுறை உள்ளூர்வாசிகளிடமிருந்து ஆடை, இருப்பிடம் மற்றும் உணவருந்துதல் ஆகியவை முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக இருந்தது. ஆசிய காலனிய நாடுகளில் வெளியான காலனிய சமையல்குறிப்பு நூல்கள் எல்லாம், ஆங்கிலேயர் உள்ளூர் காலனிய மக்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட, ஆங்கிலேய உணவு வகைகளை முற்றிலும் கடைபிடிக்கவில்லை என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. சமையல்குறிப்பு நூல்களும், வீட்டு உபகரணங்கள் கையேடும், எவ்வாறு வீட்டைப் பராமரிக்கலாம், வீட்டைச்

சுத்தமாக வைத்திருக்கலாம், அதற்கும் மேலாக பிற பகுதிகளிலிருந்து எப்போதும் வருகைதரும் காலனியவாதிகளின் குடும்பத்திற்கு எவ்வாறு உணவளிப்பது என்று அந்நூலில் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. தனக்குத்தானே செய்யும் பொருட்டும், பெண்களால் (சில ஆண்களும்) நடைமுறை செயல்முறைகளிலிருந்து பெற்றதை இந்நூல்கள் விளக்குகின்றன. சென்னையில் காலனிய உணவுப் பழக்கங்களை ஆரம்பகால சமையல் கலை நூல்கள் முன்னோடிகளாக திகழ்ந்து அறிமுகப்படுத்தின. இதற்கடுத்து அதிக எண்ணிக்கையிலான காலனியவாசிகள் தங்கள் குடும்பத்துடன் வர ஆரம்பித்தனர். ஆங்கிலத்திலும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பிலும் வெளியான சமையல்கலை நூல்கள் பிற்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு கலைத்துறைத் தொகுப்பாக, ஐரோப்பிய மற்றும் இதர ஆசிய நாடுகளின் உணவு வகைகளும், உண்ணும் பழக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது. இவ்வகை வெளியீடுகளின் மூலம் அதன் முகவுரையிலும், அர்ப்பணிப்பு செய்து எழுதப்பட்ட பக்கங்களிலும், அதன் ஆசிரியர், தைரியமாகவும், பெருமையாகவும் பதிவுசெய்துள்ளார். மேலும் சென்னையில் இருந்த காலனியப் பெண்கள், வெள்ளையின சிந்தனையுள்ள காலனியச் சூழலுடன் தக்க வைத்துக் கொண்டனர் என்பதை அதன் கருத்தியல் கருவியாகப் பார்க்க முடிகிறது.

#### அடிக்குறிப்புகள்

1. John van Linschoten, *The Voyages of John Van Linschoten to the East Indies*, 2 vols., London, 1885, vol. I, pp. 206-7.
2. *Ibid*, p. 207.
3. Benjamin Schultze, *The Large and Renowned Town of the English Nation in the East Indies upon the Coast of Coromandel or Fort St. George Representing the Genius, the Manners, the Carriage, the Behaviour and the Very Character of the Natives, likewise their Tree and Housekeeping, the Product of the Country and Usefulness of the Gardens by way of Thirty Familiar Dialogues Written Originally in the Waruga or Gentou Languages, but afterwards Translated into the English Tongue for the Benefit and Some Curious Readers*, Waiiisenhaus, Halle, MDCCL; Henry Davidson Love, *Vestiges of Old Madras, 1640-1800: Traced from the East India Company's Records Preserved at Fort. St. George and the India Office and from other Sources*, 3 vols., London, 1913, rpt., Delhi, 1988, vol. II, see the fifteenth dialogue, pp. 329-35.
4. Henry Davidson Love, *Vestiges of Old Madras*, vol. II, see the twentieth dialogue, pp. 329-35.
5. *Notices of Madras and Cuddalore in the Last Century*

from the Journals and Letters of the Earlier Missionaries of the Society for the Propagation of Christian Knowledge, London, 1858, p. 80.

6. Ysbrand Rogge, 'Het landgoed Pondok Gedé bij Batavia', *Tropisch Nederland*, vol. V, 1933, pp, 56-61, see pp. 60-1.
7. *A Thirty-Five Year's Resident, The Indian Cookery Book: A Practical Handbook to the Kitchen in India Adapted to the Three Presidencies; Containing Original Approved Recipes in Every Department of Indian Cookery; Recipes for Summer Beverages and Home-Made Liqueurs; Medicinal and Other Recipes; Together with a Variety of Things Worth Knowing*, Calcutta, Thacker, Spink, And Co., 1880.
8. *Ibid*.
9. R. Riddell, *Indian domestic economy and receipt book; comprising numerous directions for plain wholesome cookery, both oriental and English; with much miscellaneous matter answering for all general purposes of reference connected with household affairs, likely to be immediately required by families, messes, and private individuals, residing at the presidencies or outstations*, The Society for Promoting Christian Knowledge Press, 5th edition, Vepery, Madras, 1860.
10. *Ibid*.
11. *Ibid*, Preface, p. v.
12. *Ibid*, pp. 304-305.
13. *Ibid*, pp. 373-452.
14. *Ibid*, pp. 577-58.
15. *What to tell the cook; or the native cook's assistant, being a choice collection of receipts for Indian cookery, pastry etc. etc.*, Higginbothams, 7th edition, Madras, 1910.
16. *Ibid*.
17. A. R. Kenny-Herbert, *Culinary Jottings for Madras or a Treatise in Thirty Chapters on Reformed Cookery for Anglo-Indian Exiles*, Totnes, Devon, 1878.
18. *Ibid*, p. 1.
19. *Ibid*, pp. 1-2.
20. A.R. Kenny-Herbert, *Culinary Jottings for Madras, or a Treatise in Thirty Chapters on Reformed Cookery for Anglo-Indian Exiles*, Prospect Books, facsimile edition, 1994.
21. C. Lang, *Chota Mem: The English Bride in India: Being Hints on Indian Housekeeping*, Higginbotham & Co., Madras, 1909, p.72.
22. *A Friend in Need English-Tamil Cookery Book*, Madras, The Ladies' Committee, Friend-in-Need Women's Workshop, 1950, advertisement, p. xi.
23. *Hindustani Cookery Book*, Friend-in-Need Women, Madras, 1939.
24. *A Friend in Need English-Tamil Cookery Book*, Madras, 1950.

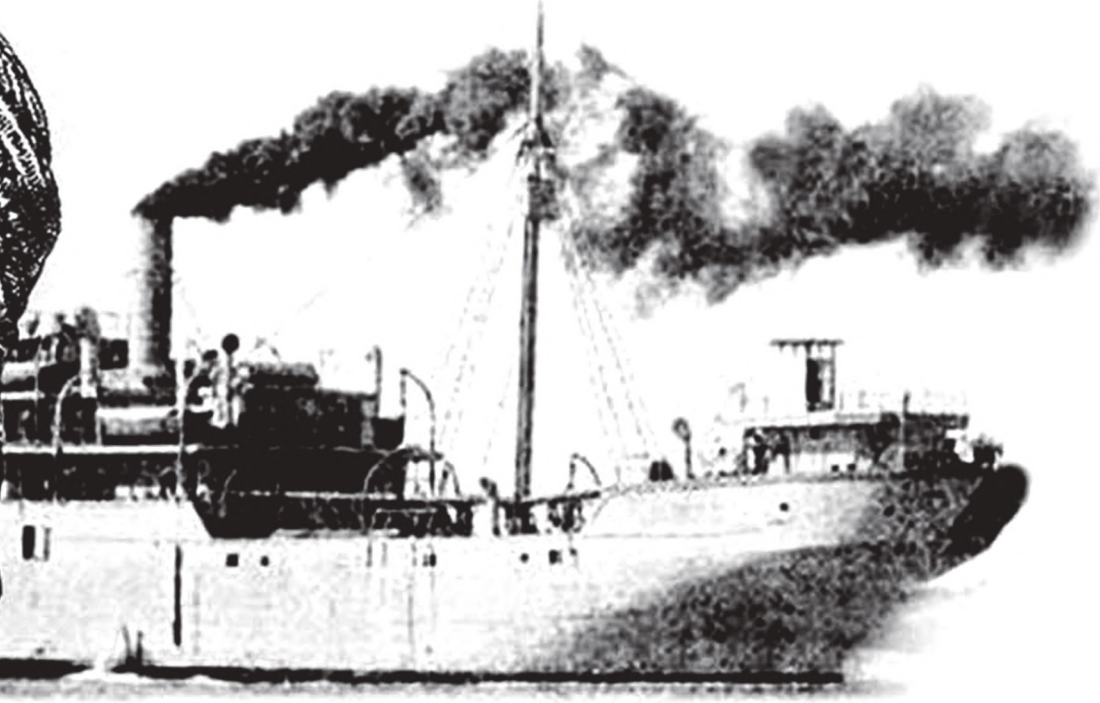
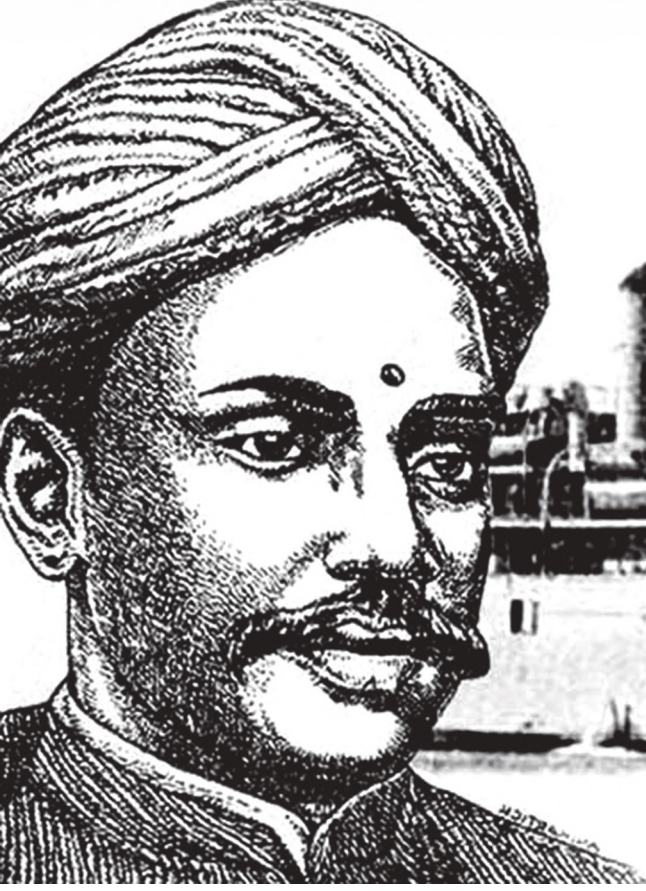


- 20.08.2021 அன்று மார்த்தாண்டத்தில் 35 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னாள் அகில இந்திய வங்கிகள் கூட்டமைப்பின் பொதுச்செயலாளர், தாமஸ் பிராங்கோ அவர்களின் தலைமையில் குழித்துறை மாவட்ட கல்வி அலுவலர் சி.லெட்சுமணசாமி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் பேராசிரியர் குமாரசெல்வா, விடுதலைச் சிறுத்தை கட்சியின் மேற்கு மாவட்ட செயலாளர் மாத்தூர்.சி.ஜெயன், வரலாற்றறிஞர் அ.கா.பெருமாள், மூத்த தோழர் குருஸ் டேனியல், தலைமை ஆசிரியர் சசிக்குமார், என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.
- புத்தகக் கண்காட்சியின் சிறப்பு நிகழ்வாக நிபு செஞ்சுரியின் "உங்கள் நூலகம்" இதழுக்கு 50 புதிய சந்தாதாரர்கள் சேர்ப்பு விழா நடைபெற்றது.





# வ.உ.சி.யின் தீரிக்ரஸம்



ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

“

1,330 குறளையும்  
பொருளுடன் உணர்ந்திராத  
தமிழர் முற்றுந் துறந்த  
முனிவரேயாயினும்  
என்னைப் பெற்ற  
தந்தையேயாயினும்  
யான் பெற்ற மக்களே  
யாயினும் யான் இவரைப்  
பூர்த்தியாக மதிப்பதுமில்லை  
நேசிப்பதுமில்லை ”

இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் தொடக்க காலத் தலைவர்களில் ஒருவரான (1872-1936) தனித்துவமான போராட்டங்களை மேற்கொண்டவர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, வேறு யாரும் சிந்திக்காதது. அது ‘சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனி’ (சுதேசி நாவாய்ச்சங்கம்) என்கிற கப்பல் நிறுவனம். இந்திய கம்பெனி சட்டப்படி 16.10.1906-ல் இந்நிறுவனம் பதிவுசெய்யப்பட்டது. இதன் தொடக்க மூலதனம் ரூ.10 லட்சம். ரூ.25 முக மதிப்புள்ள பங்குகளின் விற்பனை மூலம் இது பெறப்பட்டது. 10,000 பங்குகளை விற்பது என்கிற வரம்பையும் ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்தே பங்குத்தொகையைப் பெறுவது என்ற முடிவையும் இந்நிறுவனம் எடுத்திருந்தது. இதன் அலுவலகம் தூத்துக்குடியில் செயல்பட்டது.

இந்நிறுவனத்தை நடத்துவதற்கு இயக்குநர் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. நிறுவனத் தலைவராக பாலவந்தம் ஜமீன்தார் பாண்டித்துரைத் தேவர் நியமிக்கப்பட்டார். நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் என்றழைக்கப்படும் தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரையில் நிறுவியவர் இவர். வ.உ.சி. உதவிச் செயலாளராக இருந்தார், இக்கப்பல் நிறுவனம் ஆதாயம் ஈட்டுவதை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட வணிக நிறுவனமாக அமைக்கப்படவில்லை. இந்நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள் குறித்த விவர அறிக்கை இவ்வுண்மையை அறியத் தருகிறது:

இந்தியர்களையும் இலங்கையர்களையும், ஆசியா கண்டத்து ஜாதியர்களையும் கப்பல் நடாத்துந் தொழிலில் பழக்குவித்து அதன் மூலம் வரும் லாபத்தை அடையும்படிச் செய்தல்.

கப்பல் நடாத்துந் தொழிலையும் கப்பல் நிர்மாணஞ் செய்யும் தொழிலையுஞ் செய்து காட்டிக் கற்பித்தல்.

மாணவர்க்கு கப்பலோட்டுந் தொழிலையும் கப்பல் நிர்மாண செய்யும் தொழிலையும் சாஸ்திர



சம்பந்தமாகக் கற்பிக்கும் கலாசாலைகளை ஏற்படுத்தல்.

ஸ்மிடர்கள், ஸ்மிடர்லாஞ்சுகள், படகுகள் முதலியன நிர்மாணஞ் செய்வதற்கும் அவைகளைச் செப்பனிடுவதற்கும் துறைகளேற்படுத்தல்.

கம்பெனியார் தீர்மானிக்கும் சுதேசியக் கைத்தொழில்களையும் வியாபாரங்களையும் நடத்துதல்.

சுதேசிக் கப்பல் நிறுவனத்தின் இக்குறிக்கோள்கள் வ.உ.சி.யின் தொலைநோக்கான பார்வையை வெளிப்படுத்துபவை. முதற்படியாக மும்பை சென்று இரண்டு கப்பல்களை விலைக்கு வாங்கினார். 'எஸ்.எஸ்.காலியோ', 'எஸ்.எஸ்.லாவோ' என்கிற பெயரிலான இரண்டு கப்பல்களும் தூத்துக்குடிக்கு 1907 மே மாதம் வந்துசேர்ந்தன. ஒவ்வொன்றிலும் 42 முதல் வகுப்புப் பயணிகள், 24 இரண்டாம் வகுப்புப் பயணிகள், 4,000 மூட்டை சரக்கு செல்ல முடியும்.

இவ்விரு கப்பல்களின் வருகையால் மகிழ்ச்சியடைந்த பாரதியார், தாம் நடத்திவந்த 'இந்தியா' இதழின் (26 மே1927) முகப்பில் கருத்துப் படம் வெளியிட்டதுடன், "வெகு காலமாய்ப் புத்திரப் பேறின்றி அருந்தவம் செய்துவந்த பெண்ணொருத்தி ஏக காலத்தில் இரண்டு புத்திரர்களைப் பெற்றால், எத்தனை அளவற்ற ஆனந்தத்தை அடைவாளோ, அத்தனை ஆனந்தத்தை நமது பொதுமாதாவாகிய பாரததேவியும் இவ்விரண்டு கப்பல்களையும் பெற்றமைக்காக அடைவாளென்பது திண்ணமே" என்று குறிப்பும் எழுதினார். அக்குறிப்பில் வ.உ.சி.க்கும் அவருக்கு உதவியவர்களுக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்திருந்தார்.

தூத்துக்குடியில் ஏற்கெனவே செயல்பட்டுவந்த ஆங்கிலேயக் கப்பல் நிறுவனமான 'பிரிட்டிஷ் இந்தியன் ஸ்மிடர் நேவிகேஷன் கம்பெனி' என்கிற ஆங்கிலேயக் கப்பல் நிறுவனம், சுதேசிக் கப்பல் நிறுவனத்தின் வருகையால் ஆதாய இழப்புக்கு ஆளானது. இவ்விழப்பானது, 1907-ஆம் ஆண்டின் இறுதியிலும் 1908-ன் தொடக்கத்திலும் மாதம் ஒன்றுக்கு முப்பதினாயிரம் முதல் நாற்பதினாயிரம் வரை இருந்ததாக வரலாற்றறிஞர் இராசேந்திரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மக்களிடையே நிலவிய சுதேசிய இயக்க உணர்வே இதற்குக் காரணம்.

1908 மார்ச் மாதம் கைதாகி விசாரணைக் கைதியாக இருந்த வ.உ.சி. அதே ஆண்டு ஜூலையில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் தண்டனைக் கைதியாகி கோவைச் சிறைக்குச் சென்றார். இதன் பின் ஆஷ் என்கிற ஆங்கிலேய அதிகாரி கொடுத்த நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ள இயலாது,





சுதேசிக் கப்பல் நிறுவனத்தின் பங்குதாரர் சான்றிதழ்

சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனி ஆங்கிலேயர்களிடமே விற்கப்பட்டது.

#### தொழிலாளர் இயக்கம்

1907-ல் கப்பல் நிறுவனத்தைத் தொடங்கிய வ.உ.சி., அடுத்த ஆண்டில் தூத்துக்குடியில் இயங்கிவந்த ஆங்கிலேயர் நடத்திய 'கோரல் மில்' என்கிற நூற்பாலையில் தொழிலாளர்களை ஒன்றுதிரட்டி, சுப்பிரமணிய சிவாவின் துணையுடன் வேலைநிறுத்தத்தை 1908 பிப்ரவரி 27-ல் தொடங்கினார். (1) ஊதிய உயர்வு, (2) வார விடுமுறை, (3) இதர விடுமுறை வசதிகள் என்பனவற்றை முன்வைத்து வேலைநிறுத்தம் நடத்தப்பட்டது. ஒன்பது நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்த வேலைநிறுத்தம் 07.03.1908 நண்பகலில் முடிவுற்றது.

50% ஊதிய உயர்வு, பணி நேரத்தில் உணவருந்த அனுமதி, ஊதியமில்லா விடுமுறை என்பனவற்றை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பெற்றனர். இன்று எளிதானதாகத் தோன்றும் இவ்வுரிமைகளைப் பெறுவதற்குக் கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் இந்தப் போராட்டம் நிகழ்ந்துள்ளது.

இப்போராட்ட நிகழ்வு, இந்திய அளவில் பேசுபொருளானது. வேலைநிறுத்தக் காலத்தில் உணவின்றித் தவித்த ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு

உணவு வழங்கும் பொறுப்பை வ.உ.சி. மேற்கொண்டிருந்தார். 'தி இந்து' ஆங்கில நாளிதழும் 'சுதேசமித்திரன்' தமிழ் நாளிதழும் இந்தச் செய்தியை முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டன. வங்கத்தின் அரவிந்தர் தமது 'வந்தேமாதரம்' இதழில் வேலைநிறுத்த நிகழ்வு குறித்து விரிவான முறையில் செய்தி வெளியிட்டுவந்தார். வேலைநிறுத்தம் வெற்றிபெற்றவுடன் 'தூத்துக்குடி வெற்றி' (The Tuticorin Victory) என்கிற தலைப்பில் நீண்ட தலையங்கமே எழுதியுள்ளார்.

ரஷ்யாவை ஜார் மன்னன் ஆட்சிபுரிந்து வந்தபோதுதான் இவ்வேலைநிறுத்தம் நடந்துள்ளது. இக்காலத்தில் ஜார் மன்னருக்கும் ஆங்கிலேய அரசுக்கும் இடையே இணக்கமான உறவு இல்லை. எனவே, இந்தியாவில் நடக்கும் ஆங்கிலேய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்து அறிந்துகொள்வதில் ஜார் மன்னருக்கு ஆர்வம் இருந்தது. இதன் அடிப்படையில் மும்பையில் ரஷ்யாவின் தூதுவராகப் பணியாற்றிவந்த செக்கின் என்பவர், தூத்துக்குடியில் நிகழ்ந்த வேலைநிறுத்தம் குறித்து ஜாருக்கு அறிக்கைகள் அனுப்பிவந்துள்ளார். அதில் ஓர் அறிக்கையில் தூத்துக்குடியில் நிகழ்ந்த வேலைநிறுத்தம் குறித்து, "இது திறம்பட நடத்தப்படும் வேலைநிறுத்தம்.

V.O.CHIDAMBARAM PILLAI



वी.ओ. चिदम्बरम् पिल्लै

1872-1936

भारत INDIA

வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உணவு படைக்க வேலைநிறுத்தத்தை நடத்தும் தலைவர்கள் ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்போராட்டத்தின்போது தூத்துக்குடி நகரின் பொதுமக்களும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டுள்ளனர். தொழிலாளர் போராட்டம் ஒன்றை அரசியல் போராட்டமாக மாற்றுவதில் சிவாவும் வ.உ.சி.யும் வெற்றிபெற்றுவிட்டனர். இவ்வகையில் இந்தியாவில் நிகழ்ந்த தொழிலாளர்களின் முதல் அரசியல் வேலைநிறுத்தமாக இவ்வேலைநிறுத்தம் அமைந்தது.

#### பண்பாட்டுப் பார்வை

வ.உ.சி. தன் அரசியல் குருவாகத் திலகரை ஏற்றுக்கொண்டவர். 1907-ல் நடந்த ‘சூரத் காங்கிரஸ் மாநா’ட்டில் திலகரைத் தலைவராகத் தேர்வுசெய்ய பாரதியாருடன் இணைந்து செயல்பட்டதைப் பற்றி வ.உ.சி. எழுதியுள்ளார். சிறையிலிருந்து 1912-ல் விடுதலையாகி வந்த பின்னர், கொழும்பு நகரிலிருந்து வெளிவரும் நாளேடு ஒன்றில் ‘திலக மகரிஷி’ என்கிற தலைப்பில் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொடராகவும் எழுதிவந்தார். ஜெர்மனியில் இயங்கிவந்த இந்தியப் புரட்சிக் குழு ஒன்றிடமிருந்து வந்த ரகசியச் செய்தி ஒன்று குறித்து விவாதிக்க வ.உ.சி.யை திலகர் அழைத்துள்ளார். வ.உ.சி.யும் அந்த அழைப்பை ஏற்று திலகரைச் சந்தித்துள்ளார். இந்த அளவுக்கு இருவருக்கும் இடையே நெருக்கமான நட்பு இருந்துள்ளது. வ.உ.சி. சென்னையில் வாழ்ந்தபோது திலகரை சென்னைக்கு வரவழைத்து, அவரை ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றோரில் வ.உ.சி.யும் உண்டு. இந்த அளவுக்கு திலகரின் மீது அன்பும் நெருக்கமும் கொண்டிருந்தாலும், பண்பாடு குறித்த திலகரின் அணுகுமுறையிலிருந்து வ.உ.சி. இறுதிவரை மாறுபட்டே இருந்தார்.

இது போல் அழுத்தமான சைவராக இருந்து ‘சிவஞானபோதம்’ நூலுக்கு உரை எழுதியபோது, பல

மதக் கோட்பாடுகளையும் அவற்றின் மீதான கண்டனங்களையும் எழுதுவதை வ.உ.சி. தவிர்ந்தார். அத்துடன் நாஸ்தீகரது இயற்கையைத்தான் ஆஸ்தீகர்கள் கடவுள் என்று கூறுகின்றனரென்றும் ஆஸ்தீகரது கடவுளைத்தான் நாஸ்தீகர்கள் இயற்கையென்று கூறுகிறார்களென்றும் விளக்கமளித்தார்.

“1,330 குறளையும் பொருளுடன் உணர்ந்திராத தமிழர் முற்றுந் துறந்த முனிவரேயாயினும் என்னைப் பெற்ற தந்தையேயாயினும் யான் பெற்ற மக்களே யாயினும் யான் இவரைப் பூர்த்தியாக மதிப்பதுமில்லை நேசிப்பதுமில்லை” என்ற இவரது கூற்று, தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளமாகத் திருக்குறளைக் கருதியதை உணர்த்துகிறது. 1927-வது ஆண்டில் சேலத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகா சபை மூன்றாவது அரசியல் மாநாட்டில் ஆற்றிய தலைமை உரையில் வகுப்புவாரி இடஒதுக்கீட்டை ஆதரித்து அவர் ஆற்றிய உரை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது.

#### திரிசூலம்

மூன்று கூர்முனைகளைக் கொண்ட ஓர் படைக்கருவியே திரிசூலம். இப்படைக்கருவியைக் கொண்டிருப்பதாக நம்புவதன் அடிப்படையில் எமனுக்கு திரிசூலன் என்ற பெயருண்டு. ஒரு நாட்டு மக்கள் தம் முன்னேற்றத்துக்காக அரசியல் போராட்டம், பொருளாதாரப் போராட்டம், பண்பாட்டுப் போராட்டம் என மூன்று வகையான போராட்டங்களை நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இவற்றுள் எவற்றையும் ஒதுக்கிவிட முடியாது. அதேநேரத்தில், பொருளாதாரப் போராட்டத்திலும் பண்பாட்டுப் போராட்டத்திலும் அரசியல் மறைந்துள்ளது. இம்மூன்று போராட்டங்களின் தேவையை வ.உ.சி. நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அவரது தொடக்க கால சுதேசி இயக்க அரசியலை உள்வாங்கியே ஏனைய இரண்டு போராட்டங்களையும் அவர் நடத்தினார். அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு ஆகிய மூன்றும் தனித்தனியாக இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அவற்றுக்கிடையே உள்ள உறவு திரிசூலம் போன்றது. இதுவே வ.உ.சி. வரலாறு நமக்கு உணர்த்தும் செய்தி.

நன்றி: இந்து தமிழ் திசை

# சதுப்பேதம் பாலியொழிச் சொல்லா?

ஆ.கார்த்திகேயன்

**உள்**ர்வசி என்ற சொல் உருப்பசி என்றும் பர்வதம் என்ற சொல் பருப்பதம் என்றும் சதுர்வேதம் என்ற சொல் சதுப்பேதம் என்றும் பழந்தமிழில் வழங்குகின்றன. இப்பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இவற்றைச் சாதாரண மக்கள் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மாறாக ஊர்வசி, பர்வதம், சதுர்வேதம் ஆகியவை சற்று பிரபலமானவை.

இம் மூன்று சொற்களுள் சதுர்வேதம் என்பது வைதீக சமயம் சார்ந்த சொல் என்று சொல்லி விடலாம். ஊர்வசி என்பது இந்திரன் தொன்மத்தோடு தொடர்புடைய சொல். பர்வதம் (மலை) என்பது இயற்கையைக் குறிக்கும்.

மலை, ஆறு, கடல், வானம் இவையாவும் இயற்கை அன்றோ?

இவற்றுள் ஊர்வசி பர்வதம் போன்ற பெயர்கள் இன்றும் பெண்களுக்குச் சூட்டப் படுகின்றன. அந்த அளவு தமிழில் வேருன்றி விட்டன. சதுர்வேதி என்ற பெயர் வட இந்தியாவில் காணலாம். இச் சொற்கள் கடனாகப்

பெற்றுத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்ட பண்பாட்டுச் சூழலையும் சொல் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட வடிவ மாற்றங்களையும் குறித்து இனி, இக்கட்டுரையில் காண்போம். முதலில் ஊர்வசி என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம்.

### 1). ஊர்வசி > உருப்பசி

ஊர்வசி என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் உருப்பசியாக மாற்றம் பெற்றது. சிலம்பில் கடலாடு காதையில் உருப்பசி என்ற வடிவம் வந்துள்ளது.

"ஆயிரம் கண்ணோன் செவியகம் நிறைய/ நாடகம் உருப்பசி நல்காள் ஆகி / மங்கலம் இழப்ப வீணை,மண்மிசைத் / தங்குக இவள்" என்ற வரிகள் ஊர்வசி தான் மாதவியாகப் பிறந்தாள் என்ற கருத்துபட இச்சொல் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது.

உருப்பசி என்ற வடிவம் ( சொல் ) மணிமேகலையிலும் வந்துள்ளது. அந்த எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்படுகின்றது. "திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் தம்முன் உருப்பசி முனிந்த என் குலத்து ஒருத்தியும்" (மணிமேகலை-ஆபுத்திரன் நாடு அடைந்த காதை-15) இந்திரன் அவையில் அகத்தியர் முன்னிலையில் ஊர்வசி நடனமிடும்போது இந்திரன் மகனான செயந்தனைக் காமக் குறிப்போடு பார்த்தாளாம். அதனால் அவளது ஆடலில் பிழை ஏற்பட்டது.

விளைவாக, ஊர்வசி சாபம் பெற்று மண்ணுலகில் மாதவியாகத் தோன்றினாள். பிற்கால இலக்கியங்களிலும் உருப்பசி என்ற வடிவம் கிடைக்கிறது. கம்ப ராமாயணத்தில் "மெல்லென் தேன்நகு மழலை இன்சொல் உருப்பசி" (களியாட்டு-8821) இங்கு உருப்பசி என்ற சொல் வருவதைக் காண்கிறோம். சிலம்பில் வானவர் மகளிர் என்ற தொடர் வருகிறது. இதற்குப் பதிலாக 'தெய்வ மகளிர்' என்ற தொடர் கம்பரால் கையாளப்படுகிறது.

கம்பருக்கு முன்னதாக நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தில் "உம்பருலகாண்டு ஒருகுடைக்கீழ் உருப்பசிதன்/அம்பொற் கலையல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்" என்ற சூழலில் உருப்பசி வருகிறது. மணிமேகலை பௌத்த சமயக் காப்பியம் என்பதால் இச்சொல் பாலி மொழி வழியாக வந்தது என்று நம்பலாம். தொடர்ந்து பிற்காலத்திலும் கம்பர் போன்ற தமிழ்ப் பற்றாளர்களால் (ஊர்வசி) நேரான சமஸ்கிருதச் சொல் தவிர்க்கப்பட்டது. பின்னர் உருவசி என்ற வடிவம் கூட மச்சுபுராணத்தில் வருகிறது. "உருவசி என்னும் பேரால் ஒப்பிலா அழகு வாய்ந்த" (காண்க: சென்னைப் பல்கலைக்கழக பேரகராதிபக்.449)

ஊர்வசி என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லில் ரகர வகர வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் வருகிறது. மெய்மயக்கத்திற்கு முன்னால் வருகிற நெடில் குறிலாகும். பிராகிருதத்தில் இம்மாற்றத்தைக் காணமுடிகிறது. அடுத்த நிலையில் மெய்மயக்கத்துக்கு இடையில் உகரம் சேர்க்கப்படுகிறது.

ஊர்வசி > உர்வசி

உர்வசி > உருவசி

இன்னொரு வகையில் மொழி முதல் நெடில் குறிலாகி(மேலே சுட்டப்பட்ட விதிப்படி) ரகர வகர மயக்கம் -ருப்ப- என்று மாறுகிறது.

ஊர்வசி > உருப்பசி

இதனை வைத்தியநாதனும் விளக்கியுள்ளார். (காண்க:வைத்தியநாதன்,1965) இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் -ர்வ- என்ற வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் தமிழில் அனுமதிக்கப்பட்டதே. 'பகர்வர்' போன்ற பழைய சொற்களில் -ர்வ- வேற்றுநிலை மெய்மயக்கத்தைக் காண்கிறோம்.

ஊர்வசியை அப்படியே பெற்றுப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்; ஆனால் இல்லை. ஏன் சமஸ்கிருத வடிவம் என்பதாலா? அடுத்து பர்வதத்தைப் பார்க்கலாம்.

### 2) பர்வத > பருப்பதம்

பர்வத அல்லது பர்வதம் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் பருப்பதம் என்றே தமிழில் வருகிறது. பழந்தமிழில், வரை,மலை,அடுக்கம் போன்ற சில சொற்கள் இருக்கவே பர்வதம் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. இச்சொல் இடைக்காலத்தில் தான் கையாளப்படுகிறது. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் "உதயப் பருப்பதத்தின் மேல் விரியும் கதிரே போல்வானை/விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" என்ற பாடலில் உவமையில்தான் பருப்பதம் என்ற சொல் வருகிறது. (நாலா-642). இதே பிரபந்தத்தில் இமயமலையைச் சுட்ட பருப்பதம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாடல் வருமாறு:

"பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலபதி போல்".

இங்கு பாண்டியன் இமயத்தில் மீன் கொடியைப் பறக்கவிட்ட செய்தியைப் பெருமைபட பெரியாழ்வார் புகழ்கிறார். இங்கே பருப்பதம் வட இமயத்தைக் குறிக்க பயன்பட்டது. இன்னொரு பாசுரத்திலும்,

"அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்/தயிர்வாவியும் நெய் அளறும் அடங்கப் பொட்டத் துற்றி" (நாலா.264) என்று வந்துள்ளது.

சமைத்துக் குவித்த மலை போன்ற சோற்றையும் தயிர், நெய் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து திருமால் உண்டாராம். சோற்றுப் பருப்பதம் என்று உருவகமாக வந்துள்ளது.

இங்குச் செய்யுள் நடையியல் நோக்கியே பருப்பதம் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. தேவாரத்தில் பருப்பதம் என்ற சொல் சில பதிகங்களில் வந்துள்ளது. திருசைலம் (Srisailam) என்ற தலத்தைப் பருப்பதம் என்று அழைத்தனர். இத்தலம் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ளது. தமிழகத்துக்கு வடக்கேயுள்ள மலையைக் குறிக்க பருப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டது. பர்வத என்கிற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் ரகர வகர மெய்மயக்கம் தமிழில் -ருப்ப்- என்று ஒலிமாற்றம் பெற்று 'பருப்பதம்' என்று மாறுவதை இங்கேயும் காண்கிறோம்.

parvat > paruppat-am

அடுத்து பர்வதத்தோடு தொடர்புடைய பார்வதி என்ற சொல்லைக் காண்போம்.

### 3). பார்வதி > பருப்பதி , பார்ப்பதி

பார்வதி என்பதற்கு மாற்று வடிவமாக 'பார்ப்பதி' என்பது இடைக்கால இலக்கியங்களில் அதிகம் வருகிறது. "பக்க நுந்தமைப் பார்ப்பதி ஏத்தி முன் பாவிக்கும்" (சம்பந்-தேவா) "பாடுவன் பாடுவன் பார்ப்பதி தன்னடி பற்றி ஓர் நான்" (சந்தர-தேவா). "பார்ப்பதியை

பகைசாற்றிய தக்கனை" (திருவா-திருவுந்தியார்). இங்கு -ர்வ்- என்ற மெய்மயக்கம் -ர்ப்ப்- என்றாகிறது. பார்வதி > பார்ப்பதி

பருவதி, பருப்பதி ஆகிய வடிவங்கள் இருப்பதும் அகராதிகளால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பார்வதி என்ற வடிவம் பிற்காலத்தில் பெற்ற கடன் வழக்காகலாம். பார்வதியில் மொழி முதல் நெடில் குறிலாகிறது.

ஆனால் பார்ப்பதியில் மெய்மக்கத்துக்கு முன்னர் வருகிற நெடில் குறிலாகவில்லை. பார்ப்பு (இளமைப் பெயர்) பார்ப்பான் போன்ற பழைய சொற்களில் இத்தகைய ஒலிகட்டமைப்பைக் காணமுடிகிறது. பார்வதி என்ற வடிவத்தில் மொழி முதல் நெடில் குறிலாகி உகரம் சுரபத்தியாகச் சேரக்கப்பட்டது. 'பருவதி' இப்படித் தான் விவரிக்கமுடியும்.

பருவதி என்ற சொல்லை அகராதிகளில் காணமுடிகிறது. பார்வதி பர்வதத்தோடு தொடர்புடையது. 'பருவரை மங்கை' (திருவா.

திருபாண்டிப்பதிகம்) என்ற சொல்லைத் திருவாசகத்தில் காணமுடிகிறது. பர்வத ராஜனுடைய மகன்தான் பார்வதி. பர்வதராஜகுலம் என்ற சொல் இன்றும் வழங்கி வருகிறது. பார்வதி என்ற பெயரும் பிரபலம். இது நமக்குத் தெரிந்ததே. ஆனால் பார்ப்பதியும் பருப்பதமும் இன்று வழக்கில் இல்லை. அடுத்து சதுர்வேதம் என்ற சொல்லைக் காண்போம்.

### 4) சதுர்வேதம் > சதுப்பேதம்

மறை என்ற சொல் பழைய நூல்களில் தொடக்கத்தில் வருகிறது. அச்சொல் தமிழுக்குரிய சொல். தமிழ்ப் பொருளைக் குறித்தது. மறை என்பது மறைந்து ஒழுகும் காதல் உறவைக் குறித்தது. களவொழுக்கம் என்றும் கூறுவர். 'மறையோர்' என்பது அந்தணரைக் குறித்தது. (காண்க: க.பாலசுப்பிரமணியன், 2016: பக்-319).

அந்தணர் என்போர் யார் எனத் தெளிவில்லை. 'நான்மறை' என்ற சொல்பழந்தமிழில் சில இடங்களில் வருகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியங்களிலும் பல இடங்களில் வருகின்றது. ஆனால் இதே காலகட்டத்தில் தான் 'சதுர்வேதம்' என்ற வடசொல் (சமஸ்கிருதம்) நுழைகிறது. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் சதுப்பேதிமார் என்ற வடிவம் வருகிறது. இச்சொல் சதுர்வேதம் அறிந்த வேதியர்களைக் குறித்தது.

"பழுதிலா ஒழுகலாற்றுப்

பல சதுப்பேதிமார்கள்!" (நாலா-913).

இப்பாசுரம் சதுர் வேதியர்களை விளித்து 'இழிந்த குலத்தவர்' என்று கருதப்பட்டவர்களேயாயினும் அரங்கத்தானுக்கு அடியவராயின் அவர்களைத் 'தொழுமின்றீர், கொடுமின், கொண்மின்' என்று அறிவுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் சதுர்வேதி மங்கலம், சருப்பேதிமங்கலம், சதுப்பேதி மங்கலம் ஆகிய மூன்று வடிவங்கள் வருகின்றன.

சதுர்வேத என்ற சொல்லில் ரகர வகர (-ர்வ்) வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் வருகிறது. இம் மயக்கம் -ருப்ப்- என்று மாறுகிறது. சதுர் என்ற சொல்லில் இடையில் வரும் தகர மெய் கெடுகிறது. இதனால் சருப்பேத என்ற வடிவம் கிடைக்கிறது. ஊர்வசி உருப்பசி ஆனதைப் போலவும் பார்வதி பருப்பதி ஆனதைப் போலவும் இதனைக் காணலாம். நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் வருகிற சதுப்பேதிமார் என்பதையும் கல்வெட்டுகளில் வரும் சதுப்பேதிமங்கலம் என்ற சொல்லையும்

எவ்வாறு விவரிப்பது? இதற்குப் பாலி மொழி இலக்கணத்தில் விடை கிடைக்கிறது.

ரகர வகர வேற்றுநிலை மெய்மயக்கத்துடன் கூடிய சமஸ்கிருதச் சொற்கள் பாலியிலும் பிராகிருதத்திலிலும் எவ்வாறு திரிகின்றன என்று பார்ப்போம். எ-கா:

சமஸ்	பிராகி.	பாலி
சர்வ	சவ்வ.	சப்ப
நிர்வாண.	நிவ்வாண	நிப்பாண
பர்வத	பவ்வய	பப்பத
சதுர்வேத	சஉவேஅ	சதுர்ப்பேத
திவ்ய.	திவ்வ	திப்ப

இச்சொற்களைச் சிக்காகோ பல்கலைக் கழகத்தின் தெற்காசிய அகராதிகளில் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதன்படி தமிழில் வழங்கும் சதுர்ப்பேதம் என்ற சொல் பாலி மொழியில் சதுர்ப்பேத என்ற சொல்லோடு வடிவ ஒற்றுமை இருப்பதைக் காண முடிகிறது. 'சதுர்ப்பேதி' என்றொரு சொல் கல்வெட்டுகளில் வருவதைப் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பேரகராதி சுட்டுகிறது. சமண, புத்த சமயங்கள் தமிழகத்தில் ஓங்கி இருந்த காலத்தில் சதுர்வேதத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. சித்தர்கள் காலத்திலும் இந்த எதிர்ப்பு தொடர்ந்து

இருந்தது. 'சதுர்வேதம், ஆறுவகை சாஸ்திரம், புராணங்கள், ஆகமம்' போன்ற நூல்கள் 'வீணான நூல்கள் என்று ஆடு பாம்பே' என்று பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல் கருத்து இவ் வகையான எதிர்ப்பை உணர்த்துகிறது.

இந்நிலையில் சதுர்வேதம், ஊர்வசி, பார்வதி பொன்ற சமஸ்கிருத சொற்கள் பிற்காலத்தில் வந்த சொற்கள் என்றும் சதுர்ப்பேதம், உருப்பசி, பருப்பதம் போன்றவை பாலி மொழி வழியாக வந்தவை என்றும் எண்ணத்தோன்றுகிறது. -ர்வ்- என்ற சமஸ்கிருத மெய்மயக்கம்பாலியில்-( ர்)ப்ப்- என்று மாற்றம் அடைகிறது. தமிழில்-ருப்ப்-, -ர்ப்ப்- என்று மாறுகிறது. கடன் சொற்களில் ஏற்படும் ஒலி மாற்றங்களை ஆராய்வது வரலாற்று ஒலியனியல் எனப்படும். இவ் ஆய்வு தமிழில் குறைவாகவே நடைபெற்றிருக்கிறது.

#### அடிக்குறிப்பு:

- சதுர்முகன் என்ற சொல் சதுமுகன் என்று சிலப்பதிகாரத்தில் (நாடுகாண் காதை-176-189 176-189) வருகிறது. அது அங்கு சமண சமய அருகனைக் குறித்தது. சதுமுகன் பின்னாளில் நான்முகனைக் குறித்தது.



30.08.2021 அன்று திருச்சியில் 35 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இதில் அரிமா சங்க மாவட்ட ஆளுநர் செளமா ராஜரத்தினம், கவிஞர் த.இந்திரஜித், மணவை தமிழ்மாணிக்கம், மெட்ரிக்பள்ளி முதல்வர் க.மணிமொழி, தலைமை ஆசிரியர் எல்.அருளரசன், என்சிபிஎச் திருச்சி மண்டல மேலாளர் ச.குமார் மற்றும் திருச்சி கிளை மேலாளர் க.சுரேஷ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



அம்பேத்கரின்

தத்துவங்கள்

மார்க்சியத்துக்கு

நெருக்கமானவை

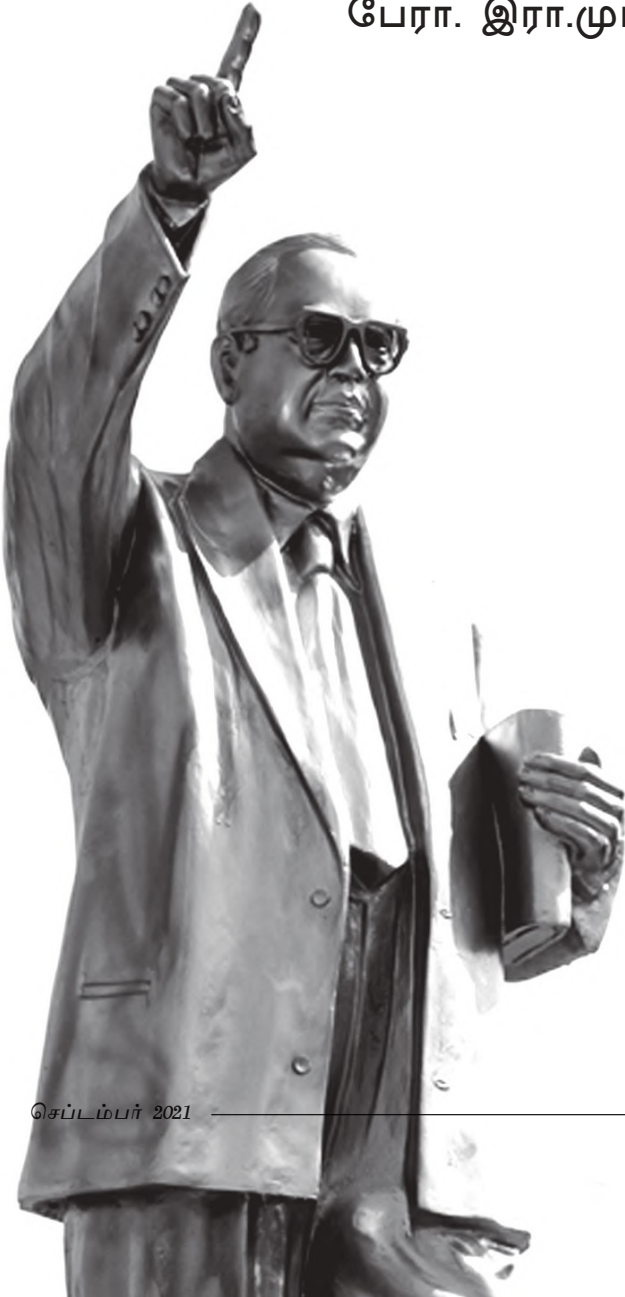
பேரா. இரா.முரளி

இந்திய அரசியல் தளத்தில் முக்கியமானதொரு தத்துவப் பிரச்சினையாக இருப்பது அம்பேத்கரியத்தையும் மார்க்சியத்தையும் எப்படி இணைப்பது என்பதே.

இன்னும் சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் வர்க்கம், சாதி இவற்றை இணைக்க முடியுமா என்பதும், வர்க்கப் புரட்சி சாதியை ஒழிக்குமா என்பதும் ஆகும்.

இந்த இரு கோட்பாடுகளையும் கைகுலுக்க வைக்க இயலுமா என்பதற்கான ஒரு முயற்சிதான் பேராசிரியர் முத்துமோகனும், தோழர் ராஜாவும் எழுதியுள்ள மார்க்ஸ்-அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல் என்னும் நூலாகும்.

மார்க்சின் மைய எழுத்துக்களில் இருந்து விலகி நிற்கும் அவருடைய பல நூறு கையெழுத்துப் பக்கங்களை நோக்கும் அண்மைக்கால ஆய்வுகள், மேற்கு சமூகங்களிலிருந்து வேறுபட்ட சமூகங்களுக்குரிய மார்க்சியத்தைக் காண்கின்றன என்றும் அவை



இங்கே ஒரு விளிம்புநிலை மார்க்ஸ் இருப்பதைக் காட்டுகின்றன என்றும் நூலாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மார்க்சிய உலகக் கண்ணோட்டம் குறித்த புதிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதிலிருந்து இந்திய அரசியல் சூழலுக்குள் மார்க்சியத்தை வலுவாகக் கொண்டு வந்து இணைக்க ஆசிரியர்கள் நூல் முழுவதும் முயற்சிக்கிறார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த மார்க்சின் வரலாற்றுச் சூழலுக்கும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த அம்பேத்கரின் வரலாற்றுச் சூழலுக்கும் அடிப்படை வேறுபாடுகள் இருந்ததை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. அம்பேத்கர் எதார்த்த உடனடி உறவுக்கானவர். மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்த உற்பத்தி முறையை விளக்கியது மார்க்சின் கோட்பாடு. வரலாற்றில் மிக முன்னேறிய வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எழுதப்பட்டது மார்க்சின் கோட்பாடு. மாறாக அதில் வளர்ச்சி பெறாத காலனியச் சூழலில் இருந்த ஒரு சமூகத்தைப் பற்றியது அம்பேத்கரின் ஆய்வு என்கிறார்கள் நூலாசிரியர்கள்.

மிகவும் மோசமான ஒடுக்கப்பட்ட, மனிதத்தன்மை மறுக்கப்பட்ட, மிருகங்களாகவும், தீண்டத்தகாதவராகவும் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட, இழிவான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் எழுதப்பட்டது அம்பேத்கரின் கோட்பாடுகள் என்ற வேறுபாட்டை குறிப்பிட்டுத் தொடங்கும் இந்நூல் போகப் போக ஒற்றுமைகளையும் ஆழமாகக் காண்கின்றது.

காலனியம் பரவிக் கிடந்த காலம் அது. பெரிய எதிர்ப்பு அலை ஐரோப்பா அல்லாத உலகம் முழுவதும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. அப்போது அந்த காலனிய எதிர்ப்பு நீரோட்டத்தில் இந்தியாவும் சேர்ந்து கொண்டது. இந்தப் போராட்டங்களை காலனிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தேசிய போராட்டங்களாக கம்யூனிஸ்டுகள் பார்த்தார்கள். அம்பேத்கர் இந்தப் பொது போக்கில் இருந்து மாறுபட்ட இந்தியாவின் ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்களின் சமூக விடுதலை பற்றிப் பேசினார். அவர்களின் சமூக விடுதலைக்கான போராட்டத்தை நடத்திய முதல் போராளி அவர் தான். இந்தப் போராட்டத்தின் மையத்தில் உழைக்கும் வர்க்கம் இல்லை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூட இல்லை, தீண்டத்தகாதவர் என்று சொல்லப்பட்ட சாதி மக்கள் தான் இருந்தார்கள் அவர்களுடைய அரசியல் அதிகாரத்திற்கான போராட்டமாக அது இருந்தது என்பதே முக்கியமானது. இந்திய தேசியம் பற்றி பேசப்பட்ட சூழலில் இந்தியாவில் நிலவிய ஆணாதிக்க சாதிய அடக்குமுறை தேசிய அடையாளம் போன்ற விஷயங்களை அவர் கவனித்தார். இவற்றை சரி செய்ய விரும்பாத தேசிய வாதத்தை அவர் ஏற்கவில்லை. இந்தியாவில் சோஷலிச சக்திகள் ஒன்று

தொடர்வதற்கு சாதி ஒழிப்பு ஒரு முன் நிபந்தனை என்பதை அம்பேத்கர் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதை பேராசிரியர் முத்து மோகனும், ராஜா அவர்களும் விளக்குகின்றனர்.

இங்கு மார்க்சியர்களிடம் இருந்த காலனி ஆதிக்க எதிர்ப்பு சமூக பண்பாட்டு பொருளாதார சிக்கல்களை சேர்த்துக் கொண்டதாகவேதான் இருந்தது. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான விவசாயத் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தது. நிலவுடைமை எதிர்ப்பாக இருந்தது. ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் தீண்டத்தகாதவர்கள் மட்டுமே எதிர் கொண்ட சமூக ஒடுக்குமுறைகளை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்று அம்பேத்கர் மார்க்சிஸ்ட்களை சாடுகிறார் என்பதையும் நூலாசிரியர்கள் பதிவிட்டுள்ளனர்.

மார்க்சியம் வெறும் பொருளாதாரக் காரணிகளைக் கொண்டே வர்க்கப் பிரச்சினைகளை அணுகவில்லை என்பதை நிலைநாட்ட பல விளக்கங்களை ஆசிரியர்கள் முன் வைக்கும் வேளையில் அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக அமைபவர்கள்தான் புதிய மார்க்சியர்கள்.

புதிய மார்க்சியத்தை வெஸ்டர்ன் மார்க்சிசம் என்றும் சொல்வார்கள். வர்க்க எதிரிகளைத் தீர்மானிக்கும் ஒற்றை நேர்கோட்டு முரண்பாட்டுக்கு மாற்றாக வர்க்கங்கள், இனக்குழுக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட தேசியங்கள் மற்றும் குழுக்கள், பால் இன குழுக்கள் மற்றும் சுற்றுச் சூழலியலாளர்கள் பற்றியும் இவர்கள் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக நிற்பது பற்றியும் இவர்களுடைய கூட்டணி பற்றியும் இவர்கள் பேசினார்கள்.

இந்த வகையில் அம்பேத்கரின் கோட்பாட்டுத் தளம் புதிய மார்க்சியத்திற்கு மிக நெருக்கமானது என்ற கருத்தை ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கின்றனர். இதைத் தத்துவப் பின்னணியில் விளக்க முற்படும் போது மேற்குலகில் நவீனத்துவத்தின் எதிர்ப்பாக தோன்றிய இருத்தலியம், பின்நவீனத்துவம் குறித்தும் விளக்குகிறார்கள். ஆனால் அவற்றைவிட பின்னைக் காலனிய கோட்பாட்டை ஆசிரியர்கள் அம்பேத்கருக்கு நெருக்கமாக இணைக்கின்றனர்.

ஃபிரான்ஸ் ஃபனான், ஹோமி பாபா, காயத்ரி ஸ்பிவக் போன்றோர் பேசிய பின்னைக் காலனியம் நவீனத்துவ காலனியத்திற்கு எதிரான திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. காலனி ஆட்சியின் கீழ் வந்த மக்களின் சூழல்களை மறுவாசிப்பதும் இதில் அடங்கும் என்கின்றனர் ஆசிரியர்கள். பின்னைக் காலனியம் மார்க்சியர்கள் தங்களை ஒரு சுய விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறது என்று பேசும் ஆசிரியர்கள் மிகவும் வெளிப்படையாக ஒரு விஷயத்தைக் கூறுகின்றனர்.



## மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல்



D.ராஜா  
N.முத்துமோகன்

மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல்  
D.ராஜா, N.முத்துமோகன்,  
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.  
விலை - ரூ.290/-

உலக அளவில் சோஷலிசத்திற்கும், முதலாளித்துவத்திற்கும் இடையிலான மைய முரண்பாட்டை முன்னிலைப்படுத்தியபோது அவர்களுடைய நாடுகளில் இருந்த சில உள்நாட்டுச் சிக்கல்களை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டதைப் பேசவேண்டும். வர்க்க அரசியலை மட்டும் தனித்துப் பார்த்தபோதும், உலக கம்யூனிச அமைப்பு தந்த தேசிய நிலைப்பாடுகளை அப்பாவித்தனமாக பின்பற்றியபோதும் மார்க்சியர்கள் எப்படி சாதி சிக்கல்களைக் கண்டுகொள்ளவில்லை என்பதையும் பின்னைக் காலனியம் சுட்டிக் காட்டுவதை இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது அடித்தள மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய உள்ளூர் சிந்தனைகளுக்கும், மார்க்சியத்திற்கும் இடையிலான உரையாடலை மீட்டெடுக்க மார்க்சிய ஆய்வாளர்களைப் பின்னைக் காலனியம் அழைப்பதாக நூலாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

என்னதான் அம்பேத்கர் கம்யூனிஸ்டுகள் பற்றி விமர்சனங்கள் வைத்தபோதும் நூலாசிரியர்கள்

தத்துவப் பரப்பிலே அவர்கள் இணையும் புள்ளிகளை அடையாளமிட்டுக் கொண்டே செல்லுகிறார்கள். இந்தப் பணியின் முக்கியப் புள்ளியாக அவர்கள் குறிப்பிடுவது இருவரின் கோட்பாடுகளும் இவ்வுலகம் சார்ந்த சமரசமற்ற பொருள் முதல் வாதக் கோட்பாடு என்பதே. இவர்களின் விவாதங்களில் எங்கேயும் தெய்வீகத் தலையீடு வாதங்களையும், ஆன்மீக வாதங்களையும் அனுமதிக்கவில்லை என்ற குறிப்பு மிக முக்கியமான பதிவாகும். சமூகங்களிலிருந்து சூழல்களிலிருந்து மட்டுமே மார்க்சம், அம்பேத்கரும் தங்களுடைய எடுத்துக்காட்டுகளைக் கொண்டனர், இருவருக்கும் சமூகத்தையும் அதன் வரலாற்றையும் தவிர வேறு உண்மையில்லை என்கிறார்கள் ஆசிரியர்கள்.

இருப்பினும் இந்தியச் சமூகம் குறித்த இருவரின் புரிதலிலும், கண்ணோட்டத்திலும் வேறுபாடுகள் இருந்தன என்பதையும் விளக்கமாக பதிவுசெய்துள்ள நூலாசிரியர்கள், மார்க்ஸ் முன்வைத்த வர்க்கப் போராட்டங்களுக்கான தெளிவான ஆதாரங்கள் இந்தியாவின் சமூக வரலாற்றில் உள்ளன என்று அம்பேத்கர் குறிப்பிடுவதையும் தெரிவிக்கின்றனர். ஆன்மீகத் தேடலும் சமயத் தேடல்களும் தான் இந்திய வரலாறு என்று நிலைநிறுத்த பல இந்திய ஆய்வாளர்களும் ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்களும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்த நேரத்தில், இவ்வாறு அம்பேத்கர் கூறியதை முக்கியமானதாக பேரா.முத்துமோகனும், டி.ராஜாவும் கருதுகின்றனர்.

பண்டைக்காலம் முதல் சாதி வர்ணம் அல்லது சமயம் என்ற அடையாளங்களை முன்வைத்து நடந்த சமூக மோதல்கள்தான் இந்தியாவின் வரலாறு என்பதை அம்பேத்கர் விளக்கியுள்ளார். வர்க்கத்திற்கு இன்று சமூகம் வைத்த அலகின் பெயர் சாதி அல்லது வர்ணம். பெயரில் மட்டும் தான் வேறுபாடு என்பதை அம்பேத்கர் கூற முற்படுவதாக நூலாசிரியர்கள் சொல்கின்றனர்.

மார்க்சியத்தின் முரண்பாடு என்பது பெரும்பாலும் பொருளாதாரத் தளத்தில் செயல்படும். அம்பேத்கரின் தர்க்கவியல் முரண்பாடு வெறும் பொருளாதாரத் தளத்தில் மட்டுமே செயல்படுவதில்லை.

இக்கட்டத்தில், ஆசிய சமூகங்களின் தனித்தன்மைகளை அவற்றின் புவியியல் தன்மைகளைக் கொண்டு மார்க்ஸ் புரிந்து கொள்கின்றார் என்றும், ஆசியாவின் பொருளாதார வரலாற்றுடன் அதன் அரசியல் மற்றும் சமய வரலாற்றையும் புரிந்து கொள்ள அங்கே தனிநபர் சொத்துரிமை இல்லாதது மிகவும் முக்கியமானதொரு சமூகக் காரணி என்றும், சமூகச் சொத்துரிமை நாளடைவில் எவ்வாறு சாதி அமைப்பை உருவாக்கியது என்பதையும் மார்க்ஸ் விளக்குவதை மிகவும் எளிமையாக ஆசிரியர்கள் விவரிக்கின்றனர்.

மறுபுறம், இந்திய வரலாற்றின் வேர்களைப் பார்க்கும் அம்பேத்கர், அதிலிருக்கும் பிராமணியத்திற்கும், பௌத்தத்திற்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடு இந்தியாவின் சமூக அமைப்பை இரு வேறுபட்ட விவாதங்களில் பார்க்கும் கண்ணோட்டங்களாக அறிந்துகொண்டார். வர்ணப் படிநிலையை முன்னிறுத்துவது பிராமணியம், வர்ணாசிரம தர்மத்துக்கு முந்தைய சமூகத்தை வழி மொழிவது பௌத்தம். பிராமணிய வர்ணாசிரம படிநிலைக்கு மாற்றாக சங்காவை முன் வடிவமாகக் கொண்ட சமத்துவ சமுதாயத்தை பௌத்தம் முன்வைப்பதாக அம்பேத்கர் கூறுகிறார்.

தத்துவத்தில் தனிநபரின் தனித்துவத்தின் சாரமாக ஆத்மா என்ற கருத்தை பிராமணியம் முன்வைக்கின்றது. பௌத்தம் இதற்கு மாறாக அனாத்மா அல்லது ஆத்மா அற்ற நிலையை முன்வைக்கின்றது. சமயம் என்பது மார்க்சியருக்கு ஒரு மேல்கட்டுமானம் சொல். எனவே அதைச் சமூகம் என்ற அடிக்கட்டுமான சொல்லாகப் பயன்படுத்துவதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் அம்பேத்கர் இவையிரண்டையும் இணைத்துப் பயன்படுத்தியதை ஆசிரியர்கள் விளக்கும் விதம் தெளிவாக உள்ளது.

மார்க்சின் கோட்பாடுகளில் அம்பேத்கர் காணும் பல தத்துவப் புள்ளிகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை விளக்கும் போது முதலில் ஒரு போதாமை ஏற்படுவதாக நான் கருதினேன். ஆனால் பின்னர், மார்க்சியத்தின் தொடர்ச்சியாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் உருவான பண்பாட்டு அரசியல் மற்றும் அதன் அடையாள அரசியலை நூலாசிரியர்கள் இணைக்கும் போது அவர்களால் அம்பேத்கரை மார்க்சியத்திற்கு வெகு நெருக்கமாக கொண்டு வர முடிகிறது என்பது புரிந்தது.

இந்த வகையில் இந்து சமயம் குறித்த விமர்சனத்தை இந்திய மார்க்சியர் தொடங்கும் முன்னரே அம்பேத்கர் இந்து சமயத்தைக் கட்டுடைக்கத் தொடங்கி விட்டார் என்கின்றனர் ஆசிரியர்கள். இந்திய சமூகம் குறித்தும் சாதி அமைப்பு குறித்தும் அம்பேத்கருக்கு ஆழமான புரிதல் இருந்தது. சாதிக் கட்டமைப்பை ஒழிப்பதுதான் முக்கியமானது, ஆனால் அது மிகக் கடினமானப் பணி எனக் கருதினார். இங்கு மார்க்சிய விளக்கத்தைத் தருகிறார்கள் ஆசிரியர்கள்.

பாரம்பரியமாக மார்க்சிய மொழியில் சொல்வதானால் இந்தியாவில் சாதி ஒழிப்பு ஒரு ஜனநாயகப் புரட்சியின் பணி. ஆனால் இங்கே சோஷலிசப் புரட்சியை விட ஜனநாயகப் புரட்சி அதிக அடிப்படையானது. இந்தியாவில் வரலாற்று முரண்கள் அதிகம்தான். புரட்சியின் மக்களாட்சி இவற்றைத் தீர்க்கும் என்று மார்க்சின் புரிதலை இங்கு கோடிட்டுள்ளனர்.

பண்டைய இந்தியாவில் சமத்துவ சமூகக் கனவை பௌத்தம் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாக அம்பேத்கர் கருதினார். மனிதரையும், மனிதத்தையும் மையப்படுத்துகின்ற சாதிகளற்ற சமத்துவ நெறிகளுக்கான வாதம்தான் பௌத்தம் என்பது அவரது புரிதல். ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் பண்பாட்டு நினைவுகளிலிருந்து வர்க்கங்கள் அற்ற சமூகம் என்ற எதிர்கால உலகை மார்க்ஸ் மீட்டு எடுத்தது போல, இந்தியாவின் தொன்மை பண்பாட்டு நினைவுகளிலிருந்து சாதிகளற்ற சமூகம் என்ற உலகை அம்பேத்கர் மீட்டெடுத்து உள்ளார். இக்கட்டத்தில் இன்றைய மார்க்சியத்தில் தோன்றியுள்ள பல மாற்றங்களை விளக்கும் ஆசிரியர்கள், அவை எவ்வாறு அம்பேத்கருக்கு மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளன என்பதையும் விளக்குகின்றனர். அவரவர் சமூகங்கள் மீது கொண்டிருக்கும் நெருக்கத்தாலும், ஈடுபாட்டாலும், இவர்களுடைய சமூகங்களை முழுவதும் புரிந்துகொள்ள செவ்வியல் மார்க்சிய கோட்பாடுகள் போதாது என்று புதிய மார்க்சியர்கள் புரிந்து கொண்டதை ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் மற்றொரு வடிவமாக அம்பேத்கரின் ஆய்வுகளை இவர்கள் பார்க்கின்றனர். இந்தியச் சூழலில் சாதி அமைப்புக்கு இருந்த செல்வாக்கை இந்திய மார்க்சியர்கள் புறம் தள்ளி விட்டனர் என அம்பேத்கர் வாதிட்டதையும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தேசியவாதிகள் தங்களுடைய அரசியலை அரசியல் சமூகத்திற்குள் குறுக்கிக் கொண்ட போது, இந்தியாவில் தலித் அரசியல் குடிமைச் சமூகத்தை தன்னுடைய அடித்தளமாகக் கொண்டது. இது மார்க்சிய வரையறைக்கு உட்படவில்லை. மேல்சாதியினர் அரசியல் அதிகாரத்தில் மட்டுமே கண்ணாக இருந்தனர். மேலாதிக்கக் கருத்தியல் உருவாக்கத்தில் அறிவுஜீவிகளின் பங்கைக் குறித்த தெளிவானதொரு புரிதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலித் அரசியலிடம் இருக்கின்றது. சமயம், இலக்கியம், வரலாறு மற்றும் சமூகவியல் குறித்த விவாதங்களில் தலித் அறிவுஜீவிகள் ஈடுபடுகின்றனர். இந்தப் புள்ளியில் கிராம்சி இங்கு பொருத்தமாக உள்ளார் என்றெல்லாம் விளக்கி, மிகவும் எளிமையாக அம்பேத்கரை பண்பாட்டு மார்க்சியத்திற்கு வெகு அருகாமையில் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றனர் நூலாசிரியர்கள்.

இந்து சமயம் குறித்த அம்பேத்கர் விமர்சனம் எனும் தலைப்பில் ஒரு அத்தியாயம் அம்பேத்கரின் இந்து மதம் குறித்த அடிப்படை விமர்சனங்களை விளக்குகின்றது. இதில் இவர்கள் கூறுவது: ஒரு படிநிலை வர்க்க சமூகத்தின் நெறியாக இந்துமதம் உள்ளது என்கிறார் அம்பேத்கர். இந்தப் படிநிலை மிகவும் இறுக்கமானது. இத்தகைய பிரிவுகளையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் உருவாக்கியுள்ள இந்து மதத்தில் பெரிய தவறு இருக்கத்தானே வேண்டும். இந்திய வரலாற்றில் சமயமும் சாதியும் பிரிக்க முடியாமல்

பிணைந்து இருப்பதை அம்பேத்கர் உணர்ந்திருந்தார். சாதிக் திருமணங்கள் மூலம் இறுக்கமான கட்டமைப்புக்கள் மேலும் இறுக்கமானதை அவர் புரிந்துகொண்டார். சாதிகள் பற்றி தனித்தனியாக ஆய்வு மேற்கொள்வது தவறு அவற்றை மொத்தமாக பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவர் கருதினார்.

ஒரு சாதி மட்டுமே சடங்குகளை கட்டாய மாக்குவதை கவனிக்கவேண்டும் என்ற அம்பேத்கர், ஒவ்வொரு சாதியும் தனக்குக் கீழே உள்ள சாதியை ஒடுக்க முற்படுகிறது, தனக்குக் கீழே ஏதோ ஒரு சாதி இருந்தமையால் பல சாதிகளுக்கு சாதிப்பெருமை இருந்தது எனவும் அதைத் தக்க வைக்கவும் அவை ஆர்வம் காட்டின என்றும் விளக்குவதை நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தீண்டத்தகாதவர்களுக்குள் போட்டியும் பொறாமையும் மூட்டிவிட்டதால் அவர்களும் ஒன்றுதிரண்டு சாதி அமைப்பினை எதிர்ப்பது என்பது இயலாமல் போனது. இங்கே பெரிய சமூகப் போராட்டமாக மாற வேண்டிய ஒரு சமூக முரண்பாடு அதன் பிறப்பு நிலையிலேயே நசுக்கப்படுகிறது. சுற்றியுள்ள பிற பெரும்பான்மைச் சாதிகளின் மௌனத்தால் இது சாகடிக்கப்படும். இப்படித்தான் சாதியமைப்பை ஒழிப்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் படிநிலை ஏற்றத்தாழ்வு கட்டமைப்பு கொண்டுவிடும் என்ற ஆசிரியர்களின் விளக்கம் முக்கிய அம்சம் ஆகும்,

### வளத்தம் இந்து சமயம் முரண்பாடு

இந்து சமயத்திற்கும் பௌத்தத்திற்கும் இடையிலான மோதல்கள் இங்கே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பண்டைய சமத்துவப் படித்தத்தை வீழ்த்திய சாதி இந்து சமயமும், அதன் புதிய முறைகளும் அம்பேத்கரால் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன. தொன்மைக் கம்யூனிசத்தை வர்க்கச் சமூகம் தோற்கடித்ததை விளக்கும் மார்க்சிய முறையியலை அம்பேத்கரின் ஆய்வு ஒத்து இருக்கிறது என்கிறார்கள் ஆசிரியர்கள். இதை மேலும் விளக்குகையில் சாதிமறுப்புதான் பௌத்தத்துக்கும் இந்து சமயத்திற்கும் இடையேயான அடிப்படை வேறுபாடு என்பதை அம்பேத்கர் சரியாக அடையாளம் காண்கிறார் என்றும், சமயத்தின் ஆன்மீகத்தில் புதைந்திருக்கும் சமூகவியலையும், சமூக யதார்த்தத்தையும் ஆய்வு செய்து அவற்றின் பொருளைக் கண்டறியும் பௌத்தம் மற்றும் இந்து சமயம் குறித்த அம்பேத்கரின் ஆய்வுகளுக்கு மார்க்சிய கண்ணோட்டம் ஆய்வாக செயல்படும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

### புத்தமும் அவர் தம்மமும்

அம்பேத்கர் தொடங்க எண்ணிய நயானம் அல்லது புதிய பௌத்தத்தின் மைய நூலாக அவருடைய புத்தமும் அவர் தம்மமும் என்ற நூலை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

துன்பத்திலிருந்து மனிதன் தப்பவே முடியாது என்றால் பௌத்தம் எனும் சமயம் எதற்காக? என்று அம்பேத்கர் வினவுவதைப்பதிவிடும் இந்நூல் மேலும் அவரின் நுணுக்கமான அணுகுமுறையை விளக்குகின்றது.

பல இம்மாதிரி அம்சங்கள் இடைக் காலத்தில் செருகப்பட்டதாகவே இருக்கவேண்டும் என்று கருதும் அம்பேத்கர், அனாத்மா கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆத்மா என்பது இல்லாமல் போகிறது, எனவே ஆத்மாவே இல்லாத போது மறு பிறவி சாத்தியமில்லை, கர்மவினைக் கோட்பாடும் எடுபடாது என்று வாதிக்கின்றார்.

பௌத்தத்தை குறுகிய கட்டுக்குள்ளிருந்து விடுவிக்க அம்பேத்கர் விரும்பினார். பௌத்த பிக்குகள் மக்களின் சமூகப் பணியாளர்களாக, நண்பர்களாக, தத்துவ வழிகாட்டியாக, மக்களுக்குரிய அறிவுஜீவிகளாக செயல்பட வேண்டும் என்பது புத்தரின் விருப்பம் என்ற அம்பேத்கரின் பார்வை கவனிக்கத்தக்கது. மனதைப் பன்படுத்துவது தான் தியானம் என்பது அவரது நிலைப்பாடு. முக்தி நிலை அடைந்த பின்னும் புத்தர் தியானித்தார். அனைத்துக்கும் மையமாக மனதைப் பார்ப்பதுதான் அவருடைய நெறிகளில் முதன்மையானது. பொருளை மனம்தான் உருவாக்குகிறது. அதன் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. மனதைப் புரிந்து கொண்டால் எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்ளலாம். மனம் வேறு. ஆன்மா வேறு. ஆன்மாவை புத்தர் நிராகரித்தார். மனம் மனித உணர்வுகளை உள்ளடக்கியது. மனதைச் சுத்தம் செய்வதுதான் சமயத்தின் சாரம். புத்தரின் தம்மத்தைப் போற்றுகிறார் அம்பேத்கர். கர்மா கோட்பாட்டைக் கொண்டு தம்மத்தை விளக்குகிறார். இந்த முழு உலகும் காரண விதிகளுக்கு உட்பட்டே செயல்படுகிறது. நற்செயல்கள் நற்செயல்களையே உருவாக்கும். அனைத்திற்கும் காரணம் மனித செயல்கள்தான். தெளிவாக, கவனமாக, ஒழுக்கநெறி நிலைபாட்டில் எடுக்கப்படும் செயல்கள்தான். இதில்தான் நம் பொறுப்பும் உள்ளது. பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பௌத்தத்தை மீட்டெடுத்தார் அம்பேத்கர். அதில் மார்க்சியம் இருந்தது என்று நூலாசிரியர்கள் விளக்குவது தத்துவப் பரப்பில் இன்னும் நீண்டதொரு தேடல் தேவை என்பதை வலியுறுத்துவதாகக் கருதலாம்.

### சாதி வர்க்க அடையாள அரசியல்

வர்க்கம் என்பது மனிதரின் பொருள் சார்ந்த வாழ்க்கையை மட்டுமே உள்ளடக்கியது அல்ல. அது கருத்தியல் தளத்தில் செயல்படும் என்பதை ஜெர்மன் கருத்தியல் என்ற நூலில் மார்க்ஸ் குறிப்பிடுவதை மார்க்சியத்தின் பரந்துபட்ட அணுகுமுறைக்கு அத்தாட்சியாகக் குறிப்பிடுகின்றனர் நூலாசிரியர்கள்.

ஆளும் வர்க்கம் பொருள் உற்பத்தியையும், கருத்து உருவாக்கத்தையும் ஒரே நேரத்தில் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் என்கிறார் மார்க்ஸ். கம்யூனிஸ்ட் அறிகையின் வரிகள் எதிலும் பொருளாதாரம் ஒரு காரணியாக பார்க்கப்படவில்லை என்றும் மார்க்சியத்தை வெறும் பொருளாதாரம் சார்ந்த வர்க்கப் போராட்டத்திற்கானது என்று சுருக்குவதும் தவறு என்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இங்கே பேராசிரியர் கையில் ஓம்வெட்டின் அணுகுமுறை மேற்கோளாகக் காட்டப்படுகிறது.

சுரண்டலையும், ஒடுக்குதலையும் விளக்க தனிநபர் சொத்துரிமைக் கோட்பாடு மட்டும் போதாது, இங்கே வர்க்கம் என்ற சொல் வழக்கமான வரையறையிலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கு உரிய வரலாற்று சூழல்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. சமூகவியலைத் தவிர்த்ததொரு அரசியல் இருக்க முடியாது.

இந்தியாவில் சாதிக் கட்டமைப்புத் தோற்றமும் செயல்பாடும் எனும் தலைப்பில் அம்பேத்கர் தன்னுடைய முதுகலை ஆய்வறிக்கையை எழுதினார் அன்று முதல் அவர் சாதி பற்றி எழுதிய எல்லா எழுத்துக்களிலும் வர்க்கப் பார்வை உண்டு என்கின்றனர் நூலாசிரியர்கள். இங்கு சாதியற்ற, வர்க்கமற்ற சமூகத்தை முன்வைத்த சமயமாக பௌத்தத்தை அடையாளம் காண்கிறார் அம்பேத்கர் என்கின்றனர்.

அவருடைய அணுகுமுறை சமூகவியல் கண்ணோட்டம் கொண்டது மாற்றத்துக்கு பரிந்துரைத்த போது கூட அவரிடம் காணப்பட்டது சமூக கண்ணோட்டம்தான். சமயக் கண்ணோட்டம் அல்ல. இங்குதான் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்திற்கு நெருக்கமாகின்றார் அம்பேத்கர். காரல் மார்க்ஸ், புத்தரா? எனும் கட்டுரையில் இருவரையும் படித்துள்ள நான் இருவருடைய கருத்துக்களிலும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளேன். எனவே இருவரின் கருத்தியல் களையும் ஒப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது என்கிறார் அம்பேத்கர் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அம்பேத்கர் தன்னுடைய விவாதங்களில் மதித்த ஒரே கருத்தியல் மார்க்சியம் தான் என்பதை அழுத்தமாக இந்நூல் பதிவிடுகின்றது. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய அரசியல் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு அவர்களை அவர்களுடைய சாதி அடையாளங்களின் கீழ் ஒன்று திரட்டுவது தான் முதன்மை யுக்தி. இதனை அடுத்து, காலனிய காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் அடையாள அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. சாதி, சமயம், இடம் அல்லது மொழியைத்தான் அடிப்படையாக இந்த அடையாள அரசியல் கொண்டிருக்கும் என்றும் ஒரே குழுவின் நலனுக்காக குரல் கொடுப்பது தான் ஒரு அடையாள அரசியலின் பணி, இதற்காக அரசியல் தேவைகளுக்காக ஒரு

கருத்தியல் உருவாக்கப்படும் என்றும் ஆசிரியர்கள் விளக்குகின்றனர். அடையாள அரசியல் களத்தில் வரலாறும் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும் என்கின்றனர். எந்த ஒரு அடையாளமும் உருவாக்கப்படும் போது அந்த அடையாளமே மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும் இதைச் செய்ய பயன்படுத்துவதுதான் ஹெர்மியூனிக்ஸ் எனும் விளக்க கோட்பாடு என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் ஆசிரியர்கள்,

இந்த நிலையில், தலித் அடையாளத்தின் நோக்கம், கல்வி, அரசுப் பணி நிர்வாக வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றைப் பெற்று அதன் மூலம் சமூக விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று எண்ணி, தங்களுடைய அடையாளத்தின் கீழ் அணி திரண்டனர். இது வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாகக் கூட இருக்கும் என்கின்றனர் நூலாசிரியர்கள். தலித்துகளின் அடையாளம் நேரடியான சமூக நோக்கம் கொண்டவை, கீழே இருந்து உருவாக்கப்படுபவை..

இது அடிப்படை மாற்றங்களைத் தேடும் அடையாளம் என்று விளக்கும் ஆசிரியர்கள் பிற வகை அடையாளங்களின் தன்மைகளை விமர்சித்தும் எழுதியுள்ளது அடையாள அரசியல் குறித்தப் புரிதல்களை விரிவாக்குகின்றன.

அடுத்து அயோத்திதாசர் பற்றிய ஒரு நீண்ட கட்டுரையும், முன்னோக்கிய பயணம் என்ற தலைப்பிலே மார்க்சிஸ்ட்கள் மற்றும் அம்பேத்கரியவாதிகள் எப்படி இணைந்து பணியாற்றுவது என்பது பற்றிய ஆலோசனைகளும் வேண்டுகோள்களாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அயோத்திதாசர் பற்றிய கட்டுரை அயோத்திதாசர் இந்த நாட்டின் தொன்மைக்காலத்தில் இருந்தவொரு சாதியற்ற சமூக நிலையை எவ்வாறு வெளியே கொண்டார் என்பது பற்றியும், அவர் முன்வைத்த விடுதலை தலித்களுக்கு மட்டுமே உரியதல்ல; அனைத்து சோஷலிச இயக்கங்களிலும் உள்ளிருந்து செயல்படுத்தும் உலகளாவிய கண்ணோட்டமும் அறிவியல்வாதமும் அயோத்திதாசரின் கேள்விகளிலும் விவாதங்களிலும் உண்டு என்பதையெல்லாம் நூலாசிரியர்கள் விளக்குகின்றனர்.

இந்நூல் அம்பேத்கரின் அரசியல் தத்துவங்கள் மார்க்சியத்திற்கு எவ்வளவு நெருக்கமானவை என்பதை ஆழமாக விளக்கும் அதே வேளையில் மார்க்சியத்தை இந்தியச் சூழலில் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது என்பது பற்றியும் தெளிவாக்குகின்றது. அம்பேத்கர்- மார்க்ஸ் பற்றிய உரையாடல் தமிழில் தொடர்வதற்கு அஸ்திவாரமிட்டுள்ளது இந்நூல். இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பேரா. ரகு அந்தோணி எளிமையாக அதே சமயம் நெருடல் இல்லாத நீரோடையாக மொழியை அமைத்துள்ளது பாராட்டுக்குரியது.



கட்டுரை

வைகாசி

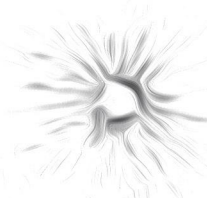
# இராமாயணம்

கேட்ட கதை

“சீ தாமயக்குடி மூதேவி கொல்லு அவள்” என்று வயதான பெண் பார்வையாளர்கள் காறித்துப்புவார்கள். அவர்களின் எச்சில் தரையில் அமர்ந்திருக்கும் சிறுவர்கள் மேல்படும். அவர்கள் என்ன பாட்டி இது என்பார்கள். பாட்டிகள் முந்தானையால் அவர்களின் உடலைத் துடைத்து விடுவார்கள். இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நல்லதங்காள் தோல்பாவைக் கூத்தில் ஆறு ஏழு தடவை பார்த்திருக்கிறேன்.

தோல்பாவைக்கூத்து நிகழ்ச்சிகளில் அதிக வசூல் வருவது நல்லதங்காள் கதைக்கு மட்டும்தான். ஒரு ஊரில் இக்கதை இரண்டு அல்லது மூன்று தடவைகள் நடத்துவதுமுண்டு. 80க்கும் மேல் பார்வையாளர்கள் வருவார்கள். சிறுவர்கள் குறைவு; பெரும்பாலும் பெண்கள்; அசோகவன சீதையின் துக்கத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விட்டவர்கள் நல்ல தங்காளின் ரசிகர்கள்.

அ.கா. பெருமாள்



நல்லதங்காள் பஞ்சம் பிழைக்க தன் அண்ணன் நல்லதம்பி வீட்டிற்கு வருகிறாள். அண்ணன் வீட்டில் இல்லை. அண்ணனின் மனைவி அலங்காரி நல்ல தங்காளை உபசரிக்கவில்லை. உளுத்துப்போன அரிசியைக் கொடுத்து கஞ்சி வைத்து ஏழு குழந்தைகளுக்கும் கொடு என்கிறாள். பச்சை வாழைத்தடையைக் கொடுத்து அடுப்பில் வைக்கச் சொல்லுகிறாள்.

இந்தக் காட்சியில்தான் பார்வையாளர்கள் பழித்துப் பேசினார்கள். இதன் உச்சம் கடைசிக் காட்சியில் வெளிப்படும். நல்லதங்காள் ஏழு குழந்தைகளுடன் தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறாள். அண்ணன் நல்லதம்பி தங்கையின் இறப்பிற்குக் காரணமான அலங்காரியைப் பழிவாங்குகிறான்.

உளுவத்தலையனும் உச்சிக்கொப்புளானும் அலங்காரியை சண்ணாம்புக் காளவாயில் தள்ளுவதற்கு இழுத்துச் செல்லுவார்கள். உச்சிக்குடும்பன் பாடுவான்,

என்னடி அலங்காரி உன்  
கண்ணுல மையி இது  
யாரு வச்ச மையி இந்த  
மொட்டயன் வச்ச மையி - நீ  
முன்னாலே போனா நாங்க  
பின்னாலே வாறோம்  
கட்டபுள்ள நெட்டபுள்ள  
கழுதமேல போற புள்ள

என்று பாடும்போது உளுவத்தலையன் “ஏலே இப்படியா பாடுவா; கும்மியடிச்சு ஒப்பாரி பாடுவே” என்பான். அவனும் பாடுவான்.

முளி அலங்காரி மூதேவி சண்டாளி  
தாயாரம்மா தாயாரே  
நல்லதம்பி பெண்டாட்டி  
முளி அலங்காரி மூதேவி சண்டாளி  
தாயாரம்மா தாயாரே  
தவிச்ச தண்ணி கொடுக்கமாட்டா  
முளியலங்காரி மூதேவி சண்டாளி  
கலித்த பாக்கு கொடுக்க மாட்டா.

இப்படியே அவள் பாடும்போது உளுவத் தலையன் ‘ஓய் கொல்லு விடாத படி’ என்று சப்தமிடுவான்.

இந்த நேரத்தில் பெண் பார்வையாளர்கள் ஆவேசப்பட்டு கத்துவார்கள். கூ... கூ... என்னும் குரல்; கொல்லு கொல்லு என்னும் சப்தம் ஒருமித்ததாய் கேட்கும். இங்கு பார்வையாளர்கள் அலங்காரியைத் தங்கள் மருமகர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதால் ஆவேசம் கட்டுக்கடங்காமல் ஆகும். மருமகள் மாமியார் சண்டை நிரந்தரமானது, அதனால்தான் நல்லதங்காள் கூத்துக்கு இன்னும் கூட்டம் கூடுகிறது.

இந்த மாதிரி ரசிகர்களில் தாரதம்மியம் கிடையாது; வேறுபாடும் கிடையாது. இசை பற்றி ஞானம் இல்லாத அரசன், ரசனை இல்லாமல் கவிதை இயற்றும் புலவன், ருசி பார்க்கத் தெரியாத கணவன் என இப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி வாய்மொழிக்கதைகள் உண்டு.

பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான குலசேகர ஆழ்வாரைப் பற்றி ஒரு வாய்மொழிக்கதை உண்டு, இது மலையாளத்திலும் வழங்குகிறது, குலசேகரர் கதாகாலட்சேபக்காரர் ஒருவரிடம் இராமாயணக் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அவர் இராமன் கரனை வதைத்தது பற்றிய கதையைச் சொன்னார்.

கரன் தன் வீரர்கள் புடை சூழ சிங்கம் பூட்டிய தேரில் ஏறி இராமனை எதிர்க்க வந்தான். இராமன் தனிமையில் வில்லை வளைத்து போர் தொடுக்க நின்றான். தனியே அவன் நின்று செய்த போரைப் பின்னர் பார்க்கலாம் என்று சொல்லி நிறுத்தினார் கதை சொன்னவர். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த குலசேகர ஆழ்வார் “அய்யோ ராமன் தனியாக மாட்டிக் கொண்டானே” என்று சொல்லிக் கொண்டே வாளை உருவினார். தன் படைத் தலைவனிடம் நம் வீரர்களைத் திரட்டு என்றார். தலைவர் “அரசே இது கதை நிகழ்வு; கதை முடிந்ததும் போகலாம்” என்றார். கதை முடிந்தது; ஆழ்வார் தெளிந்தார்.

எம்.ஜி.ஆரின் நாடோடி மன்னன் சினிமா வந்த புதிது, தூத்துக்குடி டூரிங் டாக்கீஸ் ஒன்றில் அந்தப்படம் ஓடியது. எம்.ஜி.ஆர். வில்லன் நடிகரின் முன்னே ஆயுதம் இல்லாமல் தவித்தபடி நிற்பார். தரைப்பகுதி பார்வையாளர்களின் நடுவில் இருந்த ரசிகர் ஒருவர் தன் மடியிலிருந்த கத்தியை திரைச்சீலையின் மேலே எறிந்துவிட்டு “வாத்தியாரே பிடித்துக்கொள்” என்று ஆவேசமாகக் கூவினாராம். திரை கிழிந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி அன்று பிரபல பத்திரிகையிலும் வந்தது.

கீசகவதம் யட்சகான நிகழ்ச்சி ஒன்றில் பீமன் உண்மையிலேயே தன்னை மறந்து கீசகனைக் கொன்றுவிட்டான் என்ற செய்தியை யாரோ சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நாட்டார் நிகழ்த்துக் கலைஞர்கள், கலை நிகழ்த்தும் போது தன்னை இழந்து விடுவதைப் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். இது சடங்கு சார்ந்த கலைகளுக்கு மிகவும் பொருந்தும். பார்வையாளர்களிடம் தன்னை இழக்கும் நிகழ்ச்சி இயல்பாகவே நடக்கிறது.

கலைஞன் கலைநிகழ்த்தலில் தன்னை இழப்பது போல பார்வையாளனும் தன்னை இழந்திருக்கிறான். இந்த ரசனை ஒற்றை நேர்கோட்டு சிந்தனை உடையதல்ல. செம்பருத்தி சீரியல் பார்ப்பவர்களுக்கும் புதுமைப்பித்தனைப் படிப்பவருக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. தெருக்கூத்து ரசிகரும் தோல்பாவைக்கூத்து ரசிகரும் ஒருவரல்லர். சுந்தர ராமசாமியின் வாசகனுக்கும் சாண்டில்யன் வாசகனுக்கும் உள்ள இடைவெளி கலை, இசை ரசிகர்களுக்கும் உண்டு.

தோல்பாவைக் கூத்துப் பார்வையாளர்களின் ரசனை 40களில் இருந்தது போலவே 70களில் இருக்கவில்லை. நான் 1974ல் கோபாலராவையும் 80களில் பரமசிவராவ், சுப்பையாராவ் போன்றோரையும் சந்தித்த போதெல்லாம் தோல்பாவைக்கூத்து பார்வையாளர்களின் ரசனை பற்றித் தொடர்ந்து பேசியிருக்கிறேன்.

கோபாலராவை (1882 - 1976) கோவில் திருவிழாக்காலத்தில், ஊரின் ஒரு புறத்தில் ஊர் மக்களின் வேண்டுகோளுக்காக கூத்து நடத்தியதைக் குறிப்பிட்டார். திருவிழா சமயத்தில் ஒருக்கப்பட்ட சாதியினர் ஊரில் நடமாட அனுமதி இல்லாத காலத்தில் தோல்பாவைக்கூத்து நடத்திய கணிகர் சாதியினர் தெருவில் நடமாடத் தடையிலை. 90களில் விடுதலைப் போராட்டத்தியாகி நாகலிங்கம் அவர்களும் இதை உறுதி செய்தார்.

இன்று ஒருக்கப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இச்சாதியினர் நடத்திய கூத்தின் ரசனை - 30களில் வேறாக - இருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்வில் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல் மாற ஆரம்பித்திருக்கிறது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோபாலராவ் நடத்திய கூத்தில் வந்த ஜாம்பவானுக்கும், அவரது மகன் பரமசிவராவ் 80களில் நடத்திய கூத்தில் வந்த ஜாம்பவானுக்கும் உள்ள இடைவெளியே கூத்தின் ரசனை மாற்றத்தைக் காட்டும்.

கோபாலராவின் கூத்தில் வந்த ஜாம்பவான் பாற்கடலைக் கடைய தேவர்களுக்கு உதவியவன். வாமன அவதாரத்தில் வாழ்ந்தவன்; பாகவதத்தில் வருபவன். இவனுக்கு ஜாம்பவி என்ற மகள் இருந்தாள். இவனை கிருஷ்ணன் மணம் செய்தான். சியாமாந்தக மணியைப் பெற கிருஷ்ணன் ஜாம்பவானுடன் சண்டை இட்டான் என இப்படியான பல கதைகளை இவனை அறிமுகப்படுத்திய கோபாலராவ் சொன்னதாக சுப்பையா ராவ் சொன்னார்.

பரமசிவராவ் முழுமூச்சாய் கதை நடத்த ஆரம்பித்த போது ஜாம்பவானின் நிலை மோசமாகிவிட்டது. அவன் மதிப்பிழந்த கதாபாத்திரமாகிவிட்டான், உளுவத்தலையன் என்னும் தமாஷ் பாத்திரம் ஜாம்பவானை “ஏ சம்பா அரிசி” என்று அழைப்பான். சிலசமயம் “கிழட்டுப்பிணமே” என்பான். ஜாம்பவான் மட்டுமல்ல, விபீஷணனின் மகள் திரிசடையைக்கூட உளுவத்தலையன் “கோணவாயி குண்டி பருத்தா” என்று ஏசுவான்.

சுக்கிரிவனின் படைகளின் நிலையை அறிந்து கொள்ள சுகன், சுகசாரணன் என்னும் இரண்டு உளவாளிகள் வருவார்கள். அனுமன் இவர்களை அடையாளம் கண்டு இராமனிடம் அழைத்து வருவான். இராமன் இராவணனிடம் அனுப்பி வைப்பான்,

இவர்களில் சுகன் இராவணனுக்கு அறிவுரை சொன்னதால் வெளியேற்றப்படுகிறான்.

இந்த சுகன் முந்தைய பிறவியில் பிராமண சந்நியாசியாக இருந்தவன். இராவணன் என்ற அரக்கனின் சூழ்ச்சியால் அகத்தியருக்கு மாட்டு மாமிசத்தைப் படைத்து அரக்கனாகும்படி சாபம் பெற்றவன்; இராமனை சந்திக்கும் போது முக்தி பெற சாப விமோசனம் பெற்றவன். இவனைப் பற்றிய இந்தக் கதை கோபாலராவுடன் முடிந்தது, சுப்பையாராவ் (1908 - 98) இந்தக் கதையை அறிவார். ஆனால் சுகனைப் பற்றிப் பேசவில்லை.

பரமசிவராவின் கூத்தில் சுகன், சுகராவணன் தமாஷ் பாத்திரங்களாகி விட்டனர். இருவரும் உடம்பெல்லாம் களிமண்ணைப் பூசிக்கொண்டு விசித்திரஜந்து போல் வருகின்றனர். சுக, சுகசாரணன் வேவு பார்க்கும் காட்சி முழுதும் தமாஷ் நிகழ்ச்சியாகவே காட்டப்பட்டது.

இப்படியாக உள்ள வேறு காட்சிகளையும் சொல்ல முடியும். தோல்பாவைக்கூத்தில் நல்ல கதாபாத்திரங்கள் இப்படியாக இழிவாக - தமாஷ் பாத்திரங்களாக மாற்றப்பட வேண்டியதன் காரணம் என்ன? சுப்பையாராவிடம் இது பற்றிக் கேட்டபோது கூத்து பார்க்கிறவர்களின் ரசனைதான் காரணம் என்றார்.

ரசனை மட்டுமல்ல; பார்வையாளர்களை அனுசரித்து கூத்து நடக்க வேண்டிய நிலை உருவானதும் ஒரு காரணம். கோபாலராவ் காலத்தில் ஊர் மக்களே கலைக்குமுனை கூத்து நடத்த அழைப்பர். உணவு, தங்குமிடம், விளக்கெரிக்க எண்ணெய் என எல்லாம் இலவசம். மின்சாரம் இல்லாத காலம். ஒருநாள் விட்டு அடுத்தநாள் கூத்து நடக்கும். கூத்து முடிவில் பண மும் கிடைக்கும். ராமாயணக்கதையைச் சுருக்கக்கூடாது, பாடல்களை விஸ்தாரமாகப் பாட வேண்டும் என்னும் நிபந்தனைகளையும் ஊர்க்காரர்கள் கூறுவார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் ஜாம்பவானுக்கு மதிப்பிருந்தது; சுகன் சுகசாரணன் தமாஷ் பாத்திரங்கள் ஆகவில்லை.

எல்லாம் இலவசம் என்னும் நிலை மாறி கூத்துக்கு டிக்கட் வசூலித்தபோது கதைப் போக்கு மாறியது. கூத்து நடத்தும் நேரமும் வரையறைக்கு வந்தது. பார்வையாளர்கள் சிறுவர்கள் ஆயினர். இராமாயணக்கூத்து தமாஷ் பாத்திரங்களின் பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டது, சுப்பையாராவ் ஒருமுறை “கூத்துல



வைகாசி கதை என்னும் கதையைச் சொல்லுவோம்" என்று சொன்னார், நான் அந்தக் கதையைக் கேட்டேன், சொன்னார்.

ஒரு ஊரில் வைகாசி என்பவன் இருந்தான். அவன் மந்தப்புத்தி உள்ளவன். எந்த ரசனையும் இல்லாதவன். அவன் மனைவியோ அவனுக்கு நேர் மாறானவள்; அவள் ஊர்க்கோவில்களில் நடக்கும் கதாகாலட்சேப நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தவறாமல் போய் வருவாள் - கணவன் வீட்டில் இருப்பான்.

அவள் ஏன் விழுந்தடித்துக்கொண்டு கதை கேட்கப் போகிறாள் என்பது வைகாசிக்குப் புரியவில்லை. ஒருநாள் மனைவியிடம் "அந்தக் கதையில் அப்படி என்ன இருக்கிறது; சலிப்பில்லாமல் போகிறாயே; என்ன ரசத்தை அங்கே கண்டாய்" என்று கேட்டான்.

வைகாசிக்கு, மிளகு ரசம் ரெம்பவும் பிடிக்கும். அதனால் எதற்கெடுத்தாலும் ரசம் என்று சொல்லில் பேசுவான், அவளுக்கு ரசமில்லாமல் சாப்பாடு இறங்காது. அதனால் அவளது பேச்சிலும் ரசம் அடிக்கடி வரும்.

இப்போது கணவனின் கேள்விக்கு அவள் "நீ அந்த காவியத்தின் ரசத்தைக் குடித்துப் பார்த்தால் தானே தெரியும்" என்றாள்.

"அப்படியானால் இன்று நான் கதை கேட்கக் போகிறேன்; கதை ரசத்தை வாங்கி வருகிறேன்" என்றான்.

அவள் விளையாட்டாக "ரசத்தை முழுவதும் குடித்துவிடாதே; எனக்கும் கொஞ்சம் கொண்டு வா" என்றாள்.

வைகாசி பெரிய செம்புப் பாத்திரத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். கதை சொல்லும் இடத்தில் ரசம் வாங்கிக் குடித்துவிட்டு மிச்சமானதை வீட்டிற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது அவளது திட்டம். அவன் பாத்திரத்தைக் கொண்டு போனது மனைவிக்குத் தெரியாது. அவள் கதாகாலட்சேபம் நடந்த இடத்துக்குப் போனான். அங்கே சுமாராகத்தான் கூட்டம் இருந்தது. சாய்ந்து உட்காரும்படியான ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்.

கதை சொன்னவர் சுவராஸ்யமாகவே கதை சொன்னார். தமாஷ் துணுக்குகளை இடையிடையே சொல்லி கதையை வளர்த்தினார். அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. உறக்கமும் வந்தது. அயர்ந்து உறங்கி விட்டான் அவனருகே ஒரு செம்பு பாத்திரமும் இருந்தது.

வைகாசியின் அருகே ஒருவன் ஆர்வமாய் கதை கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவன் நல்ல ரசிகள். ஆர்வத்தோடு இருந்தான். அவனுக்கு மூத்திரம் மூட்டியது. கதை கேட்கும் போது பாதியில் எழுந்து போக விருப்பம் இல்லை. பாதியில் போனால் கதைத் தொடர்ச்சி விட்டுவிடும் என்று அவனுக்குத் தெரியும்.

அந்தப் பார்வையாளன் தன் பக்கத்தில் ஒருவன் அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். அவன் அருகே ஒரு செம்புப் பாத்திரம் காலியாக

இருப்பதையும் பார்த்தான். மெதுவாக அதை எடுத்தான். அதில் மூத்திரம் பெய்துவிட்டு வைகாசியின் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டான்.

இன்னொருவனும் இதைப் பார்த்தான். அந்தச் செம்பில் மூத்திரம் பெய்துவிட்டு வைகாசியின் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டான். செம்பு நிறைந்து வழிந்தது. வைகாசி இன்னும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். கதாகாலட்சேபம் முடிந்தது. எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்.

யாரோ வைகாசியைத் தட்டி எழுப்பினார்கள் எழுந்தான்; செம்பைப் பார்த்தான். ரசம் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது; அவனுக்கு சந்தோஷம், ரசத்தைக் கொஞ்சம் குடித்துப் பார்த்தான். உப்பு கரித்தது.

வைகாசி வீட்டிற்குப் போனான். செம்புப் பாத்திரத்தை மனைவியிடம் கொடுத்தான். "நான் கதை கேட்கும் போது உறங்கி விட்டேன். ஆனால் ரசம் செம்பில் நிறைந்து விட்டது, கொஞ்சம் பிடித்தேன்" என்றான்.

மனைவி நடந்ததைப் புரிந்து கொண்டாள். கணவனின் மடத்தனத்தை எண்ணித் தலையில் அடித்துக் கொண்டான்.

"இந்தமாதிரி ரசனையாளர்கள் பெருகிய பின்னர்தான் தோல்பாவைக் கூத்தில் ஜாம்பவான் சீரழிய ஆரம்பித்தார்" என்றார் சுப்பையாராவ்.

## புத்தகங்கள் அச்சிட

### அற்புகத் தீர்வு

### குறைந்த செலவு

### அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள்கள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

**98412 93503**





## புதிய சூழலைக் கையாள...



### க. பழனித்துரை

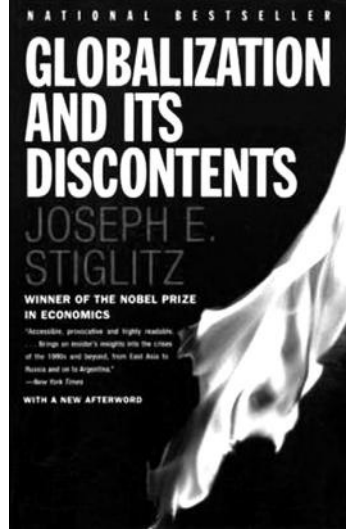
உலகம் இன்று ஒரு நெருக்கடியான சூழலில் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. இந்தச் சூழல் என்பது நாம் இன்று சந்தித்து வரும் கொரானாவினால் மட்டுமல்ல, இவற்றைத்தாண்டி வாழ்வின் எல்லாத் தளத்திலும் நாம் சவால்களைச் சந்தித்து வாழ வேண்டிய சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். மானுட வாழ்வின் செயல்பாட்டின் வேகத்தை எவரும் எதிர் பார்க்காத அளவில் அதிகப்படுத்தியுள்ளது. நம் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் உலகமய பொருளாதாரம் என்ற மாபெரும் சந்தை இயக்கத்தால் கடந்த 30 ஆண்டுகாலமாக மானுட வரலாறு இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு புதிர்கள் நிறைந்தவையாக உருவாகியுள்ளது. இந்தப் புதிய சூழலைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் எல்லை இல்லா அளவுக்குச் செல்வம் சேர்த்து விட்டனர். ஆனால் அவர்களால் அமைதியாக வாழ இயலவில்லை. சேர்த்த செல்வத்தால் மற்றவர்களையும் அமைதியாக வாழ வைக்க முடியவில்லை. இந்தச் சூழல் தந்த வாய்ப்பை புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும், ஏழ்மையிலும் வறுமையிலும் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் தோய்ந்து அரசாங்கத்தின் உதவியை எதிர்பார்த்தே பயனாளியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

உலகத்தில் இரண்டு பிரிவாக நாடுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று தொழில்மயமான நாடுகள். மற்றொன்று முன்னேற்றம் அடைந்துவரும் நாடுகள். இதையே சிலர் பின் தங்கிய நாடுகள் என்று வளர்ந்துவரும் நாடுகளை வகைப்படுத்துகின்றனர். முதல்வகையில் உள்ள நாடுகள் தொழில்மயமான வளமான நாடுகள் மட்டுமல்ல நடுத்தர மக்கள் அதிகமாக வாழும் நாடுகள். அது மட்டுமல்ல அரசியல், ஆளுகை, நிர்வாகம் பற்றிய பொதுப்புரிதல் உள்ள மக்கள் அதிகம் வாழும் நாடுகள். இரண்டாவது வகை நாடுகள் ஏழ்மையும் வறுமையும் நிறைந்த நாடுகள். அறிவியல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் கல்வியறிவு குறைந்த நாடுகள் தான் உலகில் அதிகம். இங்கு அதிகம் ஏழைகள் வாழ்வது மட்டுமல்ல, பெரும்பான்மை மக்கள் அரசியல், ஆளுகை, அரசு, நிர்வாகம் பற்றிய புரிதல் உள்ள மக்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் வாழும் நாடுகள்.

உலகில் பணக்கார நாடுகள், அவர்கள் உருவாக்கிய பன்னாட்டு நிதி அமைப்புகள் மூலமாக பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக மக்கள் மேம்பாட்டுக்காகத் திட்டம் தீட்டி புதிய பாதையில் உலகமய பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் என பிரகடனப்படுத்தி முப்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் உலகில் உள்ள நாடுகளில் செயல்படுத்தி வருகின்றன. இந்தப் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் என்பது ஒரு மாபெரும் இயக்கம் போல் செயல்பட்டு உலக அரசியலில், ஆட்சியில், நிர்வாகத்தில் ஆளுகையில், கொள்கைகளில் மாபெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளன.

இதனைத் தொடர்ந்து அதிகாரப் பரவல் மற்றும் மக்களாட்சிப்படுத்துதல் என்ற இரு பெரும் நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு உலக நாடுகளில் செயல்படுத்தப்பட்டன. இந்த அதிகாரப் பரவலும், மக்களாட்சிப்படுத்துதலும் உலகமயப் பொருளாதாரத்தை முறையுடன் செயல்படுத்தி அதன் பயன்களை அனைத்து தரப்பு மக்களுக்கும் எடுத்துச் செல்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டவைகள். எல்லா நாடுகளிலும் மக்களை அதிகாரப்படுத்தி, விழிப்புணர்வு உருவாக்கி, உலகமயப் பொருளாதாரத்தில் வரும் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்திடவும், உலகமயப் பொருளாதாரத்தால் வரும் ஆபத்துக்களை தவிர்த்திடவும் தேவையான பங்களிப்பைச் செய்ய செயல்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இந்த மூன்று செயல்பாடுகளையும் மக்கள் நலன் பின்புலத்தில் வைத்து செயல்பட்டால்

உலகமயப் பொருளாதாரத்தால் உருவாக்கப்பட்ட செல்வம் அனைத்துத்தரப்பு மக்களுக்கும் சென்றடைய வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதற்கான அரசியல், ஆட்சி, ஆளுகை, நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவைகளின் விளைவுகள் என்னென்ன என்பதுதான் பலரின் கேள்வி. ஏனென்றால் இந்த உலகமயப் பொருளாதாரம் முன்னெடுக்கப்பட்டபோது மிகப் பெரிய அளவில் மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியும் எதிர்ப்புக்களும் உருவாகின. இருந்தபோதும் மக்கள் அறியாமையால் எதிர்க்கிறார்கள், அதன் பலன்களை அனுபவிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று வாதிட்டு உலகமயப் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பல ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு என்னென்ன விளைவுகளை உலகமயப் பொருளாதாரம் கொண்டு வந்துள்ளது என்று பட்டியலிட்டன.



ஜோசப் ஸ்டிக்லிட்ஜ் என்ற பொருளாதார பேராசிரியர் 2001-ஆம் ஆண்டில் பொருளாதாரத்திற்கு நோபல் பரிசு பெற்றவர். உலக வங்கியில் பணியாற்றியவர். அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் பொருளாதார ஆலோசனைக் குழுவில் உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். அவர் எழுதிய “உலகமயமும் அதன் அதிருப்தியும்” என்ற பிரசித்தி பெற்ற புத்தகம் பத்து லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாயின. அடுத்து அவர் எழுதிய “உலகமயப் பொருளாதாரத்தை செயல்பட வைப்பது” என்ற புத்தகமும் அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்த

ஒன்று. இவர் நிறைய கட்டுரைகள் புத்தகங்கள் எழுதியிருந்தாலும் எப்படி உலக வங்கியும் அமெரிக்காவும் முறைமாற்று செய்து இந்த சந்தைச் செயல்பாட்டைக் கொண்டு சென்றது என்பதையும், இந்த உலகமயப் பொருளாதாரத்தை அனைவருக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் செய்ய முடியும் என்பதையும் விளக்கியுள்ளார். உலகமயம்தான் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டி என்று வாதிடுவோர் இந்த நூல்களைப் படித்தால் எவ்வளவு மோசமான பார்வைகளைக் கொண்டதாக பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். மக்கள் நலன் என்பது எப்படி பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, பொருளாதார ஆதிக்கத்தின் மூலம் நாடுகளை சீரழிக்கும் செயல்பாடுகள் நடந்துள்ளன என்பதை நாம் தெள்ளத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இவர் உலகமயப் பொருளாதாரத்தை ஆதரிக்கும் ஒரு பொருளாதாரப் பேராசிரியர். ஆனால் அவர் எதற்காக ஆதரிக்கின்றாரோ அது நடைபெறவில்லை. இந்த உலகமயப் பொருளாதாரத்தால் கிடைக்கக்கூடிய பயன்களை அனைவருக்குமானதாக மாற்ற முடியும், குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு எப்படி பயனளிக்கச் செய்ய முடியும், இயற்கை எப்படி பாதுகாக்க முடியும் என எல்லா வாய்ப்புக்களையும் இவர் ஆய்வு செய்து வாய்ப்புக்களை பட்டியலிட்டுள்ளார். ஆனால் நடப்பது முற்றிலும் மாறானது என்பதையும் இந்த இரண்டு புத்தகங்களிலிருந்தும் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

அடுத்த ஒரு புத்தகம் “ஏழைகளுக்கான வங்கியாளர்: கிராமின் வங்கியின் கதை” என்ற புத்தகம். இந்தப் புத்தகம் என்பது 2006 ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெற்ற கிராமின் வங்கியை வங்க தேசத்தில் தோற்றுவித்த முகமது யூனஸ் அவர்களின் சுயசரிதம். இவர் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் மன்மோகன் சிங் அவர்களின் வகுப்புத் தோழர். இவர்தான் முதன் முதலில் ஏழைகளைப் பற்றிய ஒரு தவறான கருதுகோளை உடைத்துப் போட்டவர். பொதுவாக ஏழ்மைக்கு ஆட்பட்டவர்கள் ஒழுக்க நியதிகளுக்கு உட்பட்டு நியாயமாக வாழ்க்கை விழுமியங்களை கடைப்பிடிக்க மாட்டார்கள் என்ற கருதுகோளை தன் வங்கியின் மூலம் ஏழைகளை மரியாதையுடன் நம்பிக்கை கொண்டு நடத்திட ஆரம்பித்தால் அவர்கள் எல்லோரையும் விட வாழ்க்கை விழுமியங்களையும் ஒழுக்க நியதிகளையும் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்பதை ஏழைப் பெண்களின் செயல்பாடுகள் மூலம் நிரூபணம் செய்தவர். அவர் ஒரு பேராசிரியர். வகுப்பெடுக்கும்போது அந்தப் பல்கலைக் கழக நுழைவாயிலில் நடந்த ஒரு சோக நிகழ்வு அவரை ஒரு புதிய வங்கியைத் துவங்கி, அதற்கு புதிய இலக்கணம்

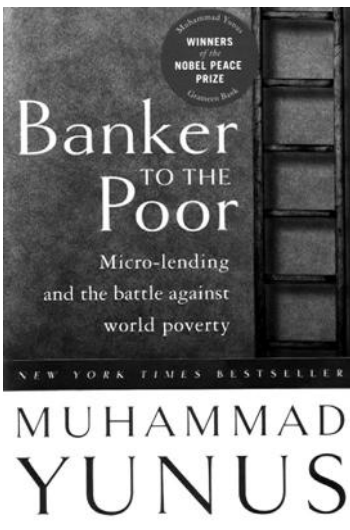
வகுத்து உலகுக்கே ஏழ்மை ஒழிப்புக்கு வழிகாட்டியவர். அவர் எழுதிய நூலைப் படித்தோமேயானால் உலக வங்கி எப்படியெல்லாம் அட்டுழியம் செய்யும் என்பதை புரிந்து கொள்ளலாம். அவர் செயல்பாடுகளில் எவ்வளவு குருக்கீடுகளைச் செய்தது உலக வங்கி என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம் இந்தப் புத்தகத்தின்

மூலம். அதே நேரத்தில் ஏழைகள் இணைந்து திறனை அதிகப்படுத்தி தொழில் நுட்பத்தைக் கையாளக் கற்றுக் கொண்டால் எவ்வளவு பெரிய மாற்றத்தை ஏழைகளின் வாழ்வில் ஏற்படுத்தலாம் என்பதை விளக்கும் நூல்.

அடுத்து ஹசுன் ஜங் என்ற பேராசிரியரின் புத்தகமான “முதலாளித்துவத்தின் இரகசிய வரலாறும் தங்குதடையற்ற வணிகத்தின் வெற்றுப்புணைவும்” என்ற புத்தகம் உலகமய பொருளாதாரத்தால் ஆப்ரிக்க நாடுகளின் அழிவை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். லாபம் சம்பாதிப்பதில் ஈடுபட்ட சந்தை அரசை, கொள்கையை பந்தாடிவிட்டு மக்களை நுகர்வு வெள்ளத்தில் மிதக்க வைத்து, ஆட்சியாளர்களை கைப்பொம்மையாக்கி மக்களாட்சியை கேலிக்கூத்தாக்கிய அம்சங்களை விளக்கியுள்ளார். வெளியில் பேசும் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளுக்கும் உள்ளே நடக்கும் அலங்கோலங்களையும் விளக்கிய புத்தகம் இது. எந்தக் கட்டுப்பாடும் இன்றி வல்லான் வகுத்ததே வழி என்று இந்த நிதி நிறுவனங்கள் சந்தைச் சக்தியின் மூலம் நடத்திய அத்துமீறல்கள் நாடுகளையும் ஏழைகளையும் எப்படியெல்லாம் வாட்டி வதைத்துள்ளது என்பதை படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

அடுத்து 2017 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த “தேர்தல்கள் விற்பனைக்கு: வாக்குகளை வாங்குவதன் காரண காரியங்கள்” என்ற புத்தகம் ஆசியக் கண்டத்தில் எப்படி வாக்குகள் சந்தைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை மிகப் பெரிய ஆய்வினை ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் குழு செய்து வெளியிட்ட புத்தகம்தான் இது. இதைப் படித்தால் மக்களாட்சி எப்படிக்கேலிக்கூத்தாக்கப்பட்டுள்ளது. கட்சிகள் எப்படி பணம் ஈட்டுகின்றன, எப்படி வாக்குகளை சந்தைப் படுத்துகின்றார்கள், அரசியல் கட்சிகள் யாருக்காக செயல்படுகின்றன. சந்தைக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் உள்ள உறவுமுறை என்ன, இதன் விளைவுகள் என்னென்ன? என்பதை விளக்கும் புத்தகம் இது.

அடுத்து 2020 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வெளிவந்த ஐ.நாவின் மானுட மேம்பாட்டு அறிக்கை ஒரு முக்கியமான கருத்தை மையப்படுத்தி இந்த அறிக்கைகளை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது. மானுடத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் உள்ள உறவுமுறை அதில் ஏற்பட்ட விரிசல்கள், அதனால் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்பட்ட சிதிலங்கள் அனைத்தையும் படம் பிடித்து காண்பித்து இனி உலக நாடுகள் வளர்ச்சி என்ற பெயரில் இயற்கையைச் சீரழிக்க முடியாது. அது வருங்காலச் சந்ததியினரை மிகப் பெரிய பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கும் என்பதனை சுட்டிக்காட்டி இனி



எப்படி மானுடம் தன்னை சூழல் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான செயல்பாடுகளை வடிவமைத்து செய்ய வேண்டும் என்பதனை விளக்கியுள்ளது.

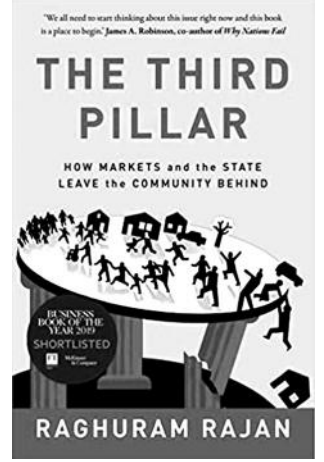
அடுத்து ஆக்ஸன் எய்டு என்ற நிறுவனம் கொண்டு வந்த உலக ஏற்றத்தாழ்வு அறிக்கை அடுத்த நிலையில் உலகமயப் பொருளாதார காலத்தில் பொருளாதாரம் வளர்ந்த சூழலில் மக்களின் ஏற்றத் தாழ்வுகள் எவ்வளவு மோசமான சூழலுக்குச் சென்றுள்ளது என்பதை படம் பிடித்துக் காண்பித்து ஏழைகளின் வாழ்வு எப்படி நிர்மூலமாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் விளக்கியுள்ளது. இதே நிறுவனம் ஏழைகளின் சுகாதாரம் பற்றியும் ஓர் ஆய்வறிக்கையைத் தயாரித்து, ஏழைகள் எந்த அளவுக்கு விளிம்பு நிலைக்குச் சென்றுள்ளார்கள் என்பதனையும் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது.

அடுத்து சமீபத்தில் வந்துள்ள பருவநிலை மாற்றத்திற்கான பன்னாட்டு வல்லுனர் குழு தயாரித்த பருவநிலை மாற்றம் பற்றிய அறிக்கை. இந்த அறிக்கை அபாயச்சங்கை உலகிற்கு ஊதிவிட்டது என்றே கூறலாம். இனிமேலும் காலம் தாழ்த்தாமல் உலக நாடுகள் பருவநிலை மாற்றம் பற்றிய புரிதலுடன் பல்நிலைச் செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்கவில்லை என்றால் உலகை அழிவுப்பாதையில் விரைந்து அழைத்துச் செல்கின்றீர்கள் என்று பொருள்பட எதிர் வருகின்ற அபாயங்களை பட்டியலிட்டு வெளியிட்டு உலகில் பொது விவாதத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

அரவிந்த் வீர்மணி என்ற பொருளாதார வல்லுனர் அரசுக்கு ஆலோசகராக பொருளாதார வளர்ச்சிக்குச் செயல்பட்டவர். அவர் “புதிய மேம்பாட்டுக்கான மாற்று வழிமுறை” என்ற தலைப்பில் எகனாமிக்ஸ் அண்டு பொலிட்டிக்ஸ் வீக்லி என்ற ஆய்வுச் சஞ்சிகையில் ஒரு பெரிய விரிவான கட்டுரை எழுதி இருந்தார். அந்தக் கட்டுரையில் அரசு மக்களின் மேம்பாட்டுக்கு ஒரு காலத்தில் முழுப் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டது. ஆனால் அந்த பொறுப்பை நிறைவேற்ற இயலவில்லை தோற்றது. அதேபோல் அரசுக்கு உதவி செய்து, பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டு அரசு செய்ய முடியாத மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளை சந்தை செய்யும் என்றுதான் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை நோக்கி நாடுகள் சென்றன. முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு என்ன விளைவு என்று ஆய்வு செய்து பார்த்தபோது சந்தையும் தோற்றது. ஏனென்றால் இந்தியாவில் 25 ஆண்டுகள் 7லிருந்து 7.5 சதவிகிதம் பொருளாதார வளர்ச்சி இருந்தபோதும், அதன் தாக்கத்தை மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டில் குறிப்பாக ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் பார்க்க முடியவில்லை. அடைந்த

வளர்ச்சியை யாரோ பற்றிச் சென்று விட்டனர். எனவே அரசும் தோற்றது, சந்தையும் தோற்றது என்றும் மாற்று முறை காண வேண்டும் என்றும் எழுதினார். அந்த மாற்றுமுறை என்பது மக்களை அதிகாரமளிப்பது, அதிகாரத்தை பரவலாக்குவது, வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவது, மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டிய உரிமைகளை அளித்திடல், எல்லா மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளிலும் சுற்றுச்சூழல் என்பதை பின்புலத்தில் வைத்துச் செயல்பட்டாலன்றி ஏழைகள் வாழ்வில் மேம்பாட்டினைக் கொண்டுவர இயலாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

அடுத்து ரிசர்வ் வங்கியின் முன்னாள் ஆளுநர் ரகுராம் ராஜன் “மூன்றாம் தூண்” என்ற புத்தகத்தில் அரசும் சந்தையும் மக்களைப் புறந்தள்ளி விட்டது. சமூகப் பிரச்சினை புறந்தள்ளி சந்தைக்காக அரசு செயல்படுவதும், அரசுக்காக சந்தை செயல்படுவதுமாக



இருந்து சமூகப் பிரச்சினை புறந்தள்ளி செயல்பட்டதன் விளைவு இன்று இவ்வளவு பொருளாதார வளர்ச்சி இருந்தும் சாதாரண மக்கள் பிரச்சினைகள் கூட தீர்க்கப்படவில்லை. எனவே மாற்றுமுறை தேவை என்று வாதிட்டார். மற்றொரு முக்கியமான புத்தகம் “அரசு சுருங்குகிறது என்பது ஒரு மாயை” என்ற தலைப்பில் பல்தேவ் ராஜ் நய்யர் எழுதியுள்ளார். இந்தப் புத்தகம் உலகமய பொருளாதாரம் வரும்போது பல அரசாங்கச் செயல்பாடுகளிலிருந்து அரசுத் துறைகள் விலகி அரசைக் குறைத்து ஆளுகையை கூட்டுவது என்பதுதான் பிரகடனம். ஆனால் இந்தியாவில் அரசுத் துறைகள் மென்மேலும் வளர்ந்த வண்ணம்தான் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல மேம்பாட்டுக்கான பணிகளை தொடர்ந்து செய்வதாகவும் பிரகடனப்படுத்துகிறது. இருந்தபோதிலும் அந்தச் செயல்பாடுகளில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் எந்த மேம்பாட்டையும் கொண்டுவரவில்லை என்று விவாதிக்கிறார்.

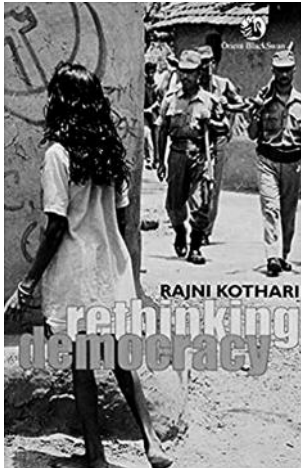
2008ஆம் ஆண்டு பித்யூத் சக்ரோபர்த்தியும் மொகித் பட்டாசார்யாவும் இணைந்து “ஆளுகை ஓர் தர்க்கவாதம்” என்ற புத்தகத்தை தொகுத்து ஆக்ஸ்போர்டு பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டனர். இந்தியாவில் தலை சிறந்த பேராசிரியர்களிடமும், வெளிநாடுகளிலிருந்து

பிரசித்தி பெற்ற பேராசிரியர்களிடம் கட்டுரைகளை வாங்கித் தொகுத்து வெளியிட்டனர். இந்தப் புத்தகம் உலகமயப் பொருளாதாரத்தில் எப்படி ஓர் அரசாங்கம் தன் ஆளுகைச் செயல்பாட்டை மாற்றியமைத்துக் கொள்கிறது என்பதை விளக்கியுள்ளனர். ஆட்சி என்பதிலிருந்து ஆளுகை என்ற சொல்லுக்கு மாறும்போது அரசு எப்படி மாற்றங்களைப் பார்க்கிறது என்பதை விவாதிக்கிறது.

அதே இரு பேராசிரியர்களும் “நிர்வாக மாற்றமும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும்” என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை தொகுத்து அதே பதிப்பகத்தார் மூலம் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்தப் புத்தகத்திற்கும் உலகில் தலைசிறந்த நிர்வாகவியல் நிபுணர்களைக் கண்டுபிடித்து கட்டுரைகளை வாங்கி பதிப்பித்துள்ளனர். இந்தப் புத்தகத்தில் எவ்வாறெல்லாம் பொது நிர்வாக முறை இந்த உலகமயப் பொருளாதாரத்தால் மாற்றம் பெற்று வருகிறது, அதில் உள்ள சிக்கல்கள் என்னென்ன, திணரும் நாடுகள் கொடுக்கும் காரணங்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இதே காலக் கட்டத்தில் இந்தியாவின் தலைசிறந்த அரசியல் அறிவியல் அறிஞர் ரஜினி கோத்தாரி ‘மக்களாட்சி மீள்பார்வை’ என்ற ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். அதில் நம் மக்களாட்சி ஒரு தேக்க நிலைக்கு வந்துவிட்டது, இதிலிருந்து நாடு மேம்பட புதிய அரசியல் செயல்பாடுகள் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். நம் அரசியல் கட்சியின் அரசியல் என்பது ஒரு நிலைக்கு மேலே செல்ல இயலவில்லை. எனவே புதுத் தடம் காண முயல வேண்டும் என புதிய பாதை காட்டியுள்ளார்.

மேற்கூறிய புத்தகங்கள் நமக்குத் தரும் செய்திகள் பல. நாம் நினைப்பதுபோல் ஆட்சியாளர்கள் மக்கள் சிந்தனை கொண்டு அறிவியல் பூர்வமாக முடிவெடுத்து மக்கள் நலம் பேணவில்லை. அவர்களின் அரசியல் என்பது கட்சிகளின் வளர்ச்சியில் கட்டமைக்கப்பட்டது. கட்சி நலன், தேர்தல் செயல்பாடு என்பதிலிருந்து



கட்சிகளால் வெளியேறி மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவல்ல ஆட்சியை ஆளுகையை நடத்தவில்லை. மக்கள் பிரச்சினைகள், மக்கள் நலன் அனைத்தும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டன. இரண்டு சந்தையை கட்டுப்படுத்தும் பன்னாட்டு கம்பெனிகள் அரசாங்கத்தை தங்களுக்காக செயல்படும்

கருவிகளாக மாற்றிவிட்டனர். மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் வாக்குகளும், மக்களின் பிரதிநிதிகளும் சந்தைப்படுத்தப்பட்டு இவைகளெல்லாம் ஏலம் எடுக்கப்படுகின்றன. உலகமயப் பொருளாதாரத்தில் சந்தை தன்னை உயர்த்தி அரசையும் சமூகத்தையும் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது. இயற்கையின்மேல் போர் தொடுத்து பெருமளவில் சூழலைக் கெடுத்து விட்டது சந்தைப் பொருளாதாரம். அடுத்து மக்களாட்சியை தேர்தலுக்குள் சுருக்கி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று சந்தைக்குப் பணி செய்து அரசியல் கட்சிகள் பொருள் ஈட்டி அரசியல் செய்வது என்று புதிய அரசியலைக் கட்டமைத்து விட்டார்கள். அதேபோல் அரசாங்கம் மக்களையும் மக்கள் பிரச்சினைகளையும் புறம் தள்ளி சந்தைக்குச் செயல்படும் அமைப்பாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. புதிய சூழலுக்கு மாறுவதாகச் சொல்லி அரசு தான் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அடிப்படைப் பணிகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டுவிட்டது. அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகப்படுத்தப்பட்டு அரசின் மேல் மக்களுக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் அரசு அதன் துறைகள் மூலம் மக்கள்மேல் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவந்து செயல்பட்டதன் விளைவு எல்லை இல்லா ஊழலில் அரசாங்கம் சிக்குண்டு கிடக்கிறது.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், வளர்ச்சி வேகமான வளர்ச்சி என்ற பெயரில் மக்களையும் இயற்கையையும் சுரண்டி தனியார் லாபம் ஈட்டியதுதான் எதார்த்தமான உண்மை. அரசுதான் மக்களைக் காக்கும், மக்களின் மேம்பாட்டுக்கு உத்தரவாதம் என்ற நிலைப்பாட்டை மாற்றி சந்தைக்கு உதவி பொருளாதார வளர்ச்சி கொண்டு வந்து மக்கள் மேம்பாட்டுக்குச் செயல்படுத்தல் என்ற இலக்கை நோக்கிச் சென்று அரசு தன் அதிகாரத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் சந்தையிடம் இழந்து நிற்கிறது. மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் அரசியல் கட்சிகளை நிதி கொடுத்து சந்தைக்குச் செயல்படும் சக்தியாக அரசு மாறிவிட்டது. மக்களை நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் தோய்ந்திடும் நிலைக்கு நுகர்வோர். நடத்தை மற்றும் சிந்தனையில் மாற்றம் கொண்டு வந்து விட்டது சந்தையின் செயல்பாடுகள் மூலமாக. வேகமான வளர்ச்சி இயற்கையை எல்லை இன்றி சுரண்டி உலகம் வெப்பமாகக் காரணமாக அமைந்துவிட்டது. இயற்கையும், ஏழைகளும் தான் மிகப் பெரிய பாதிப்புக்கு உள்ளாகி உள்ளனர். இதுவரை கொண்டு வந்த எந்தக் கோட்பாடும் இன்று செயல்படவில்லை. எல்லாக் கோட்பாடுகளையும் உடைத்தெறிந்து விட்டன உலகமயப் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள். இந்தச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் பாரதி எழுதிய கட்டுரை “கொள்ளையடிப்பதை கொள்கையாக” என்பதை ரூபகப்படுத்துகிறது. சரி இவைகளெல்லாம் நிதர்சனமான உண்மை தான்.

இதை உணர்ந்து பார்த்த ஒரு குடிமகனாக என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதுதான் அடிப்படையான கேள்வி.

உலகில் நடந்த எல்லா மாற்றங்களுக்கும் ஒருசிலர் உணர்வுடன் சமுதாயச் சிந்தனையுடன் தியாக உணர்வுடன், அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட்டது தான் காரணங்கள். அது அமெரிக்க விடுதலையானாலும், பிரெஞ்சுப் புரட்சியாக இருந்தாலும், ரஷ்யப் புரட்சியாக இருந்தாலும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி மக்களாட்சி விரிவாக்கமாக இருந்தாலும் சரி அனைத்தும் தானாக வந்தது கிடையாது. இவைகளுக்குப் பின்னால் லட்சக் கணக்கான மக்களின் தியாகமும் உழைப்பும் இருக்கின்றது. எனவே இன்றைய சூழலில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணும்போது என் ஞாபகத்திற்கு வருவது இங்கிலாந்து தேசத்தில் மக்கள் சபையில் இளம் உறுப்பினராக இருந்த வில்லியம் விபர்போர்ஸ் 1807ல் அடிமைமுறைக்கு எதிரான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அவரது நண்பர்கள் கருங்கல்லில் ஏன் மோதுகிறாய் என்று கூறி விமர்சித்தபோதும் தொடர்ந்து தொடர்வினை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார் தளர்வில்லாமல். அவர் இறப்பதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் அடிமைமுறைக்கு எதிரான சட்டம் 1833ல் நிறைவேற்றப்பட்டது ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றத்தில்.

மானுட வரலாற்றில் அவர் செய்த சாதனை மகத்தானது. மாண்புடையது. எனவே எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும் நாம் ஒரு மக்களாட்சி நாட்டில் குடிமகனாக நாம் செய்ய வேண்டிய பணிகளை பொறுப்புடன் செய்தாக வேண்டும். நாம் உலகை மாற்றுவதற்கு முன், நாட்டை மாற்றுவதற்கு முன், மாநிலத்தை மாற்றுவதற்கு முன், நம்மை மாற்றிக் கொண்டு, நாம் வாழும் இடத்தில் வசிக்கும் வாய்ப்பில்லா ஏழை மக்களுக்கு அவர்களுடன் சேர்ந்து பணி செய்வதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய நற்பணியாகும். இப்படிப்பட்ட பணிகளை நாட்டில் சமூகத்தில் பல இடங்களில் சமுதாயச் சிந்தனை கொண்டு செயல்பட்டு வருவதைப் பார்க்க முடியும். நாட்டில் கடைக்கோடியில் அடிநிலையில் வாழும் ஆதிவாசிகளுடன் வாழ்ந்து செயல்படும் பலர் நமக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம், பல பணிகளை அவர்களுக்காகச் செய்து குட்டி மகாத்மாக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதேபோல் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் கடைநிலையில் வாழக்கூடிய மக்களுக்காக பணியாற்றத் தேவை ஒரு புரிதல் அந்தப் புரிதலுடன், மக்களாட்சி தரும் வாய்ப்பினை பயன்படுத்தி, அகிம்சையைப் பின்பற்றி தொடர்ந்து போராடி அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றுவது என்பதுதான் ஒரு பொருளுள்ள மானுட வாழ்வு.



07.08.2021 அன்று ஓட்டன்சத்திரத்தில் 35-வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை திமுக நகர கழக செயலாளர் ப.வெள்ளைச்சாமி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் மூத்த தோழர் எஸ்.ஆர்.இராமகிருஷ்ணன், என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் ஏ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திண்டுக்கல் கிளை மேலாளர் க.எத்திராஜ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



# கிராவின் கரிசுக்காடு

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி,,

கிராவுக்கு தம் மண்ணின் மீது இருந்துள்ள பற்றை அவருடைய எழுத்துகளின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் அறியலாம். நல்லவர், கெட்டவர் என எல்லோரையும் இனங்கண்டுள்ளார். ஒட்டுமொத்தமாகக் கரிசல் காட்டு மக்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"என்னுடைய இந்த மக்களிடத்தில் அன்பு இருக்கின்றது. பிரியமிருக்கிறது. பூமி வறண்டிருந்தாலும் மனசில் ஈரம் இருக்கிறது. வேட்டி கருப்பாக இருந்தாலும் மனசு வெள்ளையாக இருக்கின்றது. உடம்பு அழுக்காக இருந்தாலும் நாக்கு சுத்தமாக இருக்கின்றது" (கரிசல் கதைகள், ப.4)

இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பார்கள். கிராவுக்குத் தம்முடைய பூமியாகிய கரிசல்காடு காவிரி பாயும் புண்ணிய பூமியாக இல்லையே என்னும் வருத்தம் ஆழ் மனதில் இருப்பதைக் கரிசல் கதைகள் முன்னுரை வழி அறிய முடிகின்றது. **இப்படியான ஒரு புனித நதி ஓடும் பாக்கியம் செய்யவில்லை இந்தக் கரிசல் மண் (ப.5).** மேலும் காவிரி பாய்வதால் சோழ நாட்டில் எவ்வளவு செழிப்பாக உள்ளது என்பதை தி.ஜானகிராமனின் எழுத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். 'தண்ணீர் குழாயிலும் தான் வருகின்றது, ஆனால் ஒரு ஆற்றில் ஓடும் போது இப்படியா பாட்டாகக் கேட்கும், கோயிலாக உயரும், கூர் அறிவாக வளரும், (ப.4)

தி.ஜானகிராமன் நாணயத்தின் ஒரு பக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். காவிரி ஆற்றில் நீர் ஓடும் போது பாட்டு முதலிய ஆய கலைகளும் வளர்ந்தன. இருகரைகளிலும் காவிரித் தொடக்கம் முதல் கடைமடை வரை கோயில்கள் உயர்ந்தன, ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதியும் வளர்ந்தது. எல்லாமே உண்மைதான்.

நிலவுடைமை முழுவதும் யாரிடம் இருந்தது? கதிரோன் தோன்றினான் / கவலை கொண்டு ஏங்கினோம் / உடையோ கோவணம் / உணவோ நீராரம். நிலவுடைமையோடு பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் பல நூற்றாண்டுக் காலம் பிணைக்கப்பட்ட சங்கிலியைப் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் நொறுக்கித் தள்ளியது. திராவிடச் சித்தாந்தம் விழிப்புணர்வு, கல்வி, வேலை வாய்ப்பைக் கொடுத்தது.

கரிசல் மண்ணில் காவிரி போன்ற வளமான நதி பாய வேண்டும் என கிரா ஏன் விரும்பினார் என்றே தெரியவில்லை. அப்படிப் பாயும் சூழல் ஏற்பட்டிருந்தால் வழக்கமாக எல்லா ஆற்றுக் கரைகளிலும் புற்றுக்களைப் போல வழிபாட்டுத் தலங்கள் வளர்ந்திருக்கும். காவிரியாற்று மக்கள் போலக் கரிசல் மண் மக்களும் கதிரோன் தோன்றினான்... என்று ஒப்பாரி வைத்து இருப்பார்கள்.

### நாற்காலி

கிரா கதையாக எழுதினாலும் கட்டுரையாக எழுதினாலும் கடுதாசியாக எழுதினாலும் அவை கரிசல் மண்ணில் வாழ்பவர்களை மட்டுமல்லாமல் எல்லா வட்டாரங்களிலும் வாழ்பவர்களின் நினைவுகளையும் கிளறி விடுகின்றன.

பெஞ்சுகள் இல்லாத காலத்தில் செத்தவர்களை நார்க்கட்டிலில் போட்டு அழுவார்கள். பெஞ்சு வந்த பிறகு அதில் கிடத்தினார்கள். பெரும்பாலான வீடுகளில் நார்க்கட்டில் கிடக்கும். தெருவுக்கு ஒன்று இரண்டு வீடுகளில்தான் விசிப்பலகை எனப்படும் பெஞ்சு இருக்கும். ஒதியம் பலகையால் செய்ததில் படுத்தால் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் என்று செய்து வைத்திருப்பார்கள். அதைப் போய்த் தூக்கி வருவார்கள்.

காரியம் முடிந்ததும் இனி இழவு நேரக்கூடாது என்பதற்குக் குறியீடாக அந்தப் பெஞ்சை உதைத்துச் சாய்த்து விடுவார்கள். ஈரம்பட்ட அது ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே சட்டம், கால் கழன்று விடும்.

உட்கார்ந்து பிள்ளை படிக்கட்டும், எழுதட்டும் என்று பெற்றோர் ஆசையாக ஒரு மேஜை, நாற்காலியைச் செய்து போட்டார்கள். பிணத்தை உட்கார வைக்கும் பழக்கத்தை எந்த ஊருக்கோ



துக்கத்துக்குப் போனவர்கள் பார்த்து விட்டு இங்கேயும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

பிணத்தை உட்கார வைக்க ஆரம்பிக்கும் பழக்கம் உருவான பிறகு பெரியவர்கள் அடிக்கடி இறந்தார்கள். ஆடு, மாடு மேய்ப்பவர்களிடம் அவற்றின் வாடை ஒட்டிக்கொள்வதைப் போல அந்த நாற்காலியிலும் பிணவாடை படிந்துவிட்டது.

‘நாற்காலி’ சிறுகதையைப் படித்த போது வியப்பாக இருந்தது. நாற்காலியில் உட்கார வீட்டில் உள்ளோர் காட்டிய ஆர்வம், பிணம் உட்கார வைத்த பிறகு ஏற்பட்ட பயம் போன்றவற்றைக் கிரா எதார்த்தமாக

எழுதியுள்ளார். எல்லோருக்கும் நடப்பியலுடன் தொடர்பு இருக்கும். படைப்பாளரே உருவம் கொடுப்பர்.

இப்படி ராயங்கல ஸ்ரீ கிருஷ்ணராஜ நாராயணப் பெருமாள் என்னும் பல அடைமொழிகள் பெற்ற இயற்பெயரை உடைய கிராவைப் பற்றி நிறைய எழுதலாம். அவர் தொகுத்துள்ள வழக்குச் சொல்லகராதி (அன்னம், 2008) குறிப்பிடத் தக்க பணியாகும். முக்கியமான அகராதித் தொகுப்பாக உள்ள தமிழ்ப் பேரகராதியில் (Tamil Lexicon 1-6, Supplement) காணப்படாத நூற்றுக்கணக்கான வழக்குச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற வழக்காறுகளில் இருந்துதான் அகராதிகளில் இல்லாத வழக்குச் சொற்களைப் பெற முடியும். அரசு, பல்கலைக்கழகங்கள் வழக்குச் சொற்கள், நன்கு புழக்கத்திற்கு வந்துள்ள கலை, அறிவியல் சொற்களைத் திரட்டித் தமிழ்ப் பேரகராதியை மேலும் செழுமைப்படுத்த வேண்டும்.

கிராவின் வழக்குச் சொல் அகராதியைப் போல இன்னும் பலர் வட்டார வழக்கு அகராதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஒலி திரிந்து எல்லா வட்டாரங்களிலும் பேச்சு மொழியில் பயன்படுவற்றையும் வழக்குச் சொல்லாகக் கருதுகின்றார்கள். அகராதியில் கோட்பாடு அடிப்படையில் தொகுக்க வேண்டும். ஒரு வழக்குச் சொல் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு வட்டாரத்தில் உள்ளவர்களின் மொழியில் பயன்படுவதாக இருக்க வேண்டும். பொதுச் சொல்லாக இருந்தாலும் பொருள் வேறுபாடுமாயினும் அதனையும் வட்டார வழக்காகக் கொள்ளலாம். ‘வட்டார வழக்குச் சொற்களின் தேர்வு’ என்னும் கட்டுரையில் (பழந்தமிழில் சொல்லியல் சிந்தனைகள் 2018, 177-193) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் தோன்றி, தமிழரின் தொன்மையையும் முற்போக்குச் சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்திக்



கொண்டிருக்கும் சங்க இலக்கியங்களை நாம் மேலும் மேலும் புதிய தரவுகளுடன் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். தமிழின் தொன்மையான வட்டார இலக்கியங்கள், பழந்தமிழகத்தில் ஐவகை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், உயிரினங்கள், தாவரங்கள் போன்றவற்றை வியந்து பார்க்கும் வகையில் பதிவு செய்துள்ளன.

சங்க காலத்திற்கும் தற்காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியவை இலக்கிய வகையில் மாறுபட்டுத் தோன்றியமையால் தொன்மைத் தொடர்பு நிறைய அறுபட்டு விட்டன எனலாம். ஆனால் இக்காலத்தில் வட்டார வழக்கு சார்ந்து தோன்றிய படைப்புகளில் சங்க இலக்கியச் சாயல் தெரிகின்றது. பொதுவாக எழுதப்படும் புதுக்கவிதைகளில் சங்ககாலப் பாலை நிலம் தெரிகின்றது. கிராவின் கோபல்லபுரத்து மக்கள் என்னும் புதினத்தைப் பற்றித் திறனாய்வாளர் வெங்கட்சாமிநாதன் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

**‘அவருடைய சொந்த கிராமத்து மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை தான் அவருக்குத் தெரியும். அவர்களை உள்ளடக்கியிருந்த பிரதேச சட்டம்தான் அவருடைய உலகம். அந்த வட்டத்தை விட்டு வெளியே அடியெடுத்து வைத்திராதவர் அவர். அவருக்குத் தெரிந்ததை மட்டுமே, அவர் தெரிந்து கொண்ட முறையில் எழுதினார். தமிழ் இலக்கிய உலகில் இது புதிய தடங்களைப் பதித்ததோடல்லாமல் தமிழ்மொழிக்கும் பெருமை சேர்த்தது. இந்தக் கரடுமுரடான, அப்பாவித்தனமான, சுவாரசியமான, மனத்தடைகளற்ற மண்வாசனையுள்ள மனிதர்கள் நிரம்பிய உலகத்தைத் தமிழ் அறிந்ததில்லை’ (கோபல்லபுரத்து மக்கள், 1993:5).**

மீரா தொகுத்துப் பதிப்பித்துள்ள ‘ராஜநாராயணியம்’ (1985) என்னும் ஆய்வு நூலிலும் பல ஆய்வாளர்களும் படைப்பாளர்களும் கிராவைப் பற்றி நிறைய எழுதியுள்ளார்கள்.

வெங்கட்சாமிநாதன் குறிப்பதைப்போல, தற்காலத்தில் மண்வாசனையுள்ள மனிதர்கள் நிரம்பிய உலகத்தைத் தமிழ் அறியச் செய்ததில் கிரா ஓர் அண்ணல் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் ஈராயிரம், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தமிழ் மண் வாசனையை நிறையவே அறிந்துள்ளது. தற்காலமும் பொற்காலமும் என்னும் நூலுக்காகச் சங்க காலத்தையும் தற்காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அவ்வளவு செய்திகள் இரண்டுக்கும் தொப்புள் கொடி உறவு அறுபடாமல் காணப்படுகின்றன. இரண்டு, மூன்று தொகுதிகள் எழுதும் அளவிற்குக் கிடைத்துள்ளன.

இடைக்காலங்களில் தோன்றிய இலக்கிய வகைகளில் மக்களின் வாழ்க்கையும் வழக்காறுகளும்

அதிகம் பதிவாகவில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது. ஒன்றே ஒன்றைச் சான்றுக்குக் கூறலாம். சிறுவர்கள் நீர்நிலைகளில் குளித்து விளையாடும் போது மரங்கள், மதகு, பாலத்தில் ஏறிக் குதித்து அடியில் போய் மண் அள்ளி வருவது அண்மைக் காலத்தில் அறுகிப்போனாலும் அறுபது-எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதுதான் விளையாட்டு. அழுக்குப் போகக் குளிக்கப் போனால் மணிக்கணக்கில் நீரில் விளையாண்டு சேடை படிந்த உடம்புடன்தான் சிறுவர்கள் வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

புனை பெயர் கொண்ட சங்கப் புலவர் தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து / குளத்து மணற் கொண்ட கல்லா இளமை (புறம் 243: 9-10) எனத் தம் இளமைக் காலப் பசுமை நினைவைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

கிரா எந்த அளவிற்கு விரிவாகச் சங்க இலக்கியங்களைப் படித்துள்ளார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் கிராவைப் படிக்கும்போது சங்க கால மாந்தர்களும் வருணனைகளும் ஆங்காங்கே அவர் எழுத்துகளோடு ஒட்டி உறவாடுகின்றமையைக் காண முடிகின்றது.

இப்படிப் பார்க்கும்போது கிராவின் பதிவு கரிசல் மண் பற்றியதாக இருந்தாலும் அமைதியான குளத்தில் வீசப்பட்ட கல் வட்ட அலைகளைக் குளம் முழுவதும் பரப்புவதுபோல அவர் படைப்புகளும் செய்துள்ளன. எனவேதான் கிரா வட்டார வழக்கிற்கு ஓர் அண்ணல்.

சங்க காலத்தைத் தற்காலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது போல கிராவின் கரிசல்மண் பதிவுகளையும் பிற வட்டார வழக்குகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். குடம், ஆர்க்கால், பட்டகை, கட்டு அமைப்பில் சக்கரம் உள்ள கட்டை வண்டி தற்போது முற்றிலுமாக இல்லை. வெளியூர் போய்விட்டு வரும்போது பூமியின் சூடு, வெயில் போன்றவற்றால் கட்டுக் கழன்று விடும். கட்டுக் கழன்றால் வண்டி விழுந்து நொறுங்கி விடும். முன்னெச்சரிக்கையாக வரும் அல்லது போகும் வழியில் நீர் நிலையில் இறக்கிச் சக்கரத்தை நனைப்பார்கள். குளம், குட்டை இல்லாவிட்டால் கிணற்றுநீரை மொண்டு ஊற்றியாவது ஈரப்படுத்துவார்கள். எங்கும் நடக்கும் இந்த நிகழ்வைக் கிரா நினைவு கூர்ந்து நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். (கோபால கிராமம் 2014:24)

கிராவை இனங்கண்டு புதுச்சேரிப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்புப் பேராசிரியர் என்னும் பதவியை வழங்கியது பாராட்டத்தக்கது; அவரது தேடலுக்குக் கிடைத்த பெருமை. முனைவர் பட்டம் பெற்றும் நிரந்தரப் பதவி கிடைக்காமல் எண்ணற்றோர் இருக்கும் நாட்டில் மழைக்காக மட்டும் பள்ளிக்கூடத்துப் பக்கம் ஒதுங்கிய கிராவை இனங்கண்டு பெருமைப் படுத்திய அன்றைய புதுச்சேரி பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தைப் போற்ற வேண்டும்.

செடியைப் பெயர்த்து இன்னோர் இடத்தில் நட்டாலும் அதன் இயல்பு மாறாது என்பதற்கு கிரா ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

க.பஞ்சாங்கத்திற்கு அளித்துள்ள பேட்டி பின்வருமாறு உள்ளது.

**‘பிறந்த வீட்டையும் மண்ணையும் துடைத்தெறிந்து விட்டுப் புகுந்த வீட்டோடு ஒட்டிவாழும் நமது பெண்டிரைப் போல வாழக் கற்றுக் கொண்டுவிட்டோம். என்றாலும் எழுதிப் பார்க்கலாமே. (கி.ராஜநாராயணன் புனைகதைகளும் இயற்கையை எழுதுதலும், 2012, 159-160).**

வானம் பார்த்த பூமியில் வாழ்ந்த கிரா புதுச்சேரிக்கு இடம் பெயர்ந்தாலும் இறுதி மூச்சை விடப்போகும் காலத்திலும் கரிசல் மண்ணின் வறட்சியே கனவில் கூட வந்திருக்கும்.

**‘மழை இறங்கவிடாமல் செய்தது எது? ஊடங்காடு அழிப்புதான். அது அப்படியே இருந்திருந்தால் மழை ஒண்ணுக்குப்பாதியாவது பெய்திருக்கும். கரிசல் விவசாயத்துக்குச் சிறு மழைகளே போதும் (மிச்சக் கதைகள், 2021: 103)**

கிரா எல்லா வட்டார வழக்கிற்கும் அண்ணல். எனவே, இந்தக் கருத்தைக் காட்டை அழித்ததால் மழையை இழந்த எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

#### **புகழஞ்சலி**

ஒருவர் இறந்து பாடையில் போகும்போதுதான் அவரைப் பற்றிய நல்லது கெட்டதை மக்கள் நினைத்துக் கொள்வார்கள், பேசுவார்கள் என்று கிராமங்களில் கூறுவார்கள். அப்படி, புதுச்சேரி அரசு எழுத்தாளர் பிரபஞ்சனுக்கு அரசு மரியாதை செய்தது போலத் தகுதி இருந்தும் கிடைக்காத நோபல் பரிசு, ஞானபீட விருதைவிடப் பிறந்த மண்ணில் தகுதி அறிந்து தமிழக அரசு அளித்த இறுதி மரியாதையும் அமையப் போகும் மணிமண்டபமும் கிரா எழுத்துக்கு கிடைத்த மகுடங்கள். அவற்றுக்காகத் தமிழக அரசுக்கு நன்றி கூறிப் பாராட்ட வேண்டும்.

கிராவுக்குப் புகழஞ்சலி செய்வதற்காகப் பலர் தங்கள் கருத்துகளையும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு பதிவும் ஏதாவது ஒருவகையான பண்பை விளக்கும் வகையிலேயே உள்ளது. சில பதிவுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

**இந்த மண் உள்ளவரை, அதில் கரிசல் இலக்கியம் உள்ளவரை, ஏன் தமிழ் உள்ளவரை நமது உள்ளங்களில் அவரது புகழ் வாழும். அவர் மறையவில்லை. எழுத்துக்களால் நம் உயிரில் கலந்து வாழ்கிறார். (தினமணி, 19.05.2021, ப.50)**

எனத் தமிழக முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் நெகிழ்ச்சியோடு கிராவை நினைவு கூர்கின்றார்.

பழைய திரைப்படங்களில் மனைவி கணவனைப் பிராணநாதா என்று விளிப்பார். தொடக்ககாலப் புதினங்களிலும் விவரிப்பது பேசுவது எல்லாமே செந்தமிழில்தான் இருக்கும். பிறகு பேசும் உரையாடலுக்கு வழக்குமொழியும் விவரிப்புக்குத் செந்தமிழும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

**புதினங்களில் உரையாடலுக்கு மட்டும்தான் பேச்சுவழக்கைப் பயன்படுத்துவது என்று எழுதாத விதி ஒன்று கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த காலத்தில் ஒட்டு மொத்த படைப்பையும் பேச்சு வழக்கிலேயே எழுதி, புதிய தடத்தை உருவாக்கியவர் கிரா அவர்கள் (இந்து-தமிழ்-திசை, 21.05.2021, ப.6).**

எனத் தொல்.திருமாவளவன் குறிப்பதும் படைப்பிலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு குறிப்பிடத் தக்க மாற்றமாகும்.

**கரிசல் மண்ணையும் அதன் மனிதர்களையும் அவரைப்போல விரிவாக எழுதியவர் வேறில்லை. உலகம் கண்டு கொள்ளாத அந்தச் சம்சாரிகளை, விவசாயக் கூலிகளை, ஏழை எளிய மனிதர்களைத் தமது கதைகளின் முக்கியப் பாத்திரங்களாக்கி உலகறியச் செய்தவர் கிரா. அயிரக்கா, தொட்டண்ணா, பிச்சங்கை ராமசாமி, கோமதி, தோழன் ரங்கசாமி, அண்ணாரப்ப கவுண்டர், பப்பு தாத்தா நாச்சியார் துங்க நாயக்கர், பேரக்காள், தாசரி நாயக்கர், பிள்ளையாரப்பன், ராமசுப்பா நாயக்கர், மங்கத்தாயார் அம்மாள், சென்னம்மா தேவி, ஜோஸ்யம் எங்கட்ராயலு, மண்ணுதினனி ரெங்கநாயக்கர், பச்சை வெண்ணெய் நரசய்யா, பயிருழவு பங்காரு நாயக்கர், வைத்தி மஞ்சையா, வாகடம் புல்லையா போன்ற கதாபாத்திரங்களை யாரால் மறக்க இயலும்.**

(இந்து-தமிழ்-திசை, 21.05.2021, ப.6)

என எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் தொகுத்துக்கூறும் கதை மாந்தர்களை நினைத்துப் பார்க்கும் போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள உழைக்கும் மக்கள் நினைவுக்கு வருவார்கள்.

கட்டைக் கோவிந்தன், நெட்டைக் கோவிந்தன், வத்தல் கோவிந்தன், அழுக்குக் கூத்தா என உருவத்தாலும் கைகாட்டி மாணிக்கம், மோசடிப்பிச்சை, விரச்சீப்பி வீரப்பன் எனச் செய்கையாலும் பெயர் பெற்றவர்கள் நினைவுக்கு வருகின்றார்கள். பசுக்காரன் வீடு, ஆட்டுக்காரன் வீடு, எழுத்துக்காரன் வீடு, பள்ளிக் கொடத்தான் வீடு, முனிசிப்பு வீடு, சிப்பாய் வீடு, கொட்டாக்கார வீடு, மச்சவீடு, மாடிவீடு என வீட்டுப்பெயர்கள் எல்லாம் நினைவுக்கு வருகின்றன. இப்படி எண்ண வைத்ததற்கும் வாய்ப்புள்ள இடங்களில் பயன்படுத்துவதற்கும் நினைவூட்டியவர் கிரா. எனவே தான் அவர் வட்டார வழக்கின் அண்ணல்!

உயரிய விருதுகள் கிடைக்கலாம். கிடைக்காமலும் போகலாம். இன்று எந்தப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் ஒருவர் மகாகவியைத் தொடாமல் கடந்து விட முடியாது. அந்த முற்போக்குச் சிந்தையாளரின் இறுதி ஊர்வலத்தைப் பற்றி வைரமுத்து எழுதியதைப் படிக்கும் போது கண்ணீர் குளமாகித் தத்தளிக்கும்.

இறுதி ஊர்வலத்தினரின்  
எண்ணிக்கை...  
இருபதுக்கும் குறைவாக  
இருந்ததாம் தோழர்களே  
அவன் உடம்பில் மொய்த்த  
ஈக்களின் எண்ணிக்கையில் கூட  
ஆட்கள் இல்லையே

(கவிராஜன் கதை, ப.148)

மகாகவி சாதி நூறு சொல்லுவாய்... நீதிநூறு சொல்லுவாய்... போ போ போ என்கின்றார். 'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என உரிமையை அனைவருக்கும் வழங்கிய மகாகவி தான் 'பேய் அரசு செய்தால் பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்' என்றும் பாடியுள்ளார். எந்தப் புறம் தள்ளுதலும் ஒருவரின் புகழை ஓரங்கட்டி விட முடியாது.

உண்மை ஒன்றானால் அது அவதாரம் எடுத்துக் குழப்பாமல் ஒன்றாகவே இருக்கும். சங்க இலக்கியச் சாயலை இக்கால இலக்கியங்களில் அதிகமாகக் காணலாம். ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்குள் தெலுங்கு தேசத்தில் இருந்து குடியேறிய ஒரு சமூகத்தில் தமிழின் தொன்மை நிலைத்திருப்பதை சமல் கிராவின் படைப்புகள் வழிக்காண்கின்றார். கிராவின் எழுத்துக்குச் சூட்டப்படும் முத்தாரம்.

**கிராவின் எழுத்துலகை நான் இப்படி புரிந்து கொள்கின்றேன். இந்தப் புவியிலுள்ள நிலப்பரப்பின் நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்திருக்கிறது. கிரா தன்னுடைய ஊர்க்கரையின் பின்னணியில் அந்தக் கடலை எழுதினார். சிற்றூரின் பின்னணியிலிருந்து எழுதப்பட்டதால் அந்த நீர்ப்பரப்பு குளம் அல்ல; பெரும் சமுத்திரத்தின் ஒருபகுதி அது. ஐந்நூறு ஆண்டுகளில் இந்தத் தமிழ் நிலத்துக்கு வந்த ஒரு சமூகம் இந்த மண்ணில் ஏற்கனவே நிலைபெற்ற பல்லாயிரம் ஆண்டுத் தொன்மரபோடு கலந்தபோது பீறிட்டெழுந்த பண்பாட்டுப் படைப்பாற்றலின் முகிழ் வெளிப்பாடு இது.** (இந்து-தமிழ்-திசை, 22.05.2021, ப.6)

பிரிந்து கிடந்த ஒரு மூலதிராவிடப் பண்பாட்டின் கிளைகள் கரிசல் மண்ணில் கோபல்லபுரத்தில் ஒன்று கூடுகின்றன. அவை கிராவின் எழுத்தில் வெளிப்பட்டு எல்லா வட்டார வழக்கிற்கும் பொதுவாகின்றன.

**எளிய உழைப்பாளி மக்களின் பாடுகளையே கிராவின் எல்லாப் படைப்புகளும் பேசின. வாய்மொழிக் கதைகளைத் தொகுப்பது, வட்டார வழக்கு அகராதிகளைக் கொண்டுவர பிற படைப்பாளர்களைத் தூண்டுவது, பேச்சுமொழியை உயர்த்திப்பிடிப்பது என்கிற**

**அவரது செயல்பாடுகள் எல்லாமே உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டை உயர்த்திப் பிடிக்கும் பண்பாட்டு அரசியலாகவே நாம் பார்க்க வேண்டும்.** (தினமணி 19.05.2021, ப.5)

என ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் பார்வை மார்க்சியச் சிந்தனை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அப்படிப் பார்க்கும் பார்வைக்கும் கிராவின் எழுத்துகள் இடம் கொடுக்கும்! அவரும் ஒரு பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்தானே!

தங்கர் பச்சான் (இந்து-தமிழ்-திசை 22.05.2021. ப.10) போன்று பலரும் பன்முகத் தன்மை கொண்ட 1991-இல் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் கிராவைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் கண்டு கொள்ளவில்லை என ஆதங்கப்படுகின்றார்கள்.

**கிரா ஒரு விவசாயி, ஒரு பொதுவுடைமைவாதி, இலக்கிய கர்த்தா சாதாரண மக்களுடைய பாடுகளைப் பேசக் கூடியவர் மனிதநேயமிக்கவர் என்று பல்வேறு கோணத்தில் அவரைப் பார்க்க வேண்டும்.** (தினமணி 19.05.2021, ப.6)

என்று கே.எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன் கூறும் முறையிலும் கிராவின் எழுத்துகளில் அவரை இனம் காணலாம்.

இவ்வாறு பலர் கிராவின் ஆளுமையைத் தங்கள் கண்ணோட்டத்தில் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்கள். எல்லோருமே கரிசல் மண்ணின் மணத்தை அவர் வெளிக்கொண்ட முறையைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இந்த உலகத்தைப் புரட்டிப் போட வேண்டும் என்று நினைத்து எழுத வருபவர்களையும் எதையாவது எழுத வேண்டும் என வருபவர்களையும் வறுமை புரட்டி எடுத்துவிடுகிறது. மாமேதை கார்ல் மார்கஸ், மகாகவி பாரதியார் போன்று எண்ணிலடங்காதோர் வறுமையில் வாழ்ந்துள்ளார்கள். சங்க காலப் புலவர்கள், கலைஞர்களின் வறுமை சங்க இலக்கியங்களில் ஒருபக்கம் துருத்திக் கொண்டு தான் தெரிகின்றது. இருந்தாலும் அவர்கள் காலங்கடந்தும் நம்மோடு வாழ்கிறார்கள்.

'என்ன செய்கின்றாய்?' 'எழுத்தாளனாக இருக்கிறேன்' 'சாப்பாட்டுக்கு என்ன பண்ணுவே?' ஒரு இளைஞருடன் காமராசரின் உரையாடல் இப்படி இருந்ததாகக் கூறுவார்கள்.

**ஜெயகாந்தனுக்கு மீனாட்சி புத்தக நிலையம் கிடைத்தது போலக் கிராவின் நூல்களைப் பதிப்பிக்க அன்னம்-அகரம் கிடைத்தன. கவிஞர் மீரா, எழுத்தாளர் கி.ராஜநாராயணனின் படைப்புகளை முதன் முதலில் பதிப்பித்து உலகறியச் செய்த பெருமை அவரைத்தான் சாரும்.** (தினமணி, 23.05.2021, ப.6)

எனக் கலாரசிகள் நினைவு கூர்வதும் நினைவு கூரத்தக்கது. அப்பணியைக் கதிர் மீராவும் தொடர்கின்றார். தொப்புள்கொடி உறவாகத் தொடர்வதற்குப் 'பெரும் போக்கோடு சாத்தியப்

**படுத்தியதும் கிரா தான்'** (மிச்சக் கதைகள், 2021, ப.4) என்று கதிர் மீரா குறிப்பிடுகின்றார். தலைமுறை கடந்த இத்தொடர்பிற்கு இருவரின் பெரும்போக்கும் காரணம் எனலாம்.

**தற்போது தமிழ்நாட்டில் பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. கிராவுக்கு எந்தப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் அளிப்பதில் முந்திக் கொள்கின்றது என்று பார்ப்போம்.** (வழக்குச் சொல்லகராதி 2014-15) என்று 1982 இல் மீரா ஒரு போட்டியை வைத்துள்ளார். எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பங்கேற்கத் தகுதி இல்லைபோலும்.

கல்லூரியில் படிக்கும் காலந்தொட்டே கிராவின் படைப்புகளை படிக்கும் பழக்கம் இருந்தாலும் அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமும் ஏற்படவில்லை. சூழலும் அமையவில்லை. அண்மையில், அவர் எழுதிய நூல்களின் காப்புரிமை பற்றிய செய்திகள் வெளிவந்தன. எல்லோரும் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் அவர் வாழ வேண்டும் என்று விரும்பினாலும் அவருக்கு ஏதோ புரிந்துள்ளது. ஆயிரத்திற்கு மேல் பிறை கண்டவரல்லவா? மண்ணை உற்று உற்றுப் பார்த்த அந்தப் படைப்பாளருக்கு அவர் உடம்பைப் பற்றித் தெரியாமலா இருந்திருக்கும்?

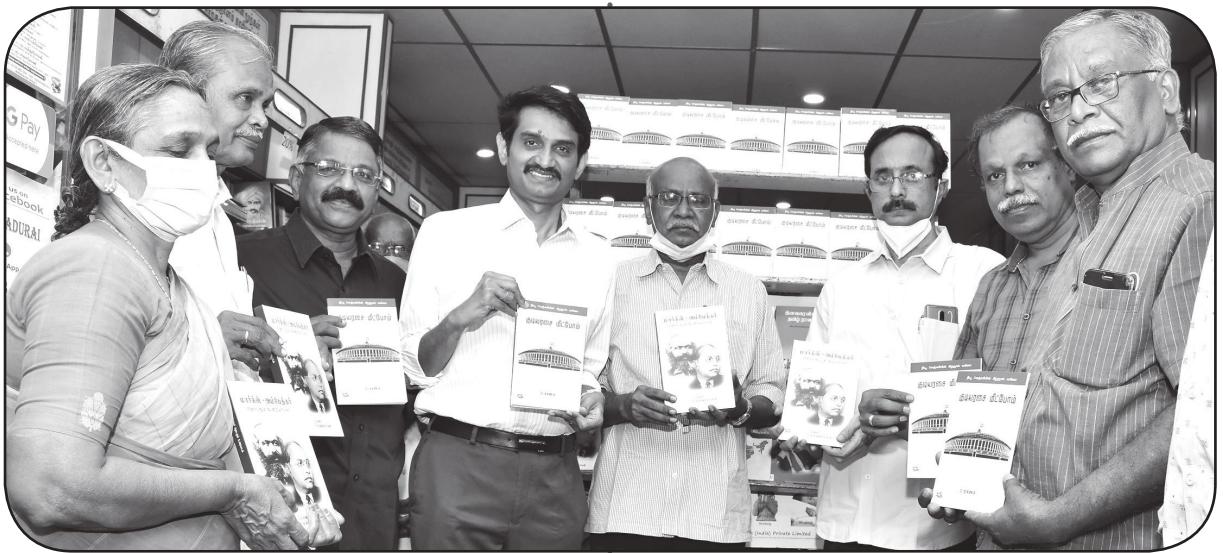
கிரா இளமையில் இருந்தே நோயுடன் இணை பிரியாமல் வாழ்ந்துள்ளார். இருந்தாலும் வாழ்நாளில்

பெரும்பகுதியைக் கரிசல் மக்களையும் மண்ணையும் கிளைந்து பார்ப்பதிலேயே கழித்துள்ளார்.

எழுதுவதை எழுதிவிடலாம். அதற்குள் ஒரு மேற்கோளைப் பார்த்து எழுதும்போது பாரமாக இருக்கும். எழுதியதை மறுபடியும் எழுதிப் படி எடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நகல் எடுக்கும் எந்திரம் இல்லாத காலத்தில் எழுதியதைத் திரும்பத் திருத்திப் படி எடுத்திருப்பார். எனவே, தமிழ்தான் நோயைப் பற்றி எண்ண விடாமல் அவரைச் சிந்திக்க வைத்துள்ளது.

இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ளலாம் என்றால் அதை கரோனா தட்டிப்பறித்துக் கொண்டது. கிராவின் எழுத்துக்களின் மேன்மை இனிமேல்தான் அதிகமாகத் தெரியப் போகிறது. நம்மோடுதான் நிரந்தரமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

கிரா தனியராக இருந்து உருவாக்கிய தோப்பு மகத்தானது. அதனுள் ஊடுருவிப் பார்த்தால்தான் விளைந்திருப்பவை தெரியும், தமிழக அரசு இறுதி மரியாதை அளித்தது, சிலை அமைக்கப்போவது பாராட்டத் தக்கவை. கிராவின் பெயரில் நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பாகத் தமிழக அரசு விருது வழங்க வேண்டும். ஏதாவது ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கை அமைத்து கிராவின் ஆக்கங்களை மேலும் ஆராய வேண்டும். இவையும் கி.ராஜநாராயணனுக்குப் பெருமை சேர்ப்பவை ஆகும்.



07.09.2021 அன்று மதுரையில் நடைபெற்ற 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அகில இந்திய பொதுச்செயலாளர் து.ராஜா அவர்கள் எழுதிய "குடியரசை மீட்போம்" மற்றும் தோழர் து.ராஜா, பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் இணைந்து எழுதிய "மார்க்ஸ் அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல்" ஆகிய இரண்டு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன், பேராசிரியர் இரா.முரளி, வழக்கறிஞர் கு.சாமிதுரை, பேராசிரியர் பா.அனந்தகுமார், தோழர் ப.காளிதாஸ், தோழர் பி.வரதராசன், கவிஞர் மு.செல்லா, முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன், என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்ரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



11.8.2021 அன்று குமாரபாளையத்தில் என்சிபிஎச் மற்றும் விடியல் ஆரம்பம் அமைப்பின் புத்தகக் கண்காட்சியை குமாரபாளையம் வட்டாட்சியர் திருமதி தமிழரசி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் டாக்டர் என். மதன்கார்த்திக், பொறியாளர் பி.சிவசுந்தரம், விடியல் பிரகாஷ், என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் ஈரோடு கிளை மேலாளர் எஸ். முத்துக்கிருஷ்ணன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்



4.9.2021 அன்று பவானியில் என்சிபிஎச் மற்றும் விடியல் ஆரம்பம் அமைப்பின் புத்தகக் கண்காட்சியை ஈரோடு மாவட்ட காவல் துணை கண்காணிப்பாளர் எம். சண்முகம் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார். இதில் ப.பா.மோகன், ப.சீ.நாகராஜன், விடியல் பிரகாஷ், என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் ஈரோடு கிளை மேலாளர் எஸ். முத்துக்கிருஷ்ணன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்



நூல் அறிமுகம்

தமிழக

வரலாற்றின்

அழுத்தமான

பதிவு

ந.முருகேசபாண்டியன்

கூடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் தொகுப்பாக விரிந்திடும் வரலாறு என்பது, நுண்ணரசியல் பின்புலமுடையது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலவெளியில் மனிதர்கள் இப்படியெல்லாம் இருந்தனர் எனச் சித்திரிக்கப்படுகிற விவரணையில், தனி மனிதர்களின் செயல்பாடுகள், பல்வேறு நிலைகளில் இயங்குகின்றன. சமூகத் தேவையின்பொருட்டு வரலாறு தேர்ந்தெடுத்து உருவாக்குகிற மாபெரும் ஆளுமைகள், தனிச்சிறப்பு மிக்கவர்கள். இன்னொரு நிலையில் சமூக வரலாற்றில் பாத்திரமாக உருவாகி, ஒரு காலகட்டத்தின் செயல்பாடுகள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிற ஆளுமைகள், ஒரு கட்டத்தில் வரலாற்றை உருவாக்குகிறவர்களாக மாறுகின்றனர். வரலாற்றுத் தேவையினால் கட்டமைக்கப்படும் நாயகர்கள், வேறுபட்ட தளங்களில் சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றும் சூழலில், தனிமனிதனாகச் செய்கிற சாதனைகள், காலங்கடந்த சிறப்பினை முன்னிறுத்துகின்றன. இரண்டாயிரமாண்டு வரலாற்றுச் சிறப்புடைய தமிழர் வரலாற்றில், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட டில்லி சுல்தான்களின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து தெலுங்கர், மராட்டியர், ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர் என

“

கலைஞரின் தலையைச் சீவ வேண்டுமெனச் சொல்லி அவருடைய தலைக்கு விலை வைத்தபோது ‘என் தலையை நானே சீவி நீண்ட நாளாச்சு’ என்று கேலி செய்தது தற்செயலானது அல்ல.

”



வேற்று மொழியினரின் ஆட்சியதிகாரம் தமிழ்நாட்டில் நிலவியது. ஏற்கனவே பல நூற்றாண்டுகளாக வைதிக சநாதன மதம், சம்ஸ்கிருத மொழியின் ஆதிக்கத்துடன் போராடிக்கொண்டிருந்த தமிழ் மொழியானது தெலுங்கு, மராட்டி, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளின் ஆதிக்கத்தையும் எதிர்கொண்டது. தமிழை முன்வைத்து நடைபெறுகிற அரசியல், ஒருவகையில் தமிழர் பண்பாட்டு அடையாள அரசியலாகும். இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டிலும் தமிழ் மொழி எதிர்கொண்டிருக்கிற சவால்கள் ஏராளம். தமிழை முன்னிறுத்தித் தமிழக அரசியலிலும் கலைத்துறையிலும் அடியெடுத்து வைத்த கலைஞர் என அழைக்கப்படுகிற மு.கருணாநிதியின் அரசியல் செயல்பாடுகள், தனித்துவமானவை. பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையின் தொடர்ச்சியாகத் தமிழக வரலாற்றுப் போக்குகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிய கலைஞரின் பன்முக ஆற்றல்கள், அவரை வரலாற்றை உருவாக்குகிறவராக மாற்றியமைத்தன. அதேவேளையில் தமிழக வரலாறு, சூழலின் தேவை காரணமாகக் கலைஞர் என்ற தனிமனிதரை உருவாக்கி, முன்னிலைப்படுத்தியது. வரலாற்றில் தனிநபரின் பாத்திரம் என்னவெல்லாம் செய்யும் என்பதற்கு அடையாளமாகக் கலைஞரின் பன்முக ஆளுமைத்திறன் விளங்குகிறது. கலைஞருடன் பல்லாண்டு காலம் பத்திரிகையாளராக நெருங்கிப் பழகிய மூத்த பத்திரிகையாளர் மணா தொகுத்துள்ள 'கலைஞர் என்னும் மனிதர்' புத்தகம், கடந்த காலத்தின் வரலாறாக விரிந்துள்ளது. கலைஞருடன் மணாவின் நேர்காணல்கள், கலைஞர் பற்றிய மணாவின் கட்டுரைகள் புத்தகத்தில் முதன்மை இடம் வகிக்கின்றன. அத்துடன் பேராசிரியர் க. அன்பழகன், கனிமொழி, நடிகர் சிவக்குமார், நீதியரசர் ரத்தினவேல் பாண்டியன், ராசி அழகப்பன், சிற்பி கணபதி ஸ்தபதி, அமைச்சர் தங்கம் தென்னரசு, செல்வி, பவா செல்லதுரை, சுப.வீரபாண்டியன், கே.எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், சோலை, உதய் பாடலிங்கம் போன்ற ஆளுமைகளின் கலைஞருடனான அனுபவம் சார்ந்த கட்டுரைகளும் நேர்காணல்களும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கலைஞர் ஆட்சியில் முதல்வராக இருந்தபோதும், எதிர்க்கட்சித் தலைவராகச் செயல்பட்டபோதும் பத்திரிகையாளர்கள் சந்திப்புகளில் கேள்விகளை எதிர்கொள்ள ஒருபோதும் தயங்கியது இல்லை. அவருடைய பதின்பருவத்து வாழ்க்கை, பத்திரிகையாளராகத் தொடங்கியதன் காரணமாக அவருக்கு எப்பொழுதும் பத்திரிகையாளர்கள் மீது இணக்கமான பார்வை உண்டு. பத்திரிகையாளர்கள் கேட்கிற முரண்பாடான கேள்விகளுக்கும் லாவகமாகப் பதில் சொல்லும் ஆற்றல் காரணமாகக் கலைஞருக்குச் சின்னக்குத்துாசி போன்ற பத்திரிகையாளர்கள் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தனர். கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாகப் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்காமல்,

மாதந்தோறும் தனியாக மன்கி பாத் என்று தனக்குள்ளாகப் புலம்புகிற பிரதமர் மோடியுடன் ஒப்பிடும்போது, கலைஞரின் பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகள் ஒப்பீடு அற்றவை. ஜனநாயக நாட்டின் நான்காவது தூண் என்று அழைக்கப்படுகிற பத்திரிகை உள்ளிட்ட ஊடகங்களின் பணிகள், மகத்தானவை. மக்கள் மீது ஒடுக்குமுறையுடன் மக்கள் விரோதச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுகிற ஜனநாயக அரசு குறித்துக் கேள்விகள் கேட்டு, விமர்சிக்கிற ஆற்றல் ஊடகங்களுக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தை நெறிப்படுத்துகிற பணியைப் பத்திரிகைகள் மூலம் செய்கிற பத்திரிகையாளர்களின் பணி, காத்திரமானது. வெறுமனே பிழைப்புவாதமாகச் செயல்படுகிற பத்திரிகையாளர்களிடம் இருந்து விலகி, சமூக அக்கறையுடன் செயல்படுகிற பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவரான மணா, தனித்து விளங்குகிறார். மணா, தமிழ்நாட்டின் பல்வேறுபட்ட அரசியல்வாதிகளுடன் நெருங்கிப் பழகினாலும் தன்னுடைய தனித்துவத்தை இழந்திடாமல் சிறுமை கண்டு பொங்குகிற இயல்புடன் சமூகப் பிரச்சினைகளை நேர்மையுடன் எழுத்தில் பதிவாக்கியுள்ளார். கலைஞருடனான மணாவின் நேர்காணல்கள் அன்றாடம் காற்றில் கரைந்துபோகிற பத்திரிகைச் செய்திகள் அல்ல. கலைஞர் மறைந்து மூன்றாண்டுகள் கடந்த பின்னரும் கலைஞரின் பதில்கள், சமூக ஆவணமாக விளங்குவதை அவதானிக்க முடிகிறது. கலைஞர் என்றொரு ஆளுமையை மனிதராக அவதானித்து மணா தொகுத்துள்ள நூல், தமிழக வரலாற்றின் அழுத்தமான பதிவு.

கலைஞர், 'நெஞ்சுக்கு நீதி' தன்வரலாற்று நூலில் தன்னுடைய இளமைப் பருவம், அன்றைய சமூகச் சூழல் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தப் பெரிய நூல்களை வாசிப்பது எல்லோருக்கும் இயலாது. குமுதம் போன்ற வெகுஜன வாரப் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகிற கலைஞரின் நேர்காணலை ஒரே நேரத்தில் லட்சக்கணக்கான வாசகர்கள் வாசித்தனர். அந்தவகையில் சமூகச் சீர்திருத்தவாதியான கலைஞரின் மனத்தடை இல்லாத பேச்சுகள், பொதுக் கருத்து உருவாக்கத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. சாதியரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பின்புலத்தில் இருந்து வந்த கலைஞரின் சமூக, அரசியல் பற்றிய பதிவுகள், இளைய தலைமுறையினர் அவசியம் அறிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவை. 1975 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் அமல்படுத்தப்பட்ட அவசரநிலைக் காலத்தில் முதல்வர் கலைஞர் தலைமையில் இருந்த தி.மு. க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான தி.மு.க. கட்சியினர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். எம்ரஜென்ஸி காலகட்டத்தில் முரசொலி பத்திரிகையில் வெளியான உடன்பிறப்புக் கடிதம் பற்றிய மணாவின் கேள்விக்குக் கலைஞரின் பதில் பின்வருமாறு:

## உடன்பிறப்புக் கடிதம் பணியை எப்படிச் செய்தீர்கள்..?

"ரொம்பவே சிரமப்பட்டேன். எனது ஐந்து பக்கக் கடிதத்தில், மூன்று பக்கங்களைச் சிரச்சேதம் (சென்ஸார்) செய்து இரண்டே பக்கத்து மேட்டரைத்தான் அனுமதிப்பார்கள். அன்னையைவிட என்பால் அதிக அன்பு செலுத்தியவர் அண்ணா என்று எழுதியிருந்தேன். அந்த வரியை சென்ஸார் நீக்கிவிட்டது. அப்போது மாறனும் ஸ்டாலினும் 'மிசா' வில் கைதாகிச் சிறையிலிருந்தார்கள்.

என் மகன்கள் தமிழ், அழகிரி மற்றும் மருமகன் செல்வமும் வீட்டில் இருந்தார்கள். நீக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் அடங்கிய கடிதத்தை இரவோடிவாக ட்ரெய்டில் இயந்திரத்தில் வைத்து அழுத்தி நூற்றுக்கணக்கான பிரிண்ட்டுகள் எடுத்தோம். செய்தி 'லீக்' ஆகிவிடக் கூடாது என்பதால் வீட்டிலேயே கழுக்கமாய்ப் பணி நடந்தது. அதிகாலையில் அந்தக் கடித நோட்டீஸ்களுடன் புறப்பட்டு அண்ணா மேம்பாலத்திலிருந்து அண்ணா சிலை வரை நடந்து சென்று மொத்த நோட்டீஸையும் விநியோகித்தோம். அண்ணா சிலை அருகே ஒரு கையில் கட்சிக் கொடியும், மறுகையில் நோட்டீசுமாக நான் நிற்க, கூட்டம் கூடிவிட்டது.

'ஜனநாயகம் வாழ்க' எனும் கோஷம் விண்ணைப் பிளந்தது. நான் கைது செய்யப்பட்டேன். திருவல்லிக்கேணி போலீஸ் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த என்னையும் பிற தொண்டர்களையும் அப்போது சென்னைக்கு வந்திருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம்தான் டெல்லியில் இந்திரா காந்தியிடம் பேசி விடுவித்தார்.

இதற்குப்பின் கடிதங்களை முழுமையாக வெளியிடும் உரிமை கோரி நான் கோர்ட்டுக்குப் போனேன். எனக்கு சாதகமாக 'ஸ்டேட்' யும் கிடைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து, ஜனநாயகரீதியாகக் காரசாரமான பல கடிதங்களை நான் முரசொலியில் எழுத அரசியல் களம் பரபரப்பாகியது. சூட்டுப்பொறி நாலாபக்கமும் பறந்து கனல் உருவாவதற்குள் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் என் 'ஸ்டேட்' மீது இடைக்காலத் தடை பெற்றார்கள். இதற்குப் பின் கருத்துகளை ஜாடைமாதையாகச் செருகித்தான் என்னால் எழுத முடிந்தது. அப்படி நான் எழுதியவற்றில் 'ஒரு பனை மரத்தின் கதை' எனும் சிலேடைக் கடிதம் பெரும்புகழை எனக்கு ஈட்டித் தந்தது. இதெல்லாம் எப்போது..? காமராஜர் ஒரு ஜனநாயகவாதி என்றுகூட வாய்திறந்து சொல்ல முடியாத காலகட்டத்தில்."

இன்று கார்ப்பரேட்டுகளின் பொருளாதார ஆதிக்கம் ஒருபுறமும் ஹிந்து மதம் என்ற பெயரில் வைதிக சநாதனவாதிகளான மத அடிப்படையிலான ஆதிக்கம் இன்னொருபுறமும் வலுவடைந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் மீண்டும் அவசர நிலை அல்லது பாசிஸம் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் நிலவுகின்றன. இத்தகு சூழலில் வரலாற்றில் இருந்து பாடங்களைக்

கற்றிட கலைஞரின் நேர்காணல்களும் எழுத்துகளும் உதவுகின்றன.

கலைஞரின் நெருங்கிய நண்பர் தென்னன், இளம் வயதுக் கலைஞர் பற்றி மணாவிடம் விவரித்த தகவல்கள், கலைஞரின் வாழ்க்கையில் முக்கியமானவை. திருவாரூர்த் தேர் நகர்ந்து வரும்போது, அந்தத் தேரின் தடித்த கயிற்றை இழுத்துவரும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தவர்களைச் சவுக்கால் அடிக்கும்போது, அருகில் இருந்து பார்த்த அனுபவம் பற்றிச் சொல்லும்போது தென்னன் குரல் தடுமாறச் சொன்னார். "தம்பி.. எனக்குச் சொல்றதுக்கே கஷ்டமா இருக்குப்பா.. யாரோ தேரை இழுக்குறதுக்காகச் சிலரை சவுக்காலே அடிக்கிறாங்கன்னு கலைஞர் அந்த வயசிலேயும் நினைக்கலை... அவங்களுக்கு அடி விழும்போது, இவருக்குக் கண் கலங்கியிருக்கும்... அதைப் பத்தி அவரோட, 'நெஞ்சுக்கு நீதி' நூலில்கூட எழுதியிருப்பார். கண்ணுக்கு முன்னாடி மத்தவங்க அடிபடும்போது, அதைத் தன்னோட வலியா உணர்ற தன்மை அவர்கிட்டே இருந்துச்சு. அவர் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்ததாலே அன்னைக்குப் பட்ட இழிவுகள் என்னைப் போலக் கூட இருந்தவங்களுக்குத் தெரியும். அவ்வளவு அவமானங்களை உறவினர்கள்கிட்டேயும், ஊர்க்காரங்ககிட்டேயும் சந்திச்சிருக்கார். காவல்துறையில் அவர் பட்ட கஷ்டங்கள் அதிகம். என்னமா அவமானப்படுத்தியிருக்காங்க தெரியுமா? அதை வெளியில் அவர் சொல்லிக்கிட்டதே இல்லை. எழுதவும் இல்லை. மாறனைத்தவிர, அவங்க சொந்தக்காரர்களுக்கு அது பத்தித் தெரியாது".

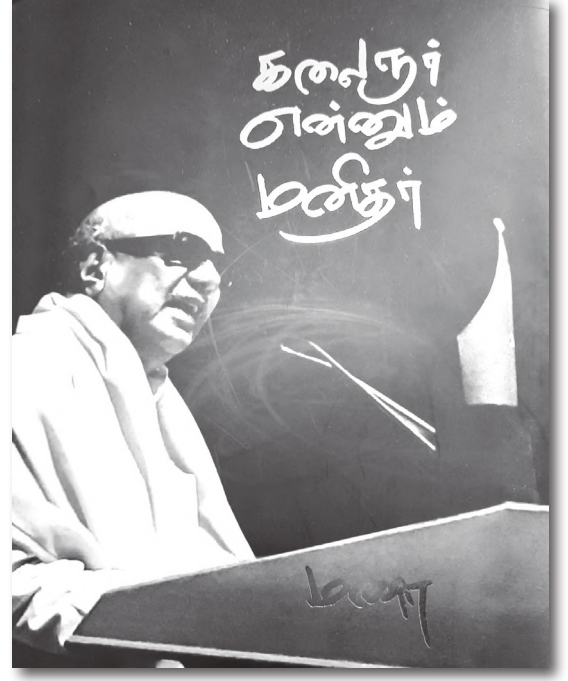
குமுதம் இதழில் தென்னன் சொல்லிய தகவல்கள் அடங்கிய கட்டுரை பிரசுரமானவுடன் முதல்வரான கலைஞர் பத்திரிகையாளர் மணாவைத் 'தனிப்பட்ட சந்திப்பு' என்று அழைத்து வரச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர், தனது சொந்த அனுபவங்களுடன் குமரி மாவட்டத்தில் சாதியரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் அனுபவித்த கொடுமைகளை மணாவுடன் பகிர்ந்துகொண்டார். கலைஞரின் கொந்தளிப்பான மனநிலையுடன்கூடிய, வலியையும் மணா தனது எழுத்தில் பதிவாக்கியுள்ளார். முதல்வர் பதவியில் இருந்தபோதும் பத்திரிகையாளர் மணாவுடன் தனது சமூகம் சார்ந்த கருத்துகளைச் சொல்லிய கலைஞரின் சமூகப் பார்வை அழுத்தமானது.

கருணாநிதி எதிர்காலத்தில் கலைஞர் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுவதற்கேற்ப அவருடைய இளமைப் பருவம், இசையுடன் தொடர்புடையதாக விளங்கியது. கலைஞரின் தந்தையார் முத்துவேலர் நாதஸ்வரம் வாசிப்பதில் பிரபலமாக விளங்கினார். முத்துவேலர், தனது குலத்தொழிலான நாதஸ்வரம் வாசிப்புப் பயிற்சியைத் தனது மகனான கருணாநிதிக்கு அளித்திட முயன்றார். கலைஞருக்கு நாதஸ்வர இசையின்மீது ஆர்வம் இருப்பினும், அன்றைய சமூகம், நாதஸ்வர வித்வான்களுக்குத் தந்த அவமரியாதை, அவரிடம் ஆழமான எதிர்ப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. "நாலு பெரிய மனிதர்கள் இருக்கும்படி சட்டை



போட்டுக்கொண்டு போக முடியாது. மேல் துண்டினை எடுத்து இடுப்பிலே கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். செருப்பு அணிந்துகொள்வதும் தவறு. இப்படியெல்லாம் கடுமையான அடிமைத்தனம் தெய்வீகத்தின் பெயராலும், சாதி மத சாத்திர சம்பிரதாயத்தின் பெயராலும் ஒரு சமுதாயத்தினரைக் கொடுமைக்கு ஆளாக்குவதை என் பிஞ்சு மனம் வன்மையாக எதிர்த்துக் கிளம்பியது. அதன் காரணமாக இசைப் பயிற்சியை வெறுத்தேன்” என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாதஸ்வர வித்வானாகத் தமிழகமெங்கும் பிரபலமடைந்து பேரும் புகழும் அடைய வேண்டுமென்ற தந்தையாரின் மரபான கண்ணோட்டம், சிறுவனாக இருந்த கலைஞருக்கு உவப்பானதாக இல்லை. குலத்தொழில், மரபு, பாரம்பரியம் எனக் கருதாமல், கலையைச் சமூக மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் பத்து வயதுச் சிறுவனாக இருந்த கலைஞர் கணித்தது, இளமையில் அவருக்குள் பொதிந்திருந்த சுயமரியாதையின் வெளிப்பாடு. நாளடைவில் பெரியாரின் குடியரசு பதிப்பக வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து வாசிப்பவராக மாறியபோது அவர் எதிர்கொண்ட அனுபவங்கள், நடைமுறைகள் போன்றன அவருடைய அரசியல் மனோபாவத்தை உருவாக்கின.

அதிகாரத்தின் முழுமையான ஆற்றலானது, பிறப்பு அடிப்படையில் பார்ப்பனர்களாகப் பிறந்தவர்களிடம் மட்டும் குவிக்கப்படும்போது, பிற சாதியினர் அனைவரும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். பார்ப்பனர், கடவுளுக்கு நெருக்கமானவர் என்ற நிலையில் சுத்தம்Xஅசுத்தம், மேல்Xகீழ் கற்பித்து, விண்ணுலகு பற்றிய புனைவு உச்சநிலை அடையும்போது, பிற சாதியினரான ஒட்டுமொத்தத் தமிழரும் மனிதத்தன்மை இல்லாத, விலங்கு நிலையில் இருக்கின்றனர் என்று பொருளாகும். கலைஞர், வைதிக சநாதனத்தின் மீதும், குறிப்பாக வருணாசிரமத்தின் மீதும் போர் தொடுத்தபோது, அவர் முதன்மையான பாசாங்குக்காரரும் கொடுங்கோலருமாகிய கடவுள்மீதும் போர்ப் பிரகடனம் செய்தார். மத அடிப்படைவாதத்துடன் உறவை முறித்துக்கொள்ளாமல், அற்பவாதமான வாழ்க்கையுடனான தொடர்பை முழுமையாகத் துண்டித்துக்கொள்ள முடியாது. கலைஞர் மதத்துடன் தனது உறவைத் துல்லியமாக முறித்திட்டார். எனவேதான் பின்னர் அவர் திமுகவின் தலைவராக இருந்தபோதும், முதல்வராகப் பணியாற்றியபோதும் கடவுள் நம்பிக்கையைக் கேலிக்குள்ளாக்கினார். அவர், இறுதிவரையிலும் கடவுள் விவகாரத்தில் ஒருபோதும் சமரசம் செய்துகொள்ளவில்லை. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் ராமர் பாலம் குறித்த விவாதம் நடைபெறுகையில், கடவுளாகக் கருதப்படுகிற ‘ராமர் எந்தப் பொறியியல் கல்லூரியில் படித்தார்?’ என்ற கலைஞரின் கேள்வியில் பொதிந்திருந்த பகடி, நுட்பமானது. வடநாட்டைச் சார்ந்த பொறுக்கிச் சாமியார் ஒருவன், கலைஞரின் தலையைச் சீவ வேண்டுமெனச் சொல்லி அவருடைய தலைக்கு விலை வைத்தபோது ‘என் தலையை நானே சீவி நீண்ட நாளாச்சு’ என்று கேலி செய்தது தற்செயலானது அல்ல.



கலைஞர் என்னும் மனிதர் (கட்டுரை).  
மணா | பரிதி பதிப்பகம், ஜோலார்பேட்டை.  
பக்கம்: 352 | விலை: ரூ. 500/-  
தொடர்புக்கு: 7200693200

அன்றைய காலகட்டத்தில் கலைஞர் திராவிட இன வாதம் பேசுகிறார் எனக் காங்கிரஸ் இயக்கத்தினரும் இடதுசாரிகளும் கருதினர். இந்திய நாடு சுதந்திரமடைந்து 75 ஆண்டுகளான இன்றைய சூழலில், உலகமயமாக்கல் காலகட்டத்தில் கார்ப்பரேட்டுகளின் மேலாதிக்க அரசியல், ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. எங்கும் நுகர்பொருள் பண்பாட்டின் ஆதிக்கம் வலுவடையும் நிலையில், மரபான எல்லாவிதமான அடையாளங்களும் அழித்தொழிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் போன்ற இரண்டாயிரமாண்டுப் பாரம்பரியமான மொழியின் தனித்துவத்தை மீட்டெடுக்கும்வகையில் தமிழ், தமிழர் குறித்துப் பேசியும் எழுதியும் ஆக்கமான பணிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்ட கலைஞரின் செயல்கள், தமிழர் வரலாற்றில் முக்கியமானவை.

மு.க.ஸ்டாலின் சென்னை மாநகர மேயராக இருந்தபோது, பாலங்கள் கட்டியதில் ஊழல் என்று குற்றம் சுமத்திய அ.இ.தி.மு.க. அரசு, ஸ்டாலின், கலைஞர் உள்ளிட்ட பலரைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. அப்பொழுது பிரபலமான வார இதழில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய மணாவுக்கு ஸ்டாலின் தந்த நேர்காணல், அவருடைய அரசியல் பார்வையின் வெளிப்பாடு. கலைஞரின் மகன் ஸ்டாலின் என்ற சலுகை எதுவுமில்லாத அவருடைய அரசியல் செயல்பாடுகள்தான் அவரை இன்று முதல்வராக்கியுள்ளன. அதற்கான பின்புலம், மணாவுக்கு ஸ்டாலின் அளித்த நேர்காணலில் அடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாடு காவல்துறை கலைஞரைக்

கைது செய்த இரவில் நடந்த சம்பவங்களின் சாட்சியாக மணா பதிவு செய்துள்ள தகவல்கள், வரலாற்று ஆவணங்கள். பத்திரிகையாளர் என்ற ஹோதாவில் இருந்து விலகிய மணா, கலைஞரும் முரசொலி மாறனும் கனிமொழி உள்ளிட்ட குடும்பத்தினரும் அன்றிரவில் எதிர்கொண்ட வலியையும் துயரத்தையும் வேதனையுடன் பதிவாக்கியுள்ளார். கனிமொழியின் கலைஞர் பற்றிய கட்டுரை உயிரோட்டமான பதிவு. இறுதி நாட்களில் கலைஞர் குறித்து அவருடைய மகள் செல்வியின் நினைவுகள் உருக்கமானவை. தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள எழுத்துகள் ஒவ்வொன்றும் கலைஞர் என்னும் மனிதர் பற்றிய கோட்டோவியங்களாக ஒளிர்கின்றன.

கலைஞரின் அறிவு, தமிழர் பண்பாட்டின் வேர்களைத் தேடிச் கண்டறிய முயன்றவேளையில், அவருடைய இதயம் துயரப்படுகிறவர்களுக்காகக் குருதியைச் சிந்தியது; அதற்கான தீர்வுகளை அரசியலிலும் கலை இலக்கியத்தின் வழியாகவும் கண்டறிய முயன்றது. "எழுத்தாளன், தன்னுடைய எழுத்தை ஒரு கருவியாக நினைப்பதில்லை. அது குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அது அவனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே ஒரு கருவியாக இருப்பதால், அவசியம் ஏற்படுகிறபோது. அவன் அதனுடைய இருத்தலுக்காகத் தன்னுடைய இருத்தலைத் தியாகம் செய்கிறான்" என்ற காரல்மார்க்ஸின் சொற்கள், கலைஞருக்குப் பொருந்துகின்றன. தமிழர்

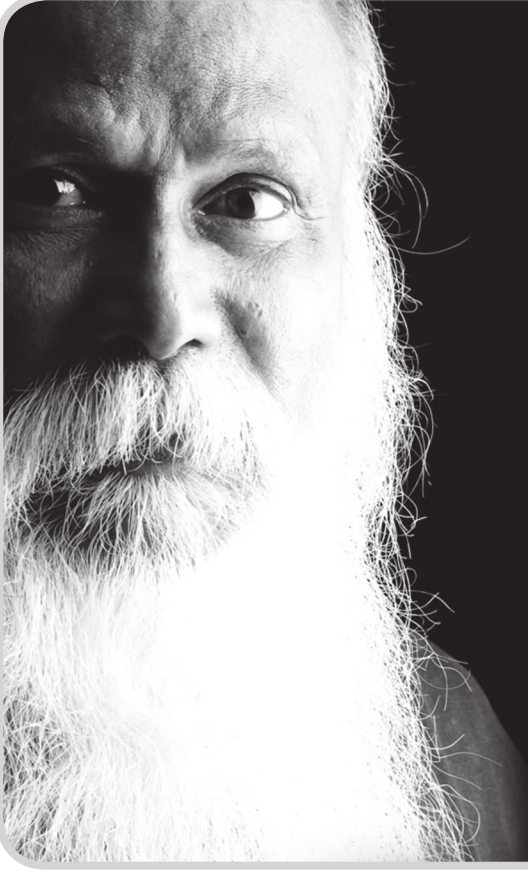
வாழ்க்கையின் தேவைகள் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டு வரலாறு, கலைஞர் என்ற மனிதரை உருவாக்கிய வேளையில், அவர் தனிமனிதராக வரலாற்றை மாற்றியமைத்ததும் காத்திரமாக நடைபெற்றுள்ளது. அதற்கான ஆதாரங்களைத் தொகுத்து நூலாக்கியுள்ள மணாவின் முயற்சி, காத்திரமானது.

எழுபதுகளில் பிளிட்ஸ், இல்லஸ்டிரேட் வீக்லி, தி மிர்ரர், கரண்ட்ஸ், மதர் இந்தியா, இந்தியா டுடே, தி வீக் போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் இந்தியா முழுவதும் பிரபலமாக இருந்தனர். பிரிட்டிஷ் நந்தி, குஷ்வந்த் சிங், கரஞ்சியா, பாபுராவ் பதேல் போன்ற பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் அயோத்திதாசு பண்டிதர், பாரதியார், திரு.வி.க. பெரியார், ம. சிங்காரவேலர், ஜீவா, சிஎன்.அண்ணாதுரை தொடங்கி பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் தமிழ்ச் சமூக மாற்றத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர். அந்த வரிசையில் பத்திரிகைகளின் சமூகத் தேவையைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுகிற மூத்த பத்திரிகையாளரான மணாவின் சமரசமற்ற செயல்பாடுகளின் விளைவுதான் 'கலைஞர் என்னும் மனிதர்' புத்தகமாகியுள்ளது. அழகிய அச்சமைப்பில் வண்ணப் படங்களுடன் பளபளப்பான தாளில் அச்சேற்றியுள்ள பரிதி பதிப்பகத்தின் பதிப்பு முயற்சி, 'கலைஞர் என்னும் மனிதர்' புத்தக ஆக்கத்தைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளது.



18.08.2021 அன்று சிவகங்கையில் 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் முனைவர் த.செந்தில்குமார் ஐபிஎஸ் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் மருத்துவர் சபரிராஜா, மாவட்ட நூலக அலுவலர் தே.ஜான்சாமுவேல், சோ. பகீரத நாச்சியப்பன், முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் அ.பாலமுத்து, இ.கம்பூ மாவட்ட செயலாளர் தோழர் மு.கண்ணகி, என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்ரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

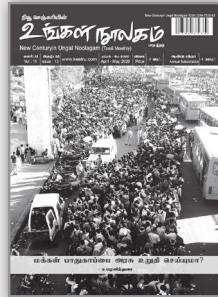
## வரலாற்றுக்கள்



நாடகவியல் அறிஞர் முனைவர் மு.ராமசாமி அவர்கள் தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்ற உறுப்பினர் செயலராக தமிழக அரசால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

தமிழில் நவீன நாடகங்களை முன்னெடுத்த முன்னோடிகளில் ஒருவரும் மதிப்புமிக்க நாடகச் செயல்பாட்டாளரும் நீஜநாடக இயக்க அமைப்பாளருமான முனைவர் மு.ராமசாமி அவர்களுக்கு 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

### உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு சேவையாக!



உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்  
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,  
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,  
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.  
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

ஆகஸ்ட் மற்றும் செப்டம்பர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

308	2880	6116	7585
875	2881	6119	7586
2877	4255	6122	7587
2878	4256	6126	7766
2879	6115	6127	

தனி இதழ் ₹ 30.00,  
ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00  
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00.  
ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00  
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00  
சந்தாத் தொகையை  
New Century Reader's Sangam  
Central Bank of India  
Ambattur Branch, Chennai - 600 050  
A/c.No. 1035249018  
IFSC Code : CBIN0282161  
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.



# தமிழுக்கிடுக்கி எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு சாவதில்லை!

உதயை மு.வீரையன்

அண்மையில் தமிழ் மரபு வழிச் சான்றோர் தொகை குறைந்து கொண்டே வருவது கவலையளிக்கிறது. அக்காலத்தில் புலவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையே தமது வாழ்வியலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். தமிழ் வேறு, தாம் வேறு என்று அவர்கள் எண்ணியதில்லை. எழுத்தாலும், பேச்சாலும் இல்லாமல் செயலால் வாழ்ந்து காட்டியவர்கள் அவர்கள்.

‘நல்லுயிர் உடம்பு செந்தமிழ் மூன்றும் நான் நான் நான்’ என்று வாழ்ந்தார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். அப்படி வாழ்ந்த ஆன்றோர்களால்தான் தமிழ் இன்று வரை செம்மொழியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மறைமலையடிகள், தேவநேயப் பாவாணர், பெருஞ்சித்திரனார், கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாவேந்தர் பாரதிதாசன், முனைவர் தமிழண்ணல், பண்டித வித்வான் கோபாலய்யர், சிலம்பொலி செல்லப்பனார், க.ப.அறவாணன் என்னும் இந்தத் தமிழ் மரபு வழியில் ஏராளமான தமிழறிஞர்கள் மறைந்து போயினர்.

தமிழுக்குப் பகையா? என்று துடித்தெழுந்த ஓவியர் சந்தானம், புலவர் கி.த.பச்சையப்பன், முனைவர் அரணமுறுவல், தமிழ்மண் இளவழகன், அன்றில் இறையெழிலன் இவர்கள் எல்லாம் இப்போது இல்லை. காலமெல்லாம் முழங்கி

வந்த இவர்கள், தமிழை மறந்து விட்டு எப்படிப் போனார்கள்?

நாற்புறத்தும் தமிழ்ப் பகைவர்  
நடுப்புறத்தில் நம் தமிழ்த்தாய்  
காப்பதற்கு எல்லோரும் வாருங்கள் - வீரக்  
கதை முடிக்க வந்தொன்றாய்ச் சேருங்கள்

பாவேந்தரின் இந்தத் தமிழ் முழக்கப் பாடல் அன்றும், இன்றும், என்றும் அப்படியே பொருந்துகிறது. இந்த நேரத்தில் இவர்கள் இல்லாமல் போய் விட்டார்களே! இந்த வரிசையில் இப்போது மூத்தத் தமிழறிஞர் இளங்குமரனார்.

புலவர் இரா.இளங்குமரனார் கடந்த ஜூலை 25 அன்று முதுமை காரணமாக (வயது 94) மதுரையில் அவரது இல்லத்தில் காலமானார். நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து, தமிழுக்கு அருந்தொண்டாற்றி மறைந்த போதிலும் பேரறிஞரின் இழப்பு பேரிழப்பே என்பதில் ஐயமில்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் வாழ்வந்தாள்புரம் அவர் பிறந்த ஊராகும். 30.1.1927 அவரது பிறந்த நாள். படிக்கராமு என்ற தந்தைக்கும், வாழ்வந்த அம்மை என்ற தாயாருக்கும் பிள்ளையாய்ப் பிறந்தார்.

இவர் இளமையிலேயே தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் ஆகி விட்டார். மூன்றாண்டுகள் ஆசிரியப் பணி செய்தால் புலவர் தேர்வு எழுதலாம் என்ற விதிப்படி புலவர் தேர்வு எழுதி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி என்பவற்றிலும், பல்கலைக்கழகத் தமிழியல் ஆய்வுக் களத்திலுமாக 43 ஆண்டுகள் தமிழ் வாழ்வாக வாழ வாய்த்தது என்று இளங்குமரனார் கூறுகிறார்.

முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெறாமல் காலத்தால் செல்லரித்துப் போன குண்டலகேசி காப்பியத்தைத் தன் கற்பனைத் திறனாலும், கவிதை இயற்றும் ஆர்வத்தாலும் முழுமை செய்தார். அந்த நூலை 1958ஆம் ஆண்டு மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் அரகேற்றம் செய்தார்.

1963ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய திருக்குறள் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலை, அன்றைய பிரதமர் நேரு வெளியிட்டார். தேவநேயப் பாவாணர், பாவேந்தர் பாரதிதாசன், தொல்காப்பியர் ஆகியோரின் முழு படைப்புகளையும் தொகுக்கும் பணியையும் அவர் சீரிய முறையில் செய்தார்.

காரைக்குடி அருகேயுள்ள திருக்கோவிலூர் மடம் சார்பில் சங்க இலக்கிய வரிசை நூல்களைத் தொகுக்கும் பணி நடைபெற்றபோது, புறநானூற்றை எளிய தமிழில் எழுதித் தந்தார். இந்தத் தொகுப்பு நூல் 2003ஆம் ஆண்டு அன்றைய குடியரசுத் தலைவர் அப்துல் கலாம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டின் மூத்த மொழியறிஞர், ஆய்வறிஞர், தமிழிய வரலாற்று ஆய்வாளர், பதிப்பாசிரியர், உரையாசிரியர், தமிழியக்கச் செயற்பாட்டாளர் என்னும் பன்முகம் கொண்டவர். அவரை இழந்ததினால் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு அகர முதலித் திட்டத்தில் மொழியறிஞராகப் பணியாற்றிய அவர், திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தால் முதுமுனைவர் பட்டம் அளிக்கப்பட்டுப் பெருமைப்படுத்தப்பட்டார்.

காணாமல் போய்விட்டது என்று கருதப்பட்ட தமிழ் இலக்கண நூலாம் காக்கைப் பாடினியத்தைக் கண்டு பிடித்துப் பதிப்பித்தவர். தமிழில் பல்வேறு துறைகளில் ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் பற்றுக்கொண்ட இவர் தேவநேயப் பாவாணரின் ஆய்வுகளான 'தேவநேயம்' பதினான்கு தொகுதிகளைத் தொகுத்தவர். அதேபோல செந்தமிழ் சொற்பொருள் களஞ்சியம் பத்து தொகுதிகளைக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

இவரது நூல்கள் அனைத்தையும் சென்னை தமிழ் மண் பதிப்பகம் பொருள்வழித் தொகுப்புகளாக வெளியிட்டு, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே பெருமைப்படுத்தியுள்ளது. அறிஞர் சி.இலக்குவனாரோடு இணைந்து களம் கண்ட பெருமையும் உடையவர் அவர்.

பாவாணர் வாழ்வு தமிழ் வாழ்வு, தமிழின வாழ்வு, தமிழ் மண்ணின் வாழ்வு, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வாழ்வு

முற்றிலும் தமிழ்மயமான அவ்வாழ்வின் ஐம்பது ஆண்டு உழைப்பின் மொத்தத் தொகையே தேவநேயம் ஆகும்.

தொடக்க முதல் ஐயா பாவாணருடன் மிக அணுக்கமாயும் அவர் ஆய்வுகளில் ஓர் ஈடுபாடும் கொண்ட சீரிய ஆய்வறிஞர், தமிழ் மாமுனிவர் ஐயா இரா.இளங்குமரனார்; பாவாணர் படைப்புகளில் ஆழப் பதிந்து கிடக்கும் மொழியியல் கோட்பாடுகளைத் தொகுத்து நான்காயிரம் பக்கங்களுக்கு மேல், அகர வரிசைப்படுத்தி, தேவநேயம் என்று பதினான்கு தொகுதிகளாக நமக்கு வழங்கியுள்ளார் என்று தேவநேயம் பதிப்புரை கூறியுள்ளது.

புலவர் இரா.இளங்குமரனார் தமிழறிஞர் மட்டும் அல்லர். சிறந்த உழைப்பாளர். இறுதி வரையில் தமிழுக்காக உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தார். தமிழின் வளர்ச்சிக்காகப் போராட்டக் களம் காணவும் தயங்காதவர்.

தாம் பிறந்த நெல்லை மாவட்ட வாழவந்தாள்புரத்தில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கினார்; பின்னர் தமிழாசிரியர் ஆனார்; தமிழாசிரியர் பணியை 1951ஆம் ஆண்டு கரிவலம்வந்த நல்லூரிலும், பிறகு தளவாய்ப்புரத்திலும் தொடர்ந்தார். மதுரை மு.மு. மேல்நிலைப் பள்ளியில் நீண்ட காலம் பணியாற்றினார். இறுதி நான்காண்டுகள் மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுத் துறையில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பணி ஓய்விற்குப் பின் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் காவிரிக்கரையில் திருவள்ளூர் தவச்சாலை அமைத்து தமிழ்நெறி வாழ்வியல் பணியினை ஒருங்கிணைத்தார்.

பாவாணர் பெயரில் மிகப்பெரிய நூலகத்தை ஏற்படுத்தி நடத்தினார். அதில் 40 ஆயிரம் நூல்களை எஸ்ஆர்எம் பல்கலைக் கழகத்துக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார். வயது முதிர்வு காரணமாக மதுரை திருநகருக்கே திரும்பிய அவர், தமிழ்ப் பணியை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்தார்.

தமிழர்களின் இல்லங்களில் ஆரிய முறைத் திருமணங்கள் நடைபெறுவதை அவர் விரும்பவில்லை. தமிழர்கள் நீண்ட காலமாகக் கடைபிடித்து வந்ததும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட முறையில் திருமணங்களை நடத்தி வைப்பதிலும் அவர் ஆர்வம் காட்டினார். 1951ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய இந்தப் பணியைத் தமது 92 வயது வரைத் தொடர்ந்தார். அதனை ஓர் இயக்கமாகவே முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மிக மூத்த ஆட்சிமன்றக் குழு உறுப்பினரும் இவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய வரலாற்று நூலையும் இவர் எழுதியுள்ளார். திரு.வி.க. போல இறுதிக் காலத்தில் கண் பார்வைக் குறைபாடு ஏற்பட்ட நிலையிலும், தம் எழுத்துப் பணி பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் அவர் மிகவும் கவனமாக இருந்தார்.

1978ஆம் ஆண்டு நல்லாசிரியர் விருது பெற்ற இவர், அதன் பிறகு பல விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1994ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு திரு.வி.க. விருது வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது. வடஅமெரிக்க தமிழ்ச்சங்கக் கூட்டமைப்பு அளித்த வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, கனடா நாட்டு இலக்கியத் தோட்ட விருது போன்றவை அவர் பெற்ற விருதுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்யக்கூடிய பணியைத் தனிமனித உழைப்பால் செய்து முடித்தவர். தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், ஆய்வு எனப் பல்வேறு துறைகளில் இந்த நூல்கள் அமைந்துள்ளன.

இலக்கிய இலக்கணச் செம்மல் முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார் எழுபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவு எய்தியதைப் போற்றும் வகையில் எழுபத்தைந்து நூல்கள் கடந்த 2005ஆம் ஆண்டு திருச்சி நகரில் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்து 2010ஆம் ஆண்டு அவரது 81ஆம் ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் வகையில் இளங்குமரனார் தமிழ் வளம் என்னும் பொருளில் 20 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன.

அன்பும் அறிவும் என்னும் நூல் தொடங்கிச் செந்தமிழ்ச் சொற்பொருள் களஞ்சியம் எனத் தொடர்ந்து ஏறத்தாழ 400 நூல்கள் இயற்றவும், வெளியிடவும் வாய்த்தன.

குழந்தை நூல்கள், நூலக நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், அகராதிகள், உரை நூல்கள், பதிப்பு நூல்கள், பா நூல்கள், காப்பியங்கள், கதைகள், கட்டுரைகள், தொகுப்புகள், இலக்கண நூல்கள் எனப் பலப்பல திறத்தனவாய்

பால்வாய்ப் பருவத்தினர் முதல் பல்கலைக்கழக ஆய்வர் வரைக்கும் பயன்கொள்ளும் வகையில் அவை அமைந்தன.

எதை எடுத்தாலும் பாடலாக்கல் ஒரு காலம். கதையும், நாடகமும் ஆக்கல் ஒரு காலம். பதிப்புப் பணியே ஒரு காலம். உரை காணலே ஒரு காலம். படிப்படியே சொல்லாய்வே வாழ்வென ஆகிவிட்ட காலம் என அமைந்தன - இவ்வாறு இளங்குமரனார் தம் தமிழ் வளம் முன்னுரையில் கூறியுள்ளார்.

இவர் தந்நலம் கருதாமல் தமிழ் நலம் காத்து வருபவர். தம்மை முன் நிறுத்தாது தமிழை முன் நிறுத்தும் பெருந்தமிழறிஞர். தமக்கென வாழாது தமிழ்க்கென வாழ்பவர். ஒரு நாளின் முழுப் பொழுதும் தமிழாகவே வாழும் தமிழ்ப் போராளி. சங்கச் சான்றோர் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க அருந்தமிழறிஞர் என்று தமிழ்வளம் பதிப்பாசிரியர் கூறுகிறார்.

தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர்

சாவ தில்லை

தமிழ்த்தொண்டன் பாரதிதான்

செத்த துண்டோ?

என்று பாடினார் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். அதையே நாமும் வழிமொழிவோம். தமிழுக்காகவே காலமெலாம் வாழ்ந்த முதுமுனைவர் இளங்குமரனார் இறக்கவில்லை. தமிழாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.



22.07.2021 அன்று திண்டுக்கல் மாவட்டம் வேடசந்தூரில் 35ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி வேடசந்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.காந்திராஜன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இதில் என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் ஏ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திண்டுக்கல் கிளை மேலாளர் க.எத்திராஜ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



11.09.2021 அன்று அம்பாசமுத்திரத்தில் 35ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி அம்பை கலைக்கல்லூரி கல்விக்குழுமங்களின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் வழக்கறிஞர் ஏ.டி.செல்வராஜ் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இதில் கே.சுப்பிரமணிய மழவராயர், முனைவர் ப.பாலசுப்பிரமணியன், அம்பை கல்லூரி முதல்வர் டாக்டர் கே.வி.சௌந்தரராஜா, என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் ஏ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திருநெல்வேலி கிளை மேலாளர் ஆர்.மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



27.08.2021 அன்று பட்டுக்கோட்டையில் என்சிபிஎச் மற்றும் பட்டுக்கோட்டை ரோட்டரி சங்கம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை பட்டுக்கோட்டை சார் ஆட்சியர் சி.பாலச்சந்தர் ஐஏஎஸ் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் தமிழறிஞர் அ.த.பன்னீர்செல்வம், கே.பி.எல்.ரமேஷ், டாக்டர் சி.வி.பத்மநாந்தன், பட்டுக்கோட்டை ராஜா, என்சிபிஎச் திருச்சி மண்டல மேலாளர் ச.குமார் மற்றும் தஞ்சை கிளை மேலாளர் கருணாமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



# கடல் மீதும் துண்டு நிலம் தேடும் நாடிலியின் பாதக்குறிய்ப்பு

அண்டனூர் சுரா

அலைகளின் மீதலைதலும், கடலலையில் இளைப்பாற ஒரு துண்டு நிலம் தேடுதலும் காணி நிலமேனும் சொந்தம் கொண்டவருக்குப் புத்துயிர் அனுபவம் தருவதாக இருக்கலாம். உள்ளம் கெலிக்கும் குதுகலமாகலாம். அவர்களுக்குக் கடல் என்பது நீலத்தாய். அலைகள் நுரைப்பு, பூரித்த பொங்கோதம். இதுவே நிலமற்ற, மண்ணற்ற, நாடற்றவர்களுக்கு? அல்லது நிலத்தையும் மண்ணையும் நாட்டையும் தொலைத்தவர்களுக்கு? கடல் என்பதும், அலை என்பதும் சாபம்! இந்த நீலக்கடலுக்கு ஏன்தான் இவ்வளவு பரந்துவிரிந்த நிலம்? இந்தக் கடல் கொஞ்சம் தன்னை உள்வாங்கிக்கொண்டால், இரண்டு கால்களில் ஒன்றையேனும் ஊன்றிக் கொள்ளலாம் தானே! ஒரே கடல்தான். ஒரே அலைதான்! ஒருவருக்கு வர்ணனைக்கான மூலப்பொருளாக இருக்கிறது. மற்றொருவருக்கு வாழ்வதற்கான ஆதாரம் தேடும் இடமாக இருக்கிறது!

அலைகளின் மீதலைதல், கவிஞர் சுகன்யா ஞானசூரிக்கு கற்பனை அல்ல, புலம்பெயர் அனுபவம். அதுவே அவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பும் கூட. நாட்டைத் தொலைத்துவிட்டு, அலைஅலையாக அலைகளில் வாழ்விடம் தேடிய அகதிகளின் துர்வாழ்வை கவிதையாக்கம் கொண்ட நூல் அது. கவனம் பெற்றது. வாசித்தவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் கோர்த்தது. இவரது அடுத்த படைப்பு நாட்டைந்த, தொலைத்த நாட்டைக் கண்டடைந்த கதம்பக் கொத்தாக இருக்குமென்றே, நானும், என்னைப் போல நீங்களுமாய் காத்திருந்தோம். அடுத்தத் தொகுப்பைத் தந்திருக்கிறார். மதுரை கடற்காசம் பதிப்பகம் வழியே, 'நாடிலி'. இத்தொகுப்பிற்கு ஏதிலி என்றோ அகதி என்றோ தலைப்பு தந்திருந்தால் கொஞ்சம்

ஆசுவாசமாக இருந்திருக்கும். 'ஏதிலி'யைப் போன்று, 'அகதி'யைப்போன்று, 'நாடிலி' அதற்கு நிகரான சொல் அல்ல.

அகதி, ஏதிலி இவ்விரு சொற்கள் தமிழக மக்களுக்குப் பரிச்சயமானவை. நாடிலி, பயன்பாட்டளவில் புதியது. ஏதுமற்றவர்கள் ஏதிலி. எல்லா நாட்டிலும் ஏதிலிகள் உண்டு. இவர்கள் வாழும் நாட்டிலேயே நாதியற்றவர்களாக ஆக்கப்படுகிறவர்கள். நாடோடியாக வாழ்ந்து, பிச்சை எடுத்துப் பிழைத்துக் கொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள். பழங்குடிகளின் வாழ்வு இப்படியாகத்தான் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. மலை மேல் குடியிருக்கும் மலைவாசிகள், பெருஞ்சுரண்டலால், மண், நிலம், பூர்வீகத்தை இழந்துவிடுகிறார்கள். அதேநேரம், இவர்கள், எங்கேயும் வாழ்ந்துகொள்ளலாம், என்கிற உரிமை கொண்டவர்களாகிவிடுகிறார்கள்.

அகதி, தான் வாழ்ந்த நிலத்தை விடுத்து, பிற காரணங்களால் இடம் அல்லது புலம் பெயர்பவர்கள். இடம் பெயர்வும் புலம் பெயர்வும் ஒன்றல்ல. கிளிநொச்சியை விடுத்து, யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறுவது இடம் பெயர்வு. ஈழத்தை விடுத்து கனடாவை நோக்கி நகர்வது புலம் பெயர்வு. புலம் என்பதற்கு துறை, துறைமுகம், நிலம், அறிவு, துருவம், இடம் என இன்னும் பல பொருளுண்டு. இங்குப் புலம் என்பது நிலம். சொந்த நாட்டினரால், சொந்த மக்கள் அகதியாக்கப்படும் சூழல், போர்ப்பெருங்கலைகளில் ஒன்றாகி வருகிறது.

அகதிகள், ஒரு கட்டத்தில் சொந்த புலம் அல்லது இடத்திற்குத் திரும்புகையில், விடுத்துச் சென்ற இடம் திரும்பவும் கிடைக்கையில், அவர்கள் 'வீட்டைதல்'



ஆகிறார்கள். நாடிலி, கவிதைத் தொகுப்பில், ஒரு கவிதையில் ஒரு பறவை அப்படியாக வீடடைகிறது. அதே விட்டுச் சென்ற இடம், கொடுங்கர ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகி, அவர்களின் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளம் அழித்தொழிக்கப்படுகையில், நிலத்தை இழந்தவர்கள், நாடிலி ஆகிறார்கள்.

நாடிலி என்பவர் நாடற்றவர்கள் அல்ல. நாட்டை இழந்தவர். நாட்டைப் பறிகொடுத்தவர்கள். ஞானசூரியின் இக்கவிதைத்தொகுப்பு, நாடிழந்த, நாட்டை இழந்ததன் மூலம் மண், மரம், செடி, கொடி, இணை உயிர்கள், காற்று, சுதந்திரம், வாழ்க்கை, தொழில், சொந்தம், உறவு, நிம்மதி, அமைதி... என பலவற்றையும் இழந்தவர்களின் ஒவ்வொரு நொடி வாழ்தலையும் திணையாகக் கொண்டு பாடுகிறது. அகத்திணையில் வறட்சி, வெப்பம் பிரிவு, துக்கம் என இடர்களைக் கொண்டது பாலை திணை. அதேபோன்று நாடிலி, நாடிழந்தவர்களின் துயர், துன்பம், துக்கங்களைத் திணையாக பாடுகிறது.

ஒரு கவிதையில் குயிலின் ஓசையொன்று பெரும் கட்டடங்கள் முளைத்த மாநகரில் கேட்கிறது. குயில் வனத்தைத் தேடும் குயிலுக்கு, அது அமர்ந்து பாட எப்படியோ ஒரு மரம் கிடைத்துவிடுகிறது. வனம் தொலைத்த குயிலுக்கு, அந்த ஒரு மரம் சிறுவனமாக கிடைத்துவிட்ட மகிழ்ச்சி அதற்கு. தன் மரத்தை இழந்து, குடைந்தடைய மரமற்று, ஒரு சில்வண்டு தனக்கான இடத்திற்காக வெப்பம் பொதிந்த பொழுதில் தன் புலத்தைத் தேடி உரக்க ரீங்கரிக்கிறது. குயிலின் கூவுதலும், சில்லுவண்டின் ரீங்காரமும் ஒன்றல்ல. ஞானசூரியின் கவிதைகள் சில்லுவண்டின் ரீங்காரத்திற்கு ஒத்தவை. தொலைத்த புலத்தை, தொலைவிற்குக் காரணமான, காது கொடுத்துக் கேட்க மறுப்பவர்களின் காதுகளைக் குடையும் குரல்.

நாடிலி, இந்நூலை கவிஞர், "நாடற்று அலையும் அத்தனை ஏதிலிகளுக்கும்" சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். நாடிலி, என்கிற சொல்லைக் கண்டதும், எனக்கு வகிபாகம் சொல்லுடனான ஒரு சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்தியாவில் தேசிய குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், பேசும் பொருளாக மாறியிருக்கையில், ஒரு பத்திரிகைக்கு எழுதிய ஒரு கட்டுரையில், வகிபாகம் என்றொரு சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தேன். கட்டுரையைப் பிரசுரிப்பதற்கு முன்பாக, அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் வகிபாகம் சொல் குறித்து, விளக்கம் கேட்டார். விளக்கத்தை உள்வாங்கிய அவர், இது ஈழச் சொல் அல்லவா, இதை ஏன் தமிழ்நாட்டில் புகுத்துகிறீர்கள், என்றார். ஈழச்சொல் தமிழ்ச்சொல்தானே, என்றேன்.

வகிபாகம், என்கிற சொல் இங்கே வேரிட்டிடக் கூடாது, என்பதும் ஈழ நாடிலிகள் இங்கே நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிடக்கூடாது, என்பதும் இருவேற்றுமை அல்ல. இந்த உரையாடல் நடந்த ஒரு மாதத்தில்,

தேசிய குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், கொள்கை முடிவு வெளியானது. இந்தத் திருத்தத்தில் மியான்மர், பூடான், வங்கதேசத்து, பாகிஸ்தான் இந்துக்களை இந்திய குடிமகன்களாக ஏற்க முன்வந்த அரசு, ஈழத்தமிழர்கள் இந்துக்களாக இருந்த போதிலும், இந்தியாவின் அடையாளமாக இதிகாசிக்கப்படும் இராமாயணத்தின் கதை அங்கு நடந்தேறியிருந்த போதிலும், அவர்களை ஒரு பொருட்டாக நினைக்கவோ, உள்வாங்கும் முடிவைப் பரிசீலிக்கவோ இல்லை. இப்படியான தருணத்தில்தான், நாடிலி என்கிற இக்கவிதைத் தொகுப்பும், நாடிலி ஒருவரால் எழுதப்படும் பாடுபொருளும் அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

"அலைக்கழிக்கும் பறவை" என்றொரு கவிதையில், அந்தகார இருளுக்கப்பால் பெருவெளியெங்கும் தேடியலையும் பறவை ஒரு வேளை உங்கள் பார்வைக்குப் புலப்பட்டால் அப்பறவை குறித்து சிறுகுறிப்பு வரைக, என்கிறார் கவிஞர். அதற்கான குறும்பதில், "காணாமல் ஆக்கப்பட்டவை" என்கிற கவிதையில் கிடைக்கப் பெறுகிறது. ஓயாமல் ஒலித்த படியிருக்கும் பூச்சிகளின் ரீங்காரம், பெருங்காட்டைத் தொலைத்த பறவைகளுக்கும் சேர்த்து குரல் எழுப்புகிறது. ஓயாமல் ஒலிக்கும் நாடிலி பூச்சி, கவிஞர் சுகன்யா ஞானசூரி.

நாடற்றவர்களின் வாழ்வில் வேறு என்னவெல்லாம் கனவாக இருக்கின்றன, என்பதைக் கவிதைகளால் இடறிவிடும் சொற்கதிர்கள் புலப்படுத்துகின்றன. தாயகம், பறவை, தாய்நிலம், அடையாளம், முகாம், வீடடைதல், வாழ்வு, வைகறை, நாளை, ஆசை, வானம், ஆதிக்குத் திரும்புதல், முகம், அரசியல், நவதிசை, மழை, ஊர், நதி பார்த்தல், சொற்கள், பெருவெளி, மொழி, இவை பாடுபொருளாகவும், அதன் மீதான கனவும் கனம் பொதிந்த வாழ்வும் கவிதைகளாக களம் கொள்கின்றன.

ஒரு நாடிலியிடம், இப்படியான நிலைக்குத் தள்ளிய அதிகாரம், கேள்வி எழுப்புகிறது. உனது அடையாளம் என்ன? என்று. "மிச்ச மீதியாயிருக்கும் / உயிரைக் காக்கப் போராடும் / அடிமையான அகதி நாங்கள்/ வேறென்ன அடையாளம் சொல்ல? என்கிறது ஒரு கவிதை. "அதிகாரமே இல்லாத அகதிக்குத்தான்/ எத்தனை வண்ண வண்ண / அடையாள அட்டைகள்" என்கிறது மற்றொரு கவிதை. அகதிகளின் வண்ணமயமான அடையாள அட்டையில் பொதிந்து கிடக்கும் நிறமற்ற இருண்ட வாழ்வைக் கண்களுக்கும் வெளியே கண்ணீராக வடிக்கிறது.

போதி மரத்தின் நிழல் வரலாற்றுக் கதையாடலில் ஞானம், நிலம், அமைதி கொடுக்கும் உருவமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதன் நிஜமோ, நிழல் எது இருள் எது எனப் பிரித்தறிய முடியாத இருண்மையைக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிழல் அச்சமூட்டுவதாகவும், கொலை ஆயுதம் நீட்டுவதுமாக இருக்கிறது. அந்த நிழலிலிருந்து விலகு



என்கிறார் கவிஞர். இல்லையேல் நிழலை வெட்டி வீழ்த்து என்கிறார். நிஜத்தை வீழ்த்தாமல், நிழலை வெட்டி வீழ்த்துவது அத்தனை எளிதா, என்ன?

அச்சமோ அழகையோ / ஏதோவொன்று / ஒரு முறையாவது / புத்தனின் கண்கள் திறந்துமூடுவதைப் பார்த்துவிடும் / அவா எனக்கு, என்கிறார் கவிஞர். அவருக்கு மட்டுமா?

வாழ்வதற்கு நாடற்ற நாடிலிக்கு சாவுவதற்கேனும் ஒரு நாடு வேண்டும், எனக் கேட்பது, என்னே கொடியது. நாடே இல்லையாயினும் அவனுக்கு உரிமையான ஒரு மரத்தின் கிளையேனும் வேணும், எனப் பாடுவது, எத்தனை வலியது. எல்லையற்ற வெளியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன் / மகள் இப்போது என் தாய்நாடு பற்றி வினவுகிறாள் / நான் பிரபஞ்சத்தின் மேலிருந்து ஒற்றைச் சுருக்கில் தொங்குகிறேன் என எழுதுகிறார் கவிஞர். தான் பெற்ற மகள், என் தாய்நாடு எனக் கேட்கும் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல இயலா ஒரு தந்தையால் வேறென்ன செய்ய இயலும்?. பிரபஞ்சத்தில் தொங்கும் ஒற்றைச் சுருக்குக் கயிறை விடவும், மகளின் நாடு பற்றியக் கேள்வி பதைக்க வைக்கிறது.

தான் பேசும் மொழியில், சாதீயை, மதத்தைத் தேடும் குரூரம் நவநாகரிக பழக்கமாகி வந்துள்ளது. நாடிலி என்பதே ஒரு சாதியாகவும் மதமாகவும் ஆகிவரும் இவரிடம் அதை ஏன் தேடுவானேன்? கவிஞனின் ஒரு நாள் கழிவு, எத்தகையது எனத் தேடினேன். 'ஒரு நாளின் 24 மணி நேரம் என்பது / அகதிகளான எங்களுக்குப் / பெரும் அவஸ்தை' என்கிறார். மருத்துவ ஆய்வகத்தில் நுண்ணோக்கியில் அலைவறும் நுண்ணுயிரிகளின் வெளியில் / அவருக்கான உயிர்க்காட்டைத் / தேடும் கவிஞர், அந்த ஆய்வகம் இருந்த இடத்தில் அத்தனை இரைச்சலுக்குமிடையில்

கூவும் ஒற்றைக் குயிலின் கூவுதலில் தொலைத்த வனத்தைத் தேடும் பறவையோடு அவருக்கான வனத்தையும் தேடுகிறார். பச்சை மட்டுமே வாழ்ந்த இடத்தில், இப்போது சிவப்பு மஞ்சள் பச்சை.

அலைக்கழிக்கும் பறவை, உருமாறுகிறது வெண்ணிலவு, நட்சத்திரங்களினூடே, கொடிய நிழல், ஆதிக்குத் திரும்புதல், புலம் பெயராத இருந்திருக்கலாம், வெறுங்கழுத்தி, பெருந்தொற்றில், இருள் விலகா மெளனம் தலைப்புகளில் நாடிலியின் இருபத்து நான்கு மணி நேரங்கள் அலையாடுகிறது. ஒரு கவிதை, குளத்தின் வட்டச்சுழல் அதிர்வையும் மனஅதிர்வையும் ஒப்பிட்டு சுழலாற்றுகிறது.

சிறு கல் / விழுந்த குளத்தின் / அதிர்வென விரியும் / வட்டச்சுழலில் / நினைவதிர்வொன்று / சுழன்றபடி இருக்கிறது / ஒரு பாடல் / நுழைந்த மனதில்.

ஒரு கவிதையில், ஏன் என்னை அகதியாக்கினீங்கள்? எனக் கேட்கிறார். அவரது தந்தையிடம் அவர் கேட்கும் கேள்வியாக அது இருந்தாலும், அக்கேள்வி இந்த உலகத்தைப் பார்த்துக் கேட்கும் கேள்வியாகவும் இருக்கிறது. அப்படியாகக் கேட்ட கவிஞர்தான், தன் என்னுரையை இவ்வாறு முடிக்கிறார், "அகதிகள் இல்லா உலகம் உருவாக வேண்டுகிறேன்," சபிக்கப்பட்டவர்களால் நிரம்பிக் கிடக்கும் இந்த உலகில், இந்த வேண்டலை அவர் யாரிடம் கேட்டிருக்கக் கூடும்? காது உடையவர்களிடமா? இல்லை, மென்மெல்லிய இதயம் உள்ளவர்களிடம்!

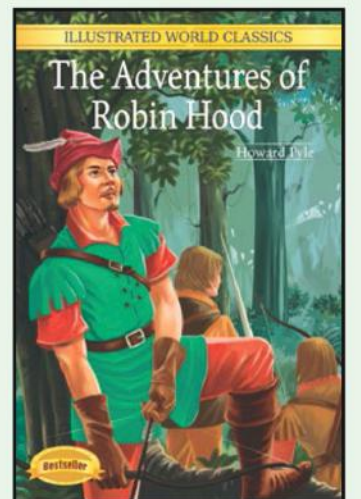
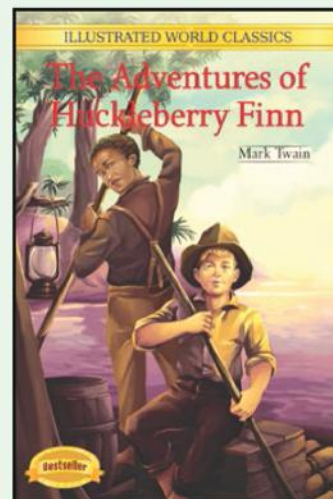
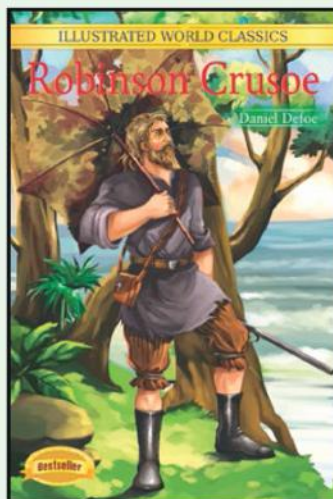
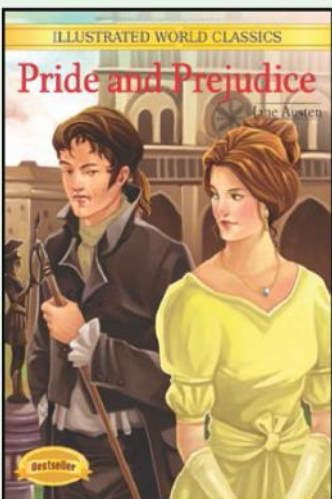
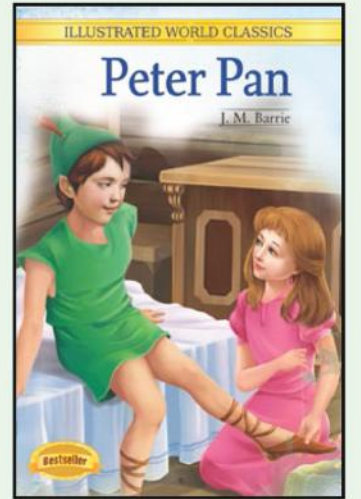
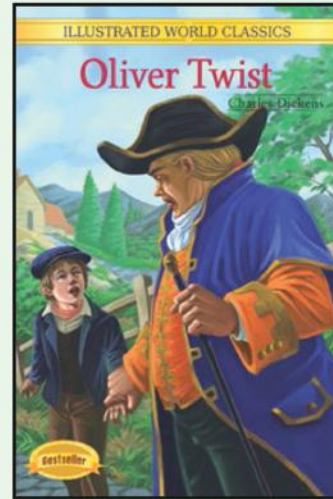
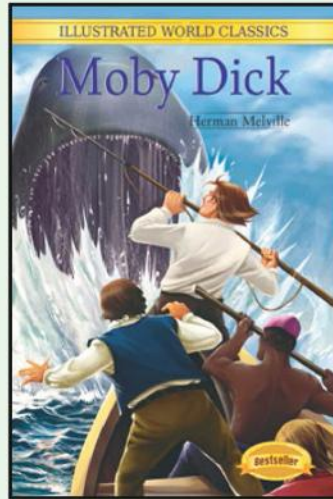
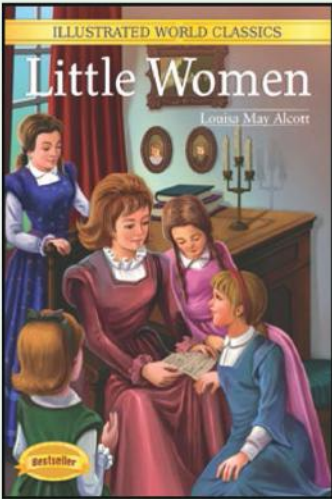
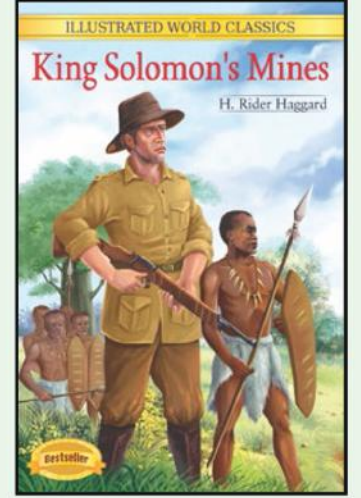
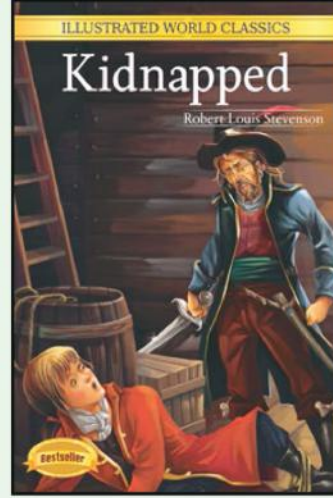
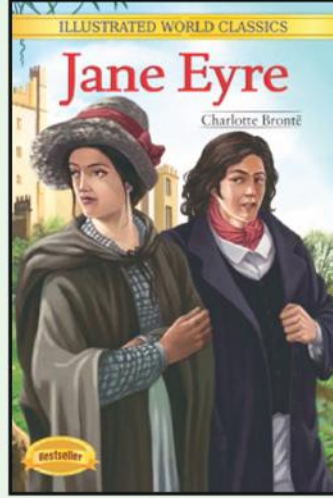
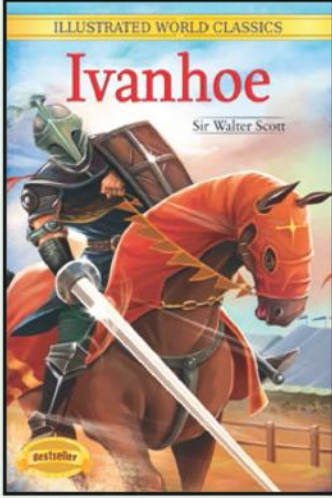
கடல் மீதும் துண்டு நிலம் தேடும் நாடிலியின் பாதங்கள், தனக்கான புலத்தைச் சென்றடைய வேண்டும், என்பது என் வாழ்த்துகை அல்ல, வேண்டல்!!



25.08.2021 அன்று தர்மபுரியில் 35 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை மருத்துவர் இரா.செந்தில் Ex.MP அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் மாவட்ட நூலக அலுவலர் த.ஜெ.ஆனந்தி, இரா.சிசுபாலன், வ.சௌந்தரபாண்டியன், என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் சேலம் கிளை மேலாளர் D.சத்தியசீலன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



நெஸ்லிங் புகல்ஸ்  
பப்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,  
புதிய வெளியீடுகள்



Each Book ₹ 70

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam  
at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,  
16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran



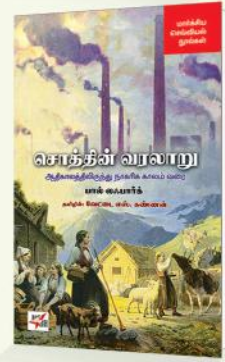
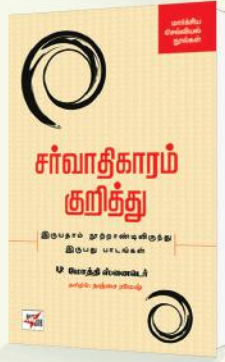
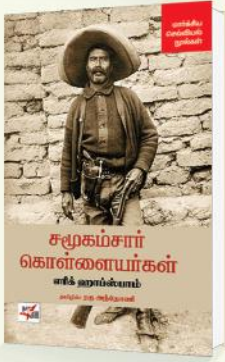
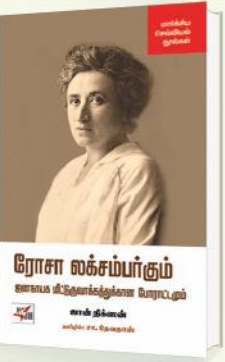
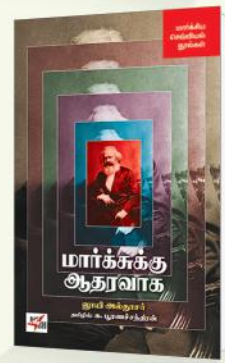
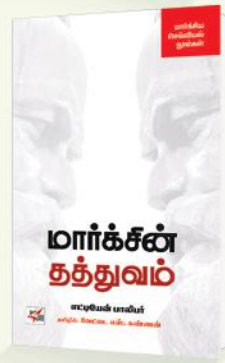
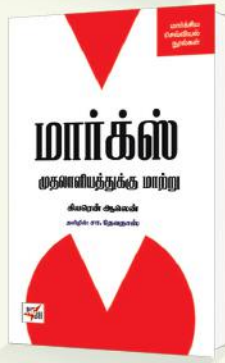
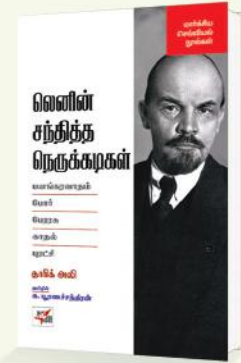
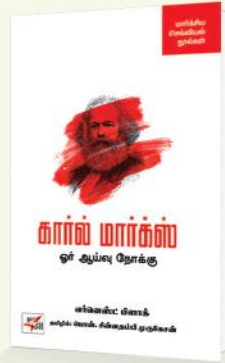
# நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் என்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

## மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் தற்போது விற்பனையில்...

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்



15 நூல்கள் சுமார் 4000 பக்கங்கள் விலை ~~ரூ.5000/-~~ ரூ.3500/- மட்டுமே!  
 A5 அளவு, தரமான தாள், கெட்டி அட்டை அழகிய வடிவமைப்பு